



ความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา

ธนวัฒน์ ตาลทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา



ธนวัฒน์ ตาลทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

PUBLIC OPINION AND ENTREPRENEURS ON THE IMPACT OF TOURIS PROMOTION
EVENTS IN PATTAYA CITY



THANAWAT TANTHONG

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION
BURAPHA UNIVERSITY

2020

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ ธนวัฒน์ ตาลทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

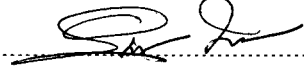


(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะระมย์)

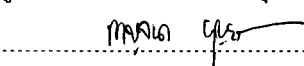
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

ทีมนักแก้ไขเมธวาท ประธาน

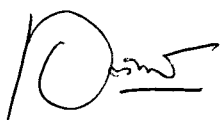
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะระมย์)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง)

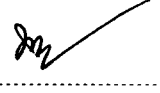


คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีชร)

วันที่ เดือน พ.ศ.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563



61930041: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต; รป.ม.

คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ ผลกระทบ/ กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว/ เมืองพัทยา

ชววัฒน์ ตาลทอง : ความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา. (PUBLIC OPINION AND ENTREPRENEURS ON THE IMPACT OF TOURIS PROMOTION EVENTS IN PATTAYA CITY) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: อุษณกร ทาวระมย์, รป.ค. ปี พ.ศ. 2563.

การศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา" มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เมืองพัทยাজำนวน 394 คน และผู้ประกอบการในเมืองพัทยาจำนวน 332 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.847 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ผลการศึกษาพบว่า

(1) ผลกระทบต่อประชาชน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือ มีพ่อค้าแม่ค้าชาจร/นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น ด้านสังคม มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรมมากขึ้น และด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้ดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น

(2) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือ มีพ่อค้าแม่ค้าชาจร/นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น ด้านสังคมทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ และด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้ดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น

(3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจพบว่า มีความสอดคล้องกัน คือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการมีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น ด้านสังคม ประชาชนมีความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรมมากขึ้น ในขณะที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไป ทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ และด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าประชาชนและผู้ประกอบการมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น

61930041: MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION; M.P.A.

KEYWORDS: OPINION/ IMPACT/ TOURIS PROMOTION EVENT/ PATTAYA CITY

THANAWAT TANTHONG : PUBLIC OPINION AND ENTREPRENEURS ON
THE IMPACT OF TOURIS PROMOTION EVENTS IN PATTAYA CITY . ADVISORY
COMMITTEE: AUSANAKORN TAVAROM, D.P.A. 2020.

The research on “Public opinion and entrepreneurs on the impact of tourism promotion events in Pattaya City” aimed to: 1) study the opinions of people and entrepreneurs in the area about the economic, social and environmental impacts from the tourism promotion events in the Pattaya City area; and 2) compare the opinions of people and entrepreneurs in the area about the economic, social and environment impacts arising from the tourism promotion events in the Pattaya City area, collecting data from people living in the Pattaya City area, account of 394 people and entrepreneurs in the Pattaya City area, account of 332 people by using a systematic sampling, a tool used in the research were questionnaires with reliability of 0.847, and data analysis with descriptive statistics such as frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results found that:

(1) Impact on the public: found that the economic aspect, the public has the opinion that arranging tourism promotion events in the Pattaya City area, causing the changes that there were more outside area merchants coming to trade in the area; the social aspect, there was support for customs, culture, traditions and identity of the local community for more activities; and the environmental aspect, to take care of the cleanliness in the area in front of self-house more.

(2) Impact on entrepreneurs: found that the economic aspect, the entrepreneurs have the opinion that arranging tourism promotion events in the Pattaya City area, causing the changes that there were more outside area merchants coming to trade in the area; the social aspect, causing conflicts between locals and tourists, such as loud noise or changes in daily life, causing the residents in the area were not satisfied; and the environmental aspect, to take care of the cleanliness in the area in front of self-house more.

(3) The comparison of opinions of the people and entrepreneurs in the area regarding the economic impact found that there were consistent opinions, causing the changes that there were more outside area merchants coming to trade in the area; the social aspect, the public has the

opinion that causing the changes that there was support for customs, culture, traditions and identity of the local community for more activities, while the entrepreneurs have the opinion that causing conflicts between locals and tourists, such as loud noise or changes in daily life, resulting the residents in the area were not satisfied; and the environmental aspect, it was found that the people and entrepreneurs have consistent opinions, namely causing the changes in the cleanliness in the area in front of self-house more.



กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา" สำเร็จลงด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจากหลายท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งมาโดยตลอด โดยเฉพาะ อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ชนิด โตอคติเทพย์ ประธานหลักสูตรไทยศึกษามหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา และนายเสรี จำปาเงิน หัวหน้าส่วนพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองพัทยา ในความกรุณาเสียสละเวลาพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษาของแบบสอบถามและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายสนธยา คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลคร่าวๆ เรือนตามระบบข้อมูลทะเบียนราษฎร ขอขอบคุณผู้นำชุมชน ประชาชนและผู้ประกอบการ ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำเสนอผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนต่อไป

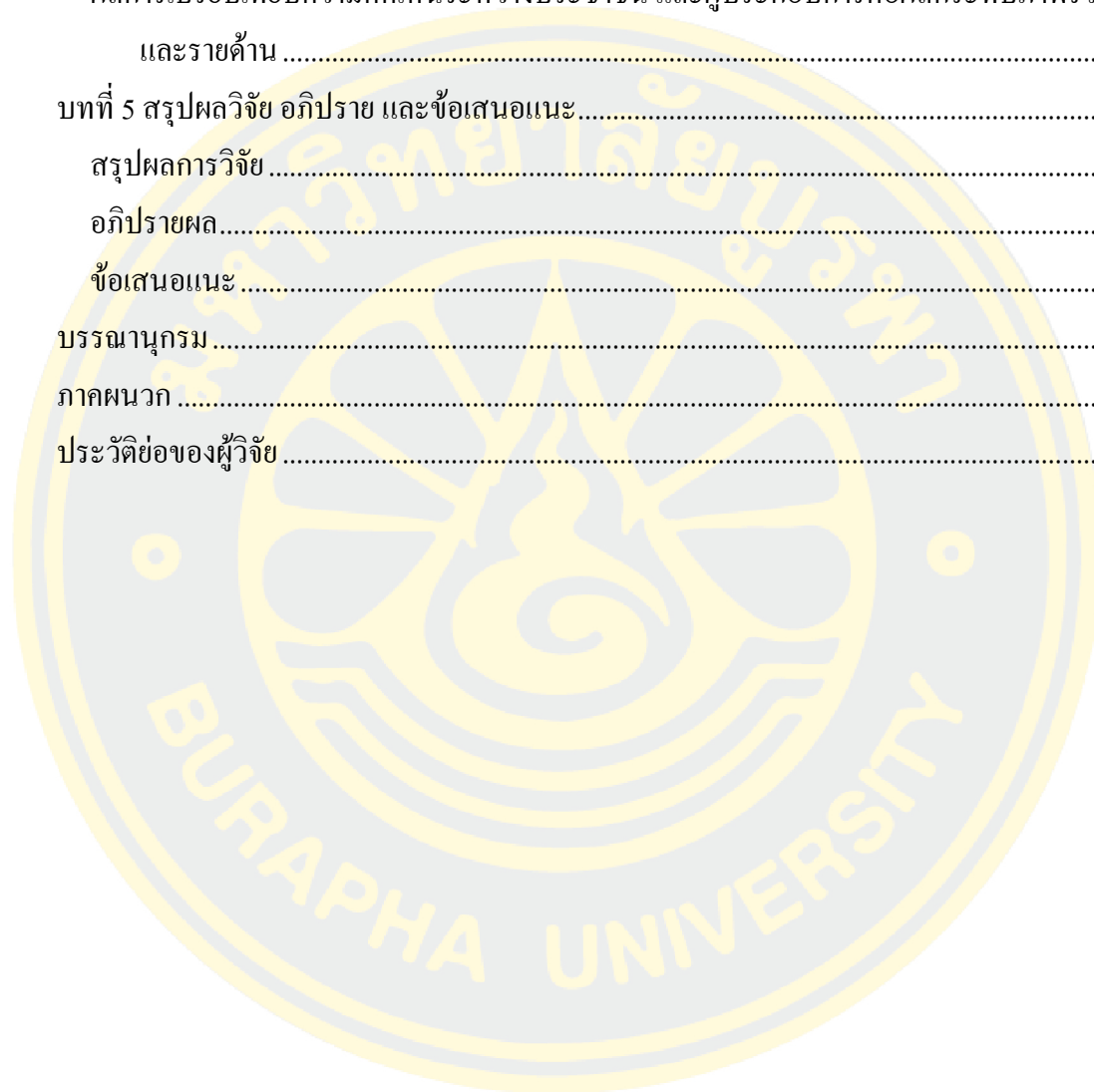
ขอขอบคุณคณาจารย์และบุคลากรประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมถึงให้คำปรึกษาและแนะนำในการทำวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ธนวัฒน์ ตาลทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	5
วัตถุประสงค์	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบ	15
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว	35
ข้อมูลเมืองพัทยา และนโยบายด้านการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การสร้างเครื่องมือ	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 4 ผลการวิจัย	74

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา.....	78
ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบภาพรวม และรายด้าน	95
บทที่ 5 สรุปผลวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	114
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก	130
ประวัติย่อของผู้วิจัย	135



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สรุปตัวชี้วัดหรือผลกระทบในมิติต่าง ๆ.....	30
ตารางที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวของนักวิชาการต่าง ๆ พบว่า มีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ดังตารางต่อไปนี้.....	58
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในกลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ราย ครัวเรือน	66
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการ อยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา	68
ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอาชีพ	75
ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามเพศ	75
ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอายุ	76
ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา	76
ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกรายได้ต่อเดือน	77
ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทกิจการ	77
ตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกรายได้ต่อเดือน	78
ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชน ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ	79
ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชน ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม	81
ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชน ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม	85
ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม	89
ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม	93
ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน และ ผู้ประกอบการ ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ จำแนกรายข้อ.....	95
ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน และ ผู้ประกอบการ ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม จำแนกรายข้อ	97
ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน และ ผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกรายข้อ	99

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	หน้า 6
----------------------------------	-----------



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ และมีความสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของ ประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงทั้งในด้านอุปสงค์ และอุปทาน แต่เมื่อวิเคราะห์เชิงลึกถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยพบว่าจะมีนัยสำคัญต่อโครงสร้าง เศรษฐกิจ และสังคมไทยมากยิ่งขึ้น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2557) ปี พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมา แม้ว่าจะเป็นปีที่ไม่ราบรื่นนักสำหรับภาคธุรกิจท่องเที่ยวของไทย แต่ภาพรวมธุรกิจท่องเที่ยวของไทยยังสามารถทำรายได้ถึง 3 ล้านล้านบาท ตามเป้าหมายที่วางไว้ และอาจเกินเป้าหมายเล็กน้อยที่ประมาณ 3.04 ล้านล้านบาท และในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยตั้งเป้ารายได้รวมของธุรกิจท่องเที่ยวในปีนี้จะอยู่ที่ 3.3-3.4 ล้านล้านบาท หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประมาณ 40.5 ล้านคน (ณัฐพิชญ์ วงษ์สง่า, 2562) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเป็นการอุตสาหกรรมที่สามารถก่อให้เกิดรายได้อย่างมหาศาล นำมาซึ่งความเจริญพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากมาย (ณัฐพิชญ์ วงษ์สง่า, 2562)

ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น ส่งผลให้เกิดผลกระทบในด้านต่าง ๆ ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ในด้านบวก เช่น การเกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้ในเขตพื้นที่ การมีส่วนร่วม และความสามัคคีของประชาชนในชุมชน การคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นต้น ในขณะที่เดียวกัน ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็ส่งผลในด้านลบได้ เช่นกัน ยกตัวอย่าง เช่น ค่าครองชีพ ราคาสินค้า และบริการมีราคาสูง ปัญหาการจราจร ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาขยะ เป็นต้น ผลกระทบดังกล่าว อาจเกิดขึ้นได้ และมีผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนไม่ว่าจะเป็นพนักงานบริษัท พนักงานราชการ นักเรียน นักศึกษา ภาคธุรกิจการให้บริการต่าง ๆ สถานประกอบการ ห้างร้าน พ่อค้าแม่ค้า ประชาชนทั่วไป แต่กระนั้น การท่องเที่ยวก็ยังมีผล มีส่วนสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ ในภาพรวมโดยเฉพาะหัวเมืองใหญ่ที่มีชื่อเสียง และเป็นแหล่งสร้างรายได้เข้าประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเชียงใหม่ ภูเก็ต หนองคาย หรือเมืองพัทยา

สำหรับเมืองพัทยานับได้ว่าเป็นเมืองที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มีความแตกต่างไปจากเมืองอื่น ๆ ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งถือเสมือนเป็นข้อได้เปรียบของเมือง ในอันที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งทางด้าน เศรษฐกิจสังคม ซึ่งจุดเด่นของเมืองหรือศักยภาพของเมืองพัทยา คือ

การท่องเที่ยว เมืองพัทยามีจุดแข็งด้านทรัพยากร และวัฒนธรรม ชายหาดพัทยา มหกรรมดนตรี งานเทศกาล งานศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น รวมถึง การแข่งขันกีฬาทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ที่สามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และบริการส่งเสริมการจัดกิจกรรม และการลงทุนการท่องเที่ยว การผลักดันเมืองพัทยาศูนย์กลางการประชุมสัมมนา และจัดนิทรรศการเชิงสร้างสรรค์ (Creative mice) รองรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ที่จะเข้ามามากยิ่งขึ้น ส่งเสริมด้านการเดินทางท่องเที่ยว และการลงทุนให้มีความพร้อมทั้งในด้านภาษา บุคลากร สถานที่ เพื่อพัฒนาให้เมืองพัทยาคือ Mice city ได้อย่างเต็มรูปแบบ รวมไปถึงการพัฒนาขีดความสามารถ การแข่งขันของชุมชนด้านการท่องเที่ยวสร้างความรู้ความเข้าใจในมิติด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 3 เป้าหมาย คือ 1) พัฒนาฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 2) เพื่อนำนักท่องเที่ยวเดินทางสู่พื้นที่เชื่อมโยงของเมืองพัทยา 3) ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากลเพื่อปรับภาพลักษณ์เมืองพัทยาจากเมืองท่องเที่ยวกลางคืนหรือ Night life entertainment เป็น “เมืองท่องเที่ยวแห่งนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” หรือ Greenovation tourism city

ในปี พ.ศ. 2557-2558 เมืองพัทยาได้ดำเนินยุทธศาสตร์ ในการจัดทำโครงการเร่งรัดการ ประชาสัมพันธ์ และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ซึ่งผลจากการศึกษา หาจุดเด่นของเมืองพัทยาเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการสร้าง ภาพลักษณ์ใหม่ให้เมืองพัทยาใช้เป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพในการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้น เศรษฐกิจทางด้านการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และเพื่อการจับจ่ายต่อหัว ภายใต้แนวคิด Pattaya city definitely more หรือ พัทยา มีมากกว่าที่คุณคิด โดยเปิดแพคเกจการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 4 More for your style เพื่อเสนอมุมมองใหม่ ๆ ที่มีความโดดเด่น 4 ด้าน ได้แก่ 1) More nature สัมผัส ธรรมชาติได้มากกว่า ทั้งท้องทะเลหมู่เกาะ ชายหาด 2) More color พบกับความหลากหลายทาง ศิลปวัฒนธรรมดนตรี กีฬา อาหารรสเลิศ และสีสันยามค่ำคืน 3) More business ทุกเจราจรธุรกิจ เป็นไปได้เสมอที่เมืองพัทยา 4) More life ตอบสนองความต้องการของการพักผ่อนได้ทั้งครอบครัว

นอกจากนี้ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางไปท่องเที่ยวพักผ่อนที่ “เมืองพัทยา” อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เนื่องจาก พัทยาอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และไม่ไกล จากสนามบินสุวรรณภูมิ ทำให้ “เมืองพัทยา” เกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด สถานบันเทิง สถานบริการ สวนสนุก โรงแรมระดับต่าง ๆ รวมถึง ร้านอาหาร ร้านขายสินค้า นานาชนิด เกิดขึ้นราวกับดอกเห็ด ส่งผลให้ผู้บริหารเมืองพัทยา จำต้องปรับแผนรูปแบบการพัฒนา เมืองที่เกิดขึ้นหลากหลายรูปแบบเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต ดังนั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพ

การแข่งขัน และเป็นการยกระดับให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว และการลงทุนในระดับนานาชาติ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยจะเน้นการประสานงานการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนทุกภาคส่วนในเมืองพัทยาจึงต้องร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยว ในเชิงบูรณาการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว และการลงทุนชั้นนำของโลก ตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองพัทยา 10 ปี (พ.ศ. 2554-2563) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)

เมืองพัทยามุ่งเน้นการพัฒนาสู่การเป็นเมืองเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวระดับโลก และ มหานครศูนย์กลางภูมิภาค (Innovation) ด้วยการส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยา เพื่อเพิ่ม ชื่อเสียง และการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นที่ทราบกันดีในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วโลกว่า เมืองพัทยาคือเมืองท่องเที่ยวนานาชาติที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวยามราตรี (Night life) และด้วย กระแสการท่องเที่ยวปัจจุบันที่มีแนวโน้มเป็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ทำให้เมืองพัทยา ต้องปรับภาพลักษณ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันบริการท่องเที่ยว และรักษาส่วนแบ่งตลาด โดยใช้ กลยุทธ์เชิงรุกในการทำตลาดผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับสถาบัน, สมาคม, องค์กรการ ท่องเที่ยวนานาชาติ เช่น เข้าร่วมประกวดผลงานการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ กับ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวมายังภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Pacific Asia Travel Association: PATA) เป็นสมาคมที่ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมายังภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก การส่งเสริมการ เผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวเมืองพัทยาผ่านเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ (Business Partners) และ โรดโชว์ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา เผยแพร่ข้อมูลเมืองพัทยาผ่านเครือข่ายพันธมิตร ทางธุรกิจ (Business partners) เช่น ตัวแทนบริษัททัวร์ สายการบิน บริษัทผลิตภาพยนตร์ ละครทีวี ทั้งใน และต่างประเทศ เป็นต้น (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2562) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวใน เขตเมืองพัทยา จึงมิได้เป็นเพียงการสร้างเม็ดเงิน กระตุ้นเศรษฐกิจให้เกิดการหมุนเวียนในระบบ เท่านั้น แต่ยังเป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศไทย เป็นประตูนำไปสู่การลงทุนหรือ การพัฒนาเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ได้อีกมากมาย

กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวกิจกรรมใหญ่ ๆ ที่เป็นที่พูดถึง และมีชื่อเสียงมากที่สุด กิจกรรมหนึ่งนั่น คือ “งานพัทยามิวสิกเฟสติวัล” จัดขึ้นจากการร่วมมือกันของจังหวัดชลบุรี เมืองพัทยา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี และเมืองพัทยา ซึ่งเริ่มจัดมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2545 หรือ ค.ศ. 2002 ส่วนใหญ่กิจกรรมนี้มักจัดขึ้น ในช่วงสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนมีนาคม เป็นระยะเวลา 3 วัน โดยมีการจัดแสดงดนตรีหลากหลาย สไตล์ และหลายเวที ซึ่งการแสดงจะแยกไปตามประเภทของดนตรีตามแนวเพลงแนวต่าง ๆ

ไม่ว่าจะเป็น ป็อบ ร็อก แจ๊ซ ฮิปฮอป หรือแดนซ์ ตลอด 3 คำคืน กลุ่มศิลปิน นักร้อง นักดนตรี จากนานาประเทศจะสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันขึ้นแสดงตามแต่ละเวที ให้ทุกคนได้สนุกสนาน คึกคัก ไร้ใจไปกับเสียงดนตรี ประกอบไปด้วยนักร้อง นักดนตรี และวงดนตรีที่มีชื่อเสียงทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ มีการจัดแสดงดนตรีตามเวทีต่าง ๆ ตั้งแต่วงเวียนปลาโลมาไปจนถึงท่าเทียบเรือท่องเที่ยว เมืองพัทยา (แหลมบาลีฮาย) การจัดงานเทศกาล “พุลานานาชาติ” (Pattaya international fireworks festival) เป็นการจัดการแสดงพลุ ตามจังหวะเพลงประยุกต์ ผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยร่วมกับประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับเชิญมาทำการจัดการแสดงพลุในกิจกรรมดังกล่าว มีการแสดงดนตรีบนเวทีเพื่อเป็นการสร้างสีสันในการจัดกิจกรรมอีกด้วย นอกจากนี้ เมืองพัทยายังได้ร่วมกับ หน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วงสิ้นปี คือ “งานพัทยาเคาท์ดาวน์” (Pattaya countdown) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับศักราชใหม่ให้กับประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ สร้างภาพลักษณ์ประชาสัมพันธ์เมืองพัทยาผ่านสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกระจายรายได้ นำเงินตราหมุนเวียนสู่ประชาชน และภาคธุรกิจต่าง ๆ ของเมืองพัทยา ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน รูปแบบของการจัดงานเป็นไปในลักษณะของการจัดการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปิน นักร้อง นักแสดงผู้มีชื่อเสียงในระดับประเทศ และเปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้เข้าร่วมงานได้ชมฟรี

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวดังกล่าวของเมืองพัทยา ไม่ว่าจะเป็น เทศกาลดนตรี เมืองพัทยา (Pattaya music festival) เทศกาลพุลานานาชาติเมืองพัทยา (Pattaya international fireworks festival) และงานพัทยาเคาท์ดาวน์ (Pattaya countdown) ล้วนมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา เป็นหลัก ซึ่งถือเป็นผลกระทบในมิติด้านบวก ซึ่งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ยังมีอีกหลายมิติที่ ควรคำนึงถึง นอกจากจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยาหรือพื้นที่ ในการจัดงานแล้ว ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลกระทบในด้านต่าง ๆ มาปรับใช้ในการปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของเมืองพัทยา เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด ตอบสนองความต้องการของประชาชน และลดการเกิดผลกระทบในด้านต่าง ๆ อันจะส่งผลให้การดำเนินงานของเมืองพัทยาเกิดประสิทธิภาพ ความสำเร็จสูงสุดด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ ในการประเมินผลการจัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของเมืองพัทยา มักจะมุ่งเน้นการสำรวจความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมเป็นหลัก โดยที่ผ่านมา พื้นที่เมืองพัทยายังไม่เคยมีการศึกษาผลกระทบด้านต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบเชิงบวกหรือผลกระทบในเชิงลบ และจากการศึกษางานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับ

การท่องเที่ยว หรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ สิ่งที่ได้พบจากการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นภาพของผลกระทบใน 3 ด้านหลัก ๆ คือ 1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 2) ผลกระทบด้านสังคม และวัฒนธรรม 3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้ง 3 ด้านนั้น มีทั้งผลกระทบในเชิงบวก และผลกระทบในเชิงลบด้วย เช่นกัน

เช่น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาผ่านไปผู้ผลกระทบในหลาย ๆ มิติ ทั้งด้านบวก และด้านลบ ซึ่งหากดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และประเมินผลกระทบที่ได้รับยอมทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์นำไปสู่การแก้ไขผลกระทบในด้านลบต่อไป ผู้วิจัยยังสนใจศึกษาผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ และผู้ประกอบการในพื้นที่อีกด้วย

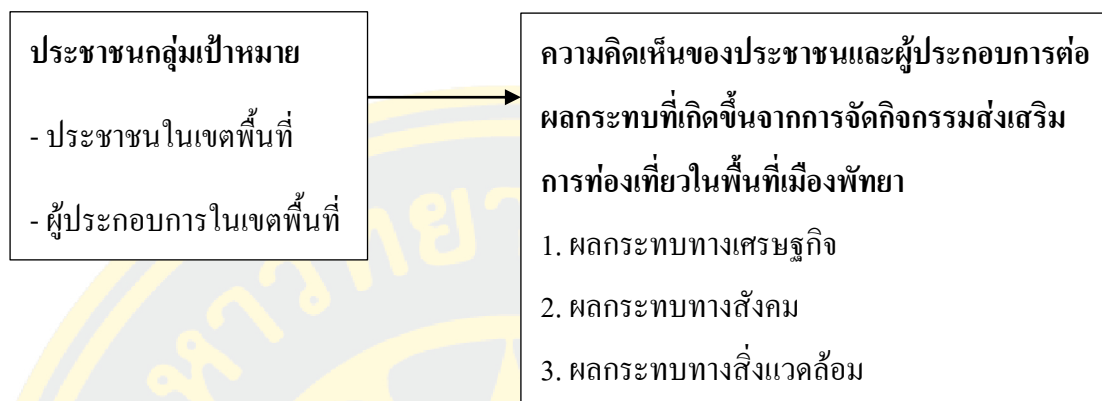
ปัญหาการวิจัย

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และผู้ประกอบการในพื้นที่ มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาใน 3 ด้าน คือ ผลกระทบ ในด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
2. ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาทั้งด้านบวก และด้านลบ ในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่ และผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนา แก้ไขปรับปรุงการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ลดการเกิดผลกระทบทางลบในด้านต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด ก่อให้เกิดคุณภาพ สร้างความประทับใจ และสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวให้เดินทางกลับมาเที่ยวซ้ำ อุทยานผลิตภัณฑ์ชุมชน และยังสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ สร้างชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวให้กับเมืองพัทยา ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ เพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ได้ทางหนึ่งด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยทำการศึกษาใน 3 กิจกรรม ดังนี้

1. เทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา Pattaya international fireworks festival
2. เทศกาลดนตรีเมืองพัทยา Pattaya music festival
3. งานพัทยาเคาท์ดาวน์ Pattaya countdown

นอกจากนี้ได้ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ระหว่างประชาชน และผู้ประกอบการ ในพื้นที่ด้วย ดังนั้นการศึกษานี้มีตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ คือ ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 ประชาชนในเขตพื้นที่
 - 1.2 ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่
2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดกิจกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

- 2.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจ
- 2.2 ผลกระทบทางสังคม
- 2.3 ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านประชากร และพื้นที่

ประชากรการวิจัย คือ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา และผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยากรอบกลุ่ม พื้นที่ในเขตเมืองพัทยา ตำบลหนองปรือ, ตำบลนาเกลือ, ตำบลหนองปลาไหล, ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง โดยประชาชนมีจำนวน 24,075 คน (สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเมืองพัทยา, 2562) และผู้ประกอบการมีจำนวน 1,934 ราย (สำนักงานการสาธารณสุขเมืองพัทยา, 2562)

3. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษานี้ ดำเนินการศึกษาตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2562-วันที่ 29 กุมภาพันธ์

พ.ศ. 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลกระทบ หมายถึง ผลประโยชน์หรือผลเสียที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมในระบบทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

2. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางบวก และทางลบที่เกิดขึ้นจากการจัดงาน มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการกระจายสินค้าหรือบริการ ผลตอบแทนจาก

การท่องเที่ยว เช่น การค้าขาย การสร้างงาน การจ้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ การกระจายรายได้ การลงทุนด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น ค่าครองชีพ ราคาสินค้า และบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3. ผลกระทบด้านสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางบวก และทางลบที่เกิดขึ้นจากการจัดงาน มีความเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ความเสมอภาค สิทธิส่วนบุคคล ความปลอดภัย วัฒนธรรม วิถีชีวิต

4. ผลกระทบด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางบวก และทางลบที่เกิดขึ้นจากการจัดงาน มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล ผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ทั้งทาง อากาศ น้ำ เสียง ฝุ่นดิน การเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากรเพื่อการอุปโภค บริโภค

5. ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ประชาชนผู้มีทะเบียนบ้านในเขตพื้นที่เมืองพัทยา พนักงานอาศัยหรือปฏิบัติงานในเขตพื้นที่เมืองพัทยา นอกจากนี้สถานประกอบการในเขตพื้นที่เมืองพัทยาที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับสำนักงานสาธารณสุข เมืองพัทยา

6. ประชาชนในพื้นที่ หมายถึง ประชาชนผู้มี และไม่มีทะเบียนบ้านในเขตพื้นที่เมืองพัทยา แต่มีที่พำนักอาศัยหรือปฏิบัติงานในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

7. ผู้ประกอบการในพื้นที่ หมายถึง เจ้าของกิจการ หรือผู้ที่คิดริเริ่มจัดตั้งธุรกิจขึ้นมาเป็นของตนเอง มีการวางแผนการดำเนินงาน และดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเอง โดยมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อมุ่งหวังผลกำไรที่เกิดจากผลการดำเนินงานของธุรกิจตนเอง และเป็นสถานประกอบการในเขตพื้นที่เมืองพัทยาที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับสำนักงานสาธารณสุข เมืองพัทยา แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. ผู้ประกอบการประเภทกิจการที่เป็นที่พักแรม ได้แก่ ห้องพัก
2. ผู้ประกอบการประเภทกิจการอาหาร และเครื่องดื่ม ได้แก่ การจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม เบเกอรี่ ผลิตไส้กรอก ไอศกรีม ผลิตน้ำดื่ม ผลิตน้ำแข็ง ถนอมอาหาร และผสมโซดา
3. ผู้ประกอบการประเภทกิจการสถานบันเทิง และนันทนาการ ได้แก่ สวนสนุก อะโกโก้ ดนตรีสด ฟิตเนส คาราโอเกะ ดิสโก้เทค ตู้เกมส์ โรงภาพยนตร์ สระว่ายน้ำ มหรสพ และสวนช้าง

4. ผู้ประกอบการประเภทกิจการอื่น ๆ ได้แก่ การสะสมสัตว์ ขาวนำ เสริมสวย ล้างอัดฉีด ล้างรูป ซักอบรีด ตู้น้ำหยอดเหรียญ สักลาย ถ่ายภาพ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า กรอบรูป ดัดกระจก อัดแบตเตอรี่ โยคะ โรงพิมพ์ โกดัง สะสมแก๊ส สะสมยาฆ่าแมลง ห้องเย็น แซ่แข็ง สะสมซีเมนต์ สะสมปุ๋ย สะสมน้ำมัน สะสมถ่าน สะสมสิ่งของ ซ่อมจักรยานยนต์ ซ่อมรถยนต์

ปะยาง ท่อไอเสีย เกาะ ปะ ผุ พ่นสี ตั้งศูนย์รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ ขายของเก่า เชื้อผ้า บรรจุกะป๋อง
การเจียรไนเพชร

8. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา หมายถึง การดำเนินกิจกรรม
หรือนันทนาการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงานเทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา Pattaya
international fireworks festival การจัดงานเทศกาลดนตรีเมืองพัทยา Pattaya music festival
และการจัดงานพัทยาเคาท์ดาวน์ Pattaya countdown



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามความหมายของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. องค์ประกอบของความคิดเห็น
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น
4. การวัดความคิดเห็น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบ

1. ความหมายของผลกระทบ
2. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
3. ผลกระทบทางสังคม
4. ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. ความหมายของการท่องเที่ยว
2. แนวคิดการวัดคุณภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว (Goeldner & Ritchie, 2006)

ข้อมูลเมืองพัทยา และนโยบายด้านการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

Feldman (1971, หน้า 53) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษา ความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใด ๆ ออกมา โดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็น จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ

การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะ จะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

วริษฐา พันธุ์ณี (2558) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้าน ความเชื่อ และความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นการพูดหรือการเขียนก็ได้โดยอาศัย พื้นฐานความรู้ประสบการณ์ รวมถึง สภาพแวดล้อมก็เป็นส่วนช่วยให้การแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจแสดงออกทั้งทางบวกหรือทางลบก็ได้

Good (1973, p. 399 อ้างถึงใน จรูญพงศ์ นวลสิงห์, 2554, หน้า 4) ให้ความหมาย ของความคิดเห็นไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจ ที่ไม่ได้มา จากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Cambridge University Dictionary (1995, p. 989 อ้างถึงใน จรูญพงศ์ นวลสิงห์, 2554, หน้า 4) ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า หมายถึง ความคิด ของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่บนพื้นฐานของ ความรู้สึก (Feeling) และความเชื่อ (Beliefs)

สุโท เจริญสุข (2542, หน้า 58-59 อ้างถึงใน เสริมพันธ์ สาริมาณ 2544, หน้า 5-6) ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นสภาพ ความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล เป็นผลให้บุคคลมีความคิด ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ

จากความหมายของความคิดเห็นที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็น การแสดงออก ทางด้านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือ เป็นการประเมินจากสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงออกถึงความคิดเห็นจะมีผลต่อ เนื่องมาจากอารมณ์ พื้นความรู้ ภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสภาพความจริงในขณะนั้น โดยที่ความคิดเห็นไม่อาจบอกได้ว่าถูกต้อง หรือไม่ อาจจะได้รับยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ก็ได้ ซึ่งความคิดเห็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ เปลี่ยนแปลง ไป

องค์ประกอบของความคิดเห็น

Triandis (1971, pp. 2-3 อ้างถึงใน จรูญพงศ์ นวลสิงห์, 2554, หน้า 5) ได้อธิบาย องค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ ความรู้ และความคิดที่บุคคล มีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนด

ลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้ และการติดต่อกับสิ่งเร้า ได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดบุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใดบุคคลก็จะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

ในขณะที่ Remmer (1954, p. 171 อ้างถึงใน วิชาจิตวิทยา, 2558) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ซึ่งสามารถรวบทิศทางได้โดยทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา ส่วนทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับการรู้ความเข้าใจ ที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

Oskamp (1977, pp. 119-133 อ้างถึงใน วิชาจิตวิทยา, 2558) ได้สรุป ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม และสรีระ คือ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ผิดปกติ หรือ เกิดความบกพร่อง ซึ่งอาจมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตัวเอง หรือ ได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรม และความคิดเห็นด้วย

4. ทักษะคิด และความคิดเห็น คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่ม และ สังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิงหรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงาน ที่มีความคิดเห็นกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นต่อบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนเราซึ่ง ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ก็เป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นของบุคคล

นอกจากนี้ จำเรียง ภาวิจิตร (2516, หน้า 248-249 อ้างถึงใน มณีรัตน์ เอี่ยมอำไพ, 2549, หน้า 18) ได้กล่าวว่า สาธารณคดีหรือมติมหาชน หมายถึง ทักษะ ความรู้สึก และความคิดเห็น ของประชากรกลุ่มต่าง ๆ เฉพาะกลุ่ม เกี่ยวข้องกับประเด็น ความสนใจหรือปัญหาประเด็นใด ประเด็นหนึ่งซึ่งระยะเวลาหนึ่งสาธารณคดีประเด็นใด ๆ ก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นมติ หรือความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมดในประเทศ แต่เป็น ความคิดเห็นของประชากรส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งที่ขัดกกลงกันไม่ได้ จำเป็นต้องมี การถกเถียงหาเหตุผลมาอภิปรายกัน ให้เห็น ทั้งข้อดี และข้อเสียในที่สุดเกิดจากการตัดสินใจร่วมกัน เป็นมติออกมา คุณภาพของมติมหาชน หรือ สาธารณคดีขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประเด็น ดังนี้

1. การอภิปรายของสาธารณชน ซึ่งต้องมีความกระตือรือร้น มีประสิทธิภาพ และสามารถ เปลี่ยนมติไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งก็ได้

2. มีข่าวสาร และข้อมูลที่เพียงพอ

3. มีเสรีภาพในการคิด และการแสดงออก

4. คุณภาพของภาวะความเป็นผู้นำต้องดีเพราะความคิดเห็นของผู้นำ และผู้เชี่ยวชาญจะมี อิทธิพลต่อสาธารณคดี

5. กลุ่มกดดันจะแสวงหาผลประโยชน์หรือข้อได้เปรียบจากความสนับสนุนของผู้มีอำนาจ ในสังคมอีกทั้งยังได้กล่าวถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อสาธารณคดีซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ภูมิหลังทางสังคม (Social background) กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันโดยทั่ว ๆ ไป ย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ระหว่าง ชาวชนบทกับชาวเมือง และระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง กลุ่มอ้างอิง (Reference groups) โดยปกติจะคบหาสมาคมกัน หรือกระทำในสิ่งใดให้แก่ ผู้ใดนั้น ความคิดเห็นที่มักจะคำนึงถึงก็ คือ มีอะไรร่วมกันได้หรืออ้างอิงกันได้ เช่น มีอาชีพแบบ เดียวกัน เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียน เดียวกัน แต่ละคนย่อมกำหนดหรือระบุกลุ่มที่ตนเอง เป็นสมาชิกหรือเป็นกลุ่มที่ตนเองมีความรู้สึก ว่าตนเองอยู่ในกลุ่ม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กลุ่มดังกล่าวมีอิทธิพลต่อสาธารณคดี กลุ่มกระตือรือร้น และกลุ่มเฉื่อยชา (Active and passive groups) ผู้ที่สนใจ และ มีความเกี่ยวข้องกับ ประเด็นใดประเด็นหนึ่งย่อมมีความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ และก่อให้เกิดเป็น กลุ่มผลประโยชน์

ได้ในที่สุด และสามารถมีอิทธิพลต่อสาธารณชนโดยเฉพาะการจูงใจให้คน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในประเด็นต่าง ๆ ได้ตรงกันข้ามกับกลุ่มเชื้อชาติที่ไม่มีบทบาทอะไรนักต่อ สาธารณชน

การวัดความคิดเห็น

ไพศาล หวังวานิช (2531, หน้า 152 อ้างถึงใน จรูญพงศ์ นवलสิงห์, 2554, หน้า 5-6) กล่าวถึงหลักการวัดความคิดเห็นหรือเจตคติว่า ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. ความคิดเห็นหรือเจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่น คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถวัดได้

2. ความคิดเห็นหรือเจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. ความคิดเห็นหรือเจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีปริมาณหรือขนาดของความรู้สึกด้วย

ดังนั้นในการวัดความคิดเห็นหรือเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วยการสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือ ความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's Scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้ว เปรียบเทียบกับตำแหน่งของความคิดเห็นทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างกัน (Equal-appearing intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Gatman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูงต่ำแบบเปรียบเทียบกัน และกัน จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีแนวแบบ S-D Scale (Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสนองแสดงทัศนคติในทางขึ้นชอบส่วนมอร์แกน และ คิง ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นไว้ว่าการจะให้ออกความคิดเห็นควรถามต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความเห็น ต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคิร์ต ซึ่งแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉย ๆ ไม่แน่ใจ

ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่า เป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

ในขณะที่ Best (1977, p. 77 อ้างถึงใน จรูญพงศ์ นवलสิงห์, 2554, หน้า 6) กล่าวถึงการวัดความคิดเห็นของบุคคลว่า สามารถทำได้หลายวิธี และวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไป คือ การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เบสท์ เสนอแนะว่าวิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น ก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาลักษณะ เช่น ไร ซึ่งในการจัดทำแบบสอบถาม มีหลักการที่สำคัญ คือ

1. ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจน ง่าย ไม่อ้อมค้อม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็น ได้หลายระดับ
3. ไม่ควรใช้ข้อความที่ผู้ตอบสามารถตีความหมายได้หลายอย่าง
4. กำหนดระดับความคิดเห็นตามลำดับจากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก

ในแต่ละข้อความ

5. ให้ผู้ตอบเลือกระดับความคิดเห็นที่เป็นตัวแทนในแต่ละข้อความ โดยเขียน

ในช่องที่ตรงกับความรู้สึก

ดังนั้นจากแนวความคิดในการวัดความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เครื่องมือคือ แบบสอบถามในการวัดระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบโดยมีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ แบบมาตราส่วนประมาณ หรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน เป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ + 2 + 1, -1, -2 ตามลำดับการให้คะแนน Positive หรือทาง Negative

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบ

ความหมายของผลกระทบ

วรรณิ ศิลปอาษา (2547 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 73) ให้ความหมายของคำว่าผลกระทบ คือ การเปลี่ยนแปลงทางขนาด และทิศทางจากสภาพเดิม ส่วนผลกระทบทางการท่องเที่ยว คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งขนาด และทิศทางจากสภาพเดิมในระบบทาง สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นการเปลี่ยนแปลง โครงสร้าง และกลไกการทำงาน

เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ (2551, หน้า 49 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 73) ให้นิยามผลกระทบ (Impact) ว่า หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทบที่เกิดจากแหล่งกำเนิดเคลื่อนตัว โดยตรงไปกระทบกับผู้รับผลกระทบแล้วเกิดปฏิกิริยาตอบโต้ ผลกระทบทั้งที่เป็นบวกหรือลบเรียกว่า

ผลกระทบโดยตรง (Direct Impact) แล้วผู้รับผลกระทบหรือสิ่งแวดล้อมรับผลกระทบแล้วส่งผ่านผลกระทบนั้นต่อไปยังบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมต่อไปเกิดเป็นผลกระทบโดยอ้อม (Indirect impact) การที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือส่งผ่านจากแหล่งรับผลกระทบนี้อาจส่งผลกระทบเดิมหรือส่งผลกระทบใหม่เกิดขึ้นตามมา และหากมีการส่งผ่านผลกระทบไปเรื่อย ๆ เรียกว่าผลกระทบต่อเนื่อง (Consequence impact) และสามารถเกิดผลกระทบสะสม (Cumulative impact)

นอกจากนี้ เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ (2551, หน้า 53 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชชาชัย, 2557, หน้า 88) ยังได้กล่าวถึงตัวชี้วัดผลกระทบว่า ตัวชี้วัด (Indicator) คือ สิ่งชี้้นำเพื่อแสดงถึงระดับของผลกระทบมากน้อย โดยมีปัจจัยกำหนด คือ ตัวแปรในระบบสังคมหรือสิ่งที่มีผู้ ประเมินสนใจติดตาม และตรวจสอบวัดเพื่อศึกษาถึงค่าของผลกระทบในกรณีต่าง ๆ การสร้างตัวชี้วัดเป็นการกำหนดสิ่งที่ใช้เปรียบเทียบระหว่างผลของกิจกรรม หรือ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับข้อกำหนดที่วางไว้ที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพหรือความก้าวหน้าโดยอาศัยเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นสำคัญ แต่ต้องชัดเจนเพื่อให้เห็นว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดี โดยกำหนดตัวชี้วัดเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ตัวชี้วัดทางสิ่งแวดล้อม

1.1 จิตสำนึกของนักท่องเที่ยวในการเดินป่าเชิงอนุรักษ์ ใช้การตรวจสอบจากจำนวนขยะ และการกำจัดโดยการสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยว

1.2 มลพิษทางอากาศ ตัวชี้วัดจำนวนคนเป็น โรคภูมิแพ้ และระบบทางเดิน หายใจ

2. ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ

2.1 รายได้ของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ตัวชี้วัดจากรายได้เฉลี่ยของปริมาณการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อปี โดยคำนวณรวมทั้งค่าบริการที่พัก อาหาร ลานจอดรถ การจำหน่ายของที่ระลึก ฯลฯ ทำการสำรวจข้อมูลจากร้านอาหาร สถานประกอบการ

2.2 แรงงาน และการจ่ายงานใช้ตัวชี้วัดจากจำนวนผู้ประกอบการ และอาชีพจากแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามประเภท อาชีพ ระดับค่าจ้างของแรงงาน สัดส่วนของคนต่างถิ่นที่เข้ามาขายแรงงานในพื้นที่เปรียบเทียบกับคนท้องถิ่น

3. ตัวชี้วัดทางสังคม

3.1 ความเสมอภาค โดยมีตัวชี้วัดจากอัตราลดความขัดแย้งด้านธุรกิจ สัดส่วนของความแตกต่างของตัวแทนองค์กรที่เข้ามาดูแลกิจการของแหล่งท่องเที่ยว และร้อยละของผลประโยชน์ที่แบ่งปันกัน

3.2 ความรู้ และตระหนัก โดยตัวชี้วัด คือ ระดับความรู้ของชุมชนต่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวด้านนิเวศวิทยา สุขอนามัย ภูมิทัศน์ และการบริการ และการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวไว้ให้คงอยู่ในสภาพดีจนถึงอนาคตเพื่อการประกอบอาชีพของตน และลูกหลาน

ดังนั้น จึงพอสรุป ความหมายของผลกระทบจากข้อมูลข้างต้นได้ว่า ผลกระทบ หมายถึง ผลประโยชน์ และหรือผลเสียหายอันเกิดขึ้นจากการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบัน และอนาคตเป็นไปทั้งทางบวก และทางลบ และอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย และมีใช่เป้าหมายหรือผลกระทบต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อมสามารถแบ่งผลกระทบออกเป็นแง่มุมต่าง ๆ ได้ ดังนี้

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่เกิดขึ้นกับกระบวนการผลิต และกระบวนการกระจายสินค้าหรือบริการ การค้าขาย การสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้

นิคม จารุมณี (2544, หน้า 244-252 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 86) กล่าวถึงผลกระทบการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจ

1. ด้านบวก คือ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพิเศษไว้รองรับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นสามารถประกอบการ และเป็นเจ้าของกิจการได้ด้วยตนเองทำให้ออกมาหารายได้ต่อชุมชน

2. ด้านลบของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจ คือ การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เน้นฤดูกาลทำให้ในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวทำให้ท้องถิ่นขาดรายได้ หรือทำให้รายได้ไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี

รชพร จันทร์สว่าง (2546, หน้า 169 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 86) กล่าวว่าผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจ คือ การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจบริการที่ต้องพึ่งพาการเข้ามาของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการเมืองระดับท้องถิ่น รวมถึงการขายพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ยอมส่งผลกระทบต่อคนในชุมชน และเมื่อคนในชุมชนละทิ้งภาคเกษตรมาอยู่ในภาคบริการ เช่น การขนส่ง การนำเที่ยว ร้านอาหาร และเมื่อนักท่องเที่ยวลด

จำนวนลงหรือเปลี่ยนที่เกี่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่น คนในท้องถิ่นย่อมได้รับผลกระทบไปด้วย นอกจากนี้การท่องเที่ยวเป็นการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจซึ่งต้องแสวงหาผลกำไรสูงสุด ต้องมีการแข่งขันด้านคุณภาพ ราคา หรือสินค้าใหม่ ๆ เพื่อให้ธุรกิจมุ่งไปสู่การทำกำไรทำให้ขาดการมองถึงการทำลายคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นวิธีคิดที่มองสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมมิใช่ต้นทุนทางธุรกิจ

พันธ์เทวีช ยงค์ (2558) กล่าวถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านบวกหรือประโยชน์ จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่า ทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ระดับมหภาคถึงจุลภาค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดการผลิตสินค้า และการบริการเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จึงเกิดการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวขึ้นในพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ และการนำรายได้เข้าสู่ภูมิภาค จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ถ้าให้ประเทศได้รับประโยชน์ คือ คุณภาพในการชำระเงินระหว่างประเทศผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้ 5 ประการ ได้แก่

1. การลงทุนด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการลงทุนทั้ง ภาครัฐบาล และเอกชน ได้แก่ การลงทุนในส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ถนน ระบบประปา ไฟฟ้า และระบบกำจัดของเสีย ส่วนทางภาคเอกชน มีการลงทุนในส่วนของ ธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้า เป็นต้น

2. ผลตอบแทนทางด้านการท่องเที่ยว ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ มีการลงทุนด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะการท่องเที่ยวให้ผลตอบแทนในการลงทุนสูง สินค้าด้านการท่องเที่ยวเมื่อมีการบริโภคแล้วไม่สามารถนำติดตัวไปได้ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก เมื่อเยี่ยมชมแล้วทรัพยากรการท่องเที่ยวก็ยังคงอยู่ที่เดิม เสื่อมสลายน้อย แต่ก็บูรณะให้เหมือนเดิมได้ เพียงแค่ลงทุนด้านการวางแผนพัฒนา และก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในด้านการท่องเที่ยวผลตอบแทนที่ได้รับในรูปของเงินรายได้จากการลงทุนในธุรกิจ และค่าจ้างจากการจ้างแรงงานก็จะเกิดขึ้น

3. การทวีรายได้จากการท่องเที่ยว รายรับจากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราจากบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง ก่อให้เกิดการลงทุนอย่างต่อเนื่อง เช่น นาย ก. เป็นเจ้าของที่พักได้รับเงินจากนักท่องเที่ยว นาย ก. นำเงินไปให้นาย ข. เป็นค่าจ้างนาย ข. นำเงินไปซื้อ อาหาร เสื้อผ้า ฯลฯ เจ้าของร้านอาหารนำเงินไปซื้อสินค้าอย่างอื่น หรือลงทุนในธุรกิจอย่างอื่น สิ่งเหล่านี้ทำให้มูลค่าของเงินเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม หรือเรียกว่าการทวีรายได้จากการท่องเที่ยว

4. การจ้างแรงงาน การท่องเที่ยวเป็นงานบริการซึ่งต้องการแรงงานมากกว่าสินค้าที่มีตัวตน เนื่องจาก การบริการต้องใช้คนบริการคน แรงงานดังกล่าวสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง

และประเทศชาติโดยรวม รายได้ดังกล่าวก็จะนำไปจับจ่ายใช้สอยในครัวเรือน และเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาลก่อให้เกิดการกระจายรายได้ และการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง

5. การกระจายรายได้ การท่องเที่ยวทำให้เกิดการจ้างงานหลายชนิด ทั้งการจ้างงานทางตรง (Direct employment) เช่น การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การเกษตรกรรม และการอุตสาหกรรม การจ้างงานทั้งทางตรง และทางอ้อมดังกล่าวแล้ว ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ได้แก่ เจ้าของที่ดิน ผู้ประกอบการ และพนักงานในกิจการด้วย ในด้านการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวก็สามารถช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ในหมวดต่าง ๆ ได้หลากหลาย เช่น เรื่องที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม การนำเที่ยว การขนส่งในท้องถิ่น การซื้อสินค้าประเภทของที่ระลึก เป็นต้น

ผลกระทบด้านลบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหา รายได้นอกฤดูกาลในการท่องเที่ยวแก่ประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวจะแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาของปี ขึ้นอยู่กับฤดูกาลการท่องเที่ยว (Season) ของแต่ละพื้นที่ เป็นเหตุให้ประชากรในพื้นที่ขาดรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของพื้นที่ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาการขาดคุณภาพของ แรงงานในการบริการเนื่องจาก การท่องเที่ยวทำให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นเพื่อแสวงหารายได้มากขึ้น จึงขาดการรักษาคุณภาพของแรงงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริการการท่องเที่ยวขึ้น และยังก่อให้เกิดปัญหาค่าครองชีพสูงขึ้นแก่พื้นที่ กล่าวคือ เมื่อเกิดการท่องเที่ยวขึ้นในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง อัตราค่า ครองชีพในการใช้จ่ายสินค้า และ บริการก็จะสูงมากขึ้น

วรรณา ศิลปอาษา และคณะ (2547, หน้า 172-177 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 87) ศึกษา ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และตัวชี้วัดที่สำคัญ ตามวิธีการของ Hoc โดยจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ผลกระทบทางตรง หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว โดยตรงเกี่ยวกับการซื้อสินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยวจากผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อซื้ออาหาร เครื่องดื่ม จ่ายค่าที่พัก เป็นต้น และผู้ประกอบการดังกล่าวนำเงินที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวไปใช้จ่ายต่อไปในรอบแรกที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น เป็นเงินเดือน ซื้อสินค้าวัตถุดิบเพื่อประกอบอาหาร จ่ายภาษี เป็นต้น

2. ผลกระทบทางอ้อม หมายถึง ผลกระทบลำดับต่อ ๆ ไปที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลในธุรกิจท่องเที่ยวหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจในรอบแรกจากการท่องเที่ยว นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อผลิตสิ่งของหรือบริการมารับการท่องเที่ยว เช่น ภาคการเกษตรที่ผลิตพืชผัก หรือเนื้อสัตว์มาขายให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร เป็นต้น

3. ผลกระทบต่อเนื่อง หมายถึง ผลกระทบจากธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อมที่นำเงินไปใช้จ่ายในธุรกิจอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลกระทบการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของชุมชนนั้น เกิดจากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ และมีการจับจ่ายใช้สอยในพื้นที่นั้น ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนมีทั้งทางบวก และลบ ซึ่งชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของพื้นที่ การจ้างงาน และอาชีพ ค่าครองชีพ การลงทุนรวมถึง การค้าภายในชุมชน และการออมเงินของชาวบ้านในชุมชน เนื่องจาก ธรรมชาติของการท่องเที่ยวจะขึ้นลงเป็นฤดูกาลผลประโยชน์ในรูปแบบของรายได้ เป็นเพียงรายได้เสริมมีการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง

ผลกระทบทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม และวัฒนธรรมจากการท่องเที่ยว

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539, หน้า 32-41 อ้างถึงใน อัสมา สิมารักษ์, 2551, หน้า 32-37) กล่าวไว้ว่า เมื่อนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ย่อมมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น และมีผลตามมาทั้งด้านดี และด้านลบ แม้ว่าผลกระทบด้านนี้จะเป็นเรื่องยากที่จะกล่าวถึง เพราะไม่มีตัวเลข และข้อมูลที่ชัดเจนสนับสนุน บางเรื่องมีลักษณะเป็นนามธรรมกว่าจะปรากฏให้เห็นผลเสียต้องใช้เวลาานาน แต่ผลที่เกิดขึ้นก็มักส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้าง และเอกลักษณ์ของสังคม บางเรื่องเมื่อเกิดขึ้นแล้วแก้ไขยากผลกระทบทางสังคมวัฒนธรรม

McIntosh and Goeldner (1984, pp. 140-141)อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 82) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงวิถีดำเนินชีวิตของท้องถิ่นอย่างรวดเร็วอันเกิดจากการหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดผลกระทบ คือ

ผลกระทบทางบวก ได้แก่

1. มีการสนับสนุนฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น และเอกลักษณ์ของชุมชน
2. สร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. ชุมชนมีความภาคภูมิใจ
4. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในชุมชน

ผลกระทบทางลบ ได้แก่ปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. การลอกเลียนแบบการอุปโภค บริโภคของท้องถิ่นตามแบบอย่าง ที่พบเห็นจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว

2. คุณค่าของงานศิลปหัตถกรรมได้รับผลกระทบกระเทือนจากความเห็นแก่ได้ของผู้ประกอบธุรกิจ โดยการลดมาตรฐานการผลิตลง คุณภาพสินค้าลดลงโดยไม่คำนึงถึงความประณีต มีการลอกเลียนแบบศิลปหัตถกรรม

3. ความขัดแย้งระหว่างเจ้าของท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว พฤติกรรมบางอย่างของนักท่องเที่ยว เช่น การแต่งกายไม่สุภาพเข้าไปยังศาสนสถานหรือปูชนียสถาน หรือการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดความขัดแย้งกับคนในท้องถิ่น เนื่องจาก ความแตกต่างทางขนบธรรมเนียมประเพณีบางประการ ซึ่งเรื่องนี้อาจจะแก้ไขได้โดยการให้ข้อมูลสำคัญต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

4. ค่าครองชีพสูง ราคาสินค้าอุปโภค บริโภค จะมีราคาแพง ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชนในท้องถิ่น ปัญหานี้ยังรวมถึง อัตราค่าบริการนำเที่ยว ค่าคมนาคมขนส่ง ค่าบริการ การเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว ค่าที่พัก มักมีราคาสูงขึ้นตามไปด้วย

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539, หน้า 32-41 อ้างถึงใน อัสมา สิมารักษ์, 2551, หน้า 32-37) กล่าวถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1. ผลกระทบด้านดี ประกอบไปด้วย

1.1 มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นดีขึ้น สืบเนื่องจาก ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ และกระจายโอกาสการจ้างงานไปสู่คนในท้องถิ่นมากขึ้น

1.2 ความสะดวกสบายจากกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการในแหล่งท่องเที่ยวคนในท้องถิ่นย่อมได้รับประโยชน์จากกิจการน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และอื่น ๆ ในประเทศที่พัฒนาแล้ว กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการส่วนใหญ่จะพัฒนาขึ้นมาเพื่อคนในท้องถิ่นนั้นเป็นหลัก สำคัญ ส่วนนักท่องเที่ยวจะได้รับประโยชน์จากกิจการในลักษณะของผลพลอยได้ แต่สำหรับประเทศที่ยากจนกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนา อาจมีลักษณะตรงข้ามที่หลายแห่งชาวบ้านไม่มีอำนาจทางเศรษฐกิจเพียงพอที่จะลงทุนในกิจการสาธารณูปโภค แต่หากมีนักท่องเที่ยวไปเยือนมาก ก็จะมีแรงกระตุ้นให้รัฐบาลหรือนักธุรกิจลงทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเป็นประการสำคัญ ส่วนคนในท้องถิ่นที่มีโอกาสได้ใช้บริการถือเป็นผลพลอยได้

1.3 การเดินทางท่องเที่ยวจะช่วยให้เกิดสันติภาพแห่งมวลมนุษย สหประชาชาติได้เคยประกาศให้ปี ค.ศ. 1967 เป็นปีการท่องเที่ยวสากล และกำหนดคำขวัญว่า “การท่องเที่ยวเป็นหนทางไปสู่สันติภาพ” (Tourism is a passport to peace) เมื่อมีการเดินทางไปยัง ท้องที่ต่าง ๆ ผู้คนมีโอกาสสังสรรค์ร่วมกิจกรรมกัน ย่อมจะทำให้ผู้คนที่มาจากสังคมที่แตกต่างกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดได้เห็น และมีโอกาสใช้ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีร่วมกัน และกัน ต่างฝ่ายจะต่างมีโอกาสถ่ายทอด และรับความรู้ประสบการณ์ซึ่งกัน และกันได้

1.4 การท่องเที่ยวจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากร นันทนาการ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี นาฏศิลป์ การละเล่น ฯลฯ ของท้องถิ่นทำให้เกิดความต้องการที่จะ

ค้นคว้า อนุรักษ์ และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติเหล่านี้ ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติเอาไว้ได้ และจากการศึกษาของ UNESCO พบว่า การท่องเที่ยวมีส่วนช่วยส่งเสริมการฟื้นฟูของวัฒนธรรมดั้งเดิม และช่วยให้เกิดการเผยแพร่ไปทั่วโลก

1.5 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา ทั้งในวงกว้าง คือ ช่วยให้คนมีโลกทัศน์กว้าง ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้พบเห็นด้วยตนเองนั้นจะมีประโยชน์ สามารถนำมาปรับใช้กับวิถีชีวิตในสังคมได้ ส่วนในวงแคบนั้นการเดินทางท่องเที่ยวอาจเป็นการจุดชนวนกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งเฉพาะเรื่องเฉพาะแห่งได้

1.6 การท่องเที่ยวจะช่วยลดปัญหาการอพยพหลังไหลเข้าไปแออัดในเมืองหลวง ตามธรรมชาติแล้วมนุษย์มักจะรักถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนของตน หากคนมีโอกาส มีงานอาชีพที่ก้าวหน้าเหมาะสมในภูมิลำเนาย่อมเป็นสิ่งที่ปรารถนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเป็นหนทางช่วยลดปัญหาได้ ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นประกอบอาชีพรายย่อยหรือทำอุตสาหกรรมท้องถิ่นอยู่ในครอบครัว เมื่อคนเหล่านี้มีงานทำมีรายได้ออมไม่อพยพไปแออัดขัดเคียด เสียดต่อโอกาสถูกหลอก และการถูกเอาเปรียบด้านแรงงานในเมือง

1.7 ใช้ทรัพยากรไร้ค่าให้เกิดประโยชน์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นที่จะนำเอาทรัพยากรส่วนเกินหรือไร้ค่ามาประดิษฐ์คิดค้นเป็นของใช้ ของที่ระลึกในรูปแบบของสินค้าพื้นเมืองจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งนอกจากจะเป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวแล้ว ยังเป็นการนำเอาทรัพยากรบางประเภทที่เคยถูกทิ้งไว้ไร้ค่ามาทำให้เกิดประโยชน์เพิ่มมูลค่า

1.8 เกิดทัศนคติที่ดี ความประทับใจจากการเดินทางท่องเที่ยว จะทำให้บุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อสถานที่นั้น ๆ และนี่ก็ถึงอยู่ตลอดเวลา ยามเมื่อมีโอกาส และช่องทางที่จะให้ความช่วยเหลือ ความประทับใจที่เคยมีมาในอดีตก็อาจจะเป็นแรงกระตุ้นให้ตัดสินใจในด้านที่เป็นคุณได้ ซึ่งถ้าหากเป็นการตัดสินใจให้ความช่วยเหลือระดับชาติแล้ว ก็ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศอย่างมากในวงกว้าง

1.9 การลดช่องว่างระหว่างประเทศร่ำรวยกับประเทศยากจน คนมั่งมีในเมืองมาสู่ชนบทจะช่วยให้เกิดความรู้สึกเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจซึ่งกัน และกัน ปัญหาความตึงเครียดระหว่างประเทศจึงหมดไป

2. ผลกระทบด้านลบ

ตามปกติการติดต่อสัมพันธ์กันของคนในชุมชนที่มีความขัดแย้งกันอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวซึ่งมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกันเข้าไปท่องเที่ยวยังท้องที่ใดก็ตาม ย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงความขัดแย้งได้ ผลกระทบด้านลบมีประเด็นสำคัญ ๆ คือ

2.1 การมีค่านิยมผิด ๆ ซึ่งอาจเกิดจากการเลียนแบบนักท่องเที่ยวหรือเกิดความเข้าใจผิด เช่น ไม่อยากทำงานอยากไปเที่ยวแบบนักท่องเที่ยว โดยคนพวกนี้ไม่เข้าใจว่านักท่องเที่ยวนั้นได้ทำงานเก็บเงินเพื่อมาเที่ยว ค่านิยมการอุปโภคบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ หรือค่านิยมอื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ค่านิยมมุ่งเน้นการค้า และวัตถุ เช่น เมื่อถูกขอล่าขโมยจะเรียกเงิน หรือการหันหลังให้อาชีพเกษตรกรรม และหันไปประกอบอาชีพรับจ้างแทน

2.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว การทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดความ ล่มสลายของความสัมพันธ์ในครอบครัวได้มาก เพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีผลต่อการจ้างแรงงานมากขึ้น เป็นการทำงานที่ไม่มีวันหยุดที่แน่นอน พ่อ และแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่บุตรอย่างใกล้ชิดจึงสร้างปัญหาทางสังคมให้เกิดขึ้น นอกจากนี้การไม่มีเวลาให้กับครอบครัวยังเป็นการเพิ่ม โอกาสการนอกใจคู่สมรสทำให้เกิดปัญหาการหย่าร้างเพิ่มขึ้นด้วย

2.3 ปัญหาศีลธรรม เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไปแออัดมากขึ้นเท่าไร ก็มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อให้ระดับศีลธรรมต่ำลงเท่านั้น กิจกรรมด้านลบที่มักเกิดขึ้นเสมอ คือ

- การเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นประเทศรวยหรือจน นักท่องเที่ยวมักถูกโกงหรือหลอกขายสินค้าที่มีคุณภาพต่ำกว่าราคาเสมอ โดยที่คนในท้องถิ่นที่ท่องเที่ยวมักจะสังเกตเห็นแต่ประโยชน์ส่วนตน และคิดหาทางค้ากำไรเกินควร ซึ่งส่งผลให้เกิดจินตภาพด้านลบแก่แหล่งท่องเที่ยว

- ปัญหาโสเภณี ได้ส่งผลกระทบต่อระดับศีลธรรม และภาพพจน์ของประเทศ อีกทั้งยังก่อให้เกิดการแพร่กระจายของ โรคเอดส์ ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงยิ่งขึ้นปัญหานี้แม้ว่าจะมีพื้นฐานมาจากปัญหาเศรษฐกิจ แต่เมื่อการท่องเที่ยวได้เติบโต และพัฒนาขึ้น ธุรกิจด้านนี้จึงมีอัตราการขยายตัวที่สูงตาม ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีบทบาทเข้าไปเป็นตัวเร่งให้ปัญหานี้เติบโต และลุกลามขึ้น และพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ออกไปไม่ว่าจะเป็นโสเภณีเด็กหญิงหรือเด็กชาย นอกจากนั้นปัญหาจากเพศพาณิชย์เหล่านี้ยังก่อให้เกิดปัญหาอื่นที่ติดตามมาร้ายแรงกว่าเดิม คือ ปัญหาการแพร่กระจายของ โรคเอดส์ ความเสื่อมทางศีลธรรม การล่อลวงผู้หญิง และเด็ก ปัญหายาเสพติด รวมถึง ปัญหาการล่อลวงเพื่อชิงทรัพย์ เป็นต้น

- สารเสพติด นักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่ตั้งใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งเพื่อทดลองสารเสพติด ผลก็คือ ทำให้การปราบปรามไม่หมด และผู้เสพเองก็ต้องตกเป็นทาสสารเสพติดนั้น สุขภาพร่างกายได้รับอันตรายจากพิษของสารเสพติด มีการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงเพราะขาดสติหรือยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งสารเสพติด และบ่อยครั้งที่การขนย้ายสารเสพติดได้กระทำโดยบุคคลที่ปลอมแปลงมาในรูปของนักท่องเที่ยว

- อาชญากรรมในพื้นที่ที่มีการท่องเที่ยวชุกชุม คนในท้องถิ่นมีความแตกต่าง
ในฐานะทางเศรษฐกิจกับนักท่องเที่ยวมากซึ่งจะเป็นผลให้มีโอกาสเกิดอาชญากรรมได้มาก บางครั้ง
เป็นการหลอกลวง การ โกงเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่บางครั้งก็ร้ายแรงถึงขั้นฆาตกรรมอย่างโหดเหี้ยมทารุณ
การล่อลวงข่มขืนนักท่องเที่ยว การปล้นชิงทรัพย์ การขโมยทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตามสถานที่
ต่าง ๆ เช่น สถานีขนส่งผู้โดยสาร สถานีที่พักแรม และตามแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานเริงรมย์
ผลเสียจึงเกิดขึ้นกับฝ่ายนักท่องเที่ยว และกับฝ่ายเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

2.4 ปัญหาค่าครองชีพ สินค้า และบริการมักจะขึ้นราคาเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไปมาก
ผลก็คือ คนในท้องถิ่นต้องบริโภค และอุปโภคสินค้าที่มีราคาแพงตามไปด้วย โดยเฉพาะกลุ่มคนที่
มีรายได้น้อย ทำให้คนกลุ่มนี้รายได้ไม่พอรายจ่าย เกิดภาวะหนี้สิน และมีคุณภาพชีวิตต่ำลง
นอกจากนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพโดยมักดึงดูดแรงงานจาก
ภาคเกษตรกรรมมาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งต้องการแรงงานด้านการบริการเพิ่มขึ้น มีผลให้
กำลังผลิตด้านเกษตรกรรมลดน้อยลง

2.5 ความไม่เป็นธรรมในสังคม ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมักได้รับการพิจารณา
พัฒนาสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการก่อน ทำให้คนในพื้นที่อื่นไม่ได้รับบริการหรือได้รับบริการ
ช้าไปอีก นอกจากนี้เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วคนจนหรือฐานะไม่ดีก็ไม่สามารถใช้บริการได้ เพราะไม่มี
ศักยภาพทางเศรษฐกิจพอ จึงก่อให้เกิดความรู้สึกถูกเอาเปรียบ และมีความรู้สึกเป็นปรีภัยต่อ
นักท่องเที่ยว

ผลกระทบทางสังคมยัง หมายถึง ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับวิถีดำเนินชีวิตของราษฎร
ในแง่ของระบบคุณค่า และพฤติกรรมทางสังคม

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อสังคมในด้านบวก ได้แก่ การท่องเที่ยว
ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงแผนการประกอบอาชีพของชุมชน กล่าวคือ ประชากรใน
ชุมชนเล็งเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีการเปลี่ยนแปลง
อาชีพทั้งอาชีพหลัก และอาชีพรองให้มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก่อให้เกิด
ความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น กล่าวคือ ทำให้เกิดการพบปะสังสรรค์
สนทนาพูดคุย และเปลี่ยนทัศนระหว่งนักท่องเที่ยว และคนในท้องถิ่น ทำให้เกิดการเข้าใจกัน
มากขึ้น ทั้งนี้ยังส่งผลให้เกิดการสร้างสามัคคีในชุมชน เช่น การรวมกลุ่มการขายสินค้า
พื้นเมือง และสินค้าที่ระลึกในชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ในการป้องกันการอพยพการย้ายถิ่น
ของคนในชุมชน เนื่องจาก รายได้จากการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการเสริมสร้างการศึกษา
แก่คนในชุมชน กล่าวคือ มีการพัฒนาความรู้เพื่อรองรับอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น
การเรียนรู้ภาษาต่างถิ่น เพื่อใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว

นอกจากผลกระทบจากการท่องเที่ยวในด้านบวกแล้ว การท่องเที่ยวยังส่งผลกระทบในด้านลบต่อสังคม ได้แก่ การเกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และค่านิยมของคนในสังคม กล่าวคือ ทำให้คนในพื้นที่เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม วิถีชีวิต เกิดการเลียนแบบ ทั้งในด้านแนวความคิด และการแต่งกายที่เลียนแบบนักท่องเที่ยว แทนการแต่งกายตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ปัญหาความผูกพันของครอบครัวในท้องถิ่น เมื่อมีการสร้างงาน และการจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นแล้ว ย่อมมีความต้องการแรงงานในการทำงานทั้งหญิง และชาย ทั้งนี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาครอบครัว เช่น การขาดความอบอุ่นของลูก ๆ ส่งผลให้เกิดปัญหายาเสพติดขึ้นได้ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดเพศพาณิชย์ขึ้นในชุมชน โดยปัญหาเพศพาณิชย์เป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยว สามารถแก้ไขได้โดยการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ผลกระทบต่อความไม่เสมอภาคทางสังคม การพัฒนาการท่องเที่ยวย่อมนำไปสู่การปรับปรุงบางสิ่งบางอย่างให้ทันสมัย ซึ่งบางครั้งอาจก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคขึ้นในสังคม คนในท้องถิ่นที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวก็จะต่อต้านการท่องเที่ยว และจะไม่เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว และจะเกิดความรู้สึกสลดใจในความเป็นอยู่ของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรม เมื่อการท่องเที่ยวขยายตัวย่อมต้องการแรงงานมากขึ้น ทำให้พ่อแม่ต้องทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาดูแลบุตรอย่างใกล้ชิด อาจทำให้บุตรประพฤติในทางที่ผิด เช่น ดิตยาเสพติด การพนัน ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ การจราจรติดขัด (Traffic congestion) ก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นเมื่อมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เดินทางมาใช้บริการยังแหล่งท่องเที่ยวด้วยเส้นทางเดียวกัน

นอกจากนี้ วิทยาลัย พันธ์มณี (2558) กล่าวว่า การท่องเที่ยวยังเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อนิสัยของคนในท้องถิ่น คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้คนในท้องถิ่นบางส่วนมองเห็นความแตกต่างในการดำรงชีวิตของตนเมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยว จึงคิดหาวิธีมุ่งหวังหากำไรจากนักท่องเที่ยวมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความมีมิติไม่ตรี และความเอื้ออารี ซึ่งเป็นนิสัยพื้นฐานของคนไทยเกิดปัญหาการแบ่งแยกของผู้ที่อาศัยในท้องถิ่น (Segregation of local residents) เกิดจากการแบ่งแยกของผู้ที่อาศัยอยู่ดั้งเดิมในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวเพราะการเข้ามาใช้บริการในสถานบริการหรือสาธารณูปการในโซนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว มักใช้ค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าปกติเพื่อนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่เหมาะกับคนในท้องถิ่น คนในท้องถิ่นจึงเลือกสรรที่ใช้บริการที่สะดวก และประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่า อีกทั้งสภาพทางกายภาพของโซนท่องเที่ยวกับกลุ่มที่อยู่อาศัยของคนในท้องถิ่นจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน จุดแบ่งแยกจะเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกทางเศรษฐกิจ ผลทางอ้อมที่ตามมา คือ จะเกิดการแบ่งแยกทางกายภาพด้วย

ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สรรพสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ให้เป็นประโยชน์ และโทษเห็น และไม่เห็นด้วยตาเปล่า เป็นรูปธรรม และสิ่งเป็นพิษ และไม่ เป็นพิษซึ่ง สามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราไม่ว่าจะเป็น สิ่งของบ้านเรือน ถนน ไร่ แม่น้ำ ทะเล ดิน ป่าไม้ น้ำ กวาระเบียบ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ฯลฯ

การมองการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม เกิดขึ้นได้ 2 กรณี คือ กรณีแรกไม่ เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมของมนุษย์ และกรณีที่สองเกิดขึ้นจากกิจกรรมของมนุษย์ เกษม จันทรแก้ว (2530 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 74) ศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ทั้งขนาด และทิศทางอันเนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์หรือธรรมชาติเอง เน้นการเปลี่ยนแปลง จากสภาพวิสัยที่เคยเป็นมาในสภาวะวิสัยธรรมชาติ โดยสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราทั้งสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต แยกออกเป็น สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทาง กายภาพ เช่น ลักษณะภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา ทัศนียภาพ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืชธรรมชาติ เป็นต้น ธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์ หมายถึง ธรรมชาติที่มีคุณค่าทางวิชาการ และสุนทรียภาพที่ เกี่ยวข้องเป็นสัจฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยา และภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือสัญลักษณ์ ของท้องถิ่นนั้น ๆ มีลักษณะพิเศษเฉพาะซึ่งจำแนกลักษณะได้ คือ เกาะแก่ง ภูเขา ถ้ำน้ำตก น้ำพุร้อน ทะเลสาบ หนองบึง หาดทราย หาดหิน แหล่งที่มีซากดึกดำบรรพ์ (พืช และสัตว์) สัจฐานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางธรณี สัจฐานวิทยา และภูมิลักษณะวรรณนา เช่น เขาพิงกัน แพะเมืองผี สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และระบบสังคมต่าง ๆ จากนิยามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำให้สิ่งแวดล้อมเกิด การเปลี่ยนแปลงไปจากภาวะวิสัยปกติที่เคยเป็นอยู่ในธรรมชาติซึ่งอาจจะเป็นทั้งในทางบวก (เป็นผลดี) และทางลบ (เป็นผลเสีย) ต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนั้น เกษม จันทรแก้ว (2530) ได้อธิบายเกี่ยวกับคุณสมบัติของสิ่งแวดล้อม ในเชิงวิชาการไว้ ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมแต่ละประเภทนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการแสดงให้เห็นว่าสิ่งนั้น เป็นสิ่งแวดล้อม เช่น ดิน ไม้ น้ำ ดิน มนุษย์ สัตว์ วัฒนธรรม ฯลฯ
2. สิ่งแวดล้อมนั้นจะไม่อยู่โดดเดี่ยวในธรรมชาติแต่จะมีสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อยู่ด้วยเสมอ เช่น มนุษย์กับที่อยู่อาศัยต้นไม้กับดิน ปลา กับน้ำ ฯลฯ
3. สิ่งแวดล้อมประเภทหนึ่งมีความต้องการสิ่งแวดล้อมอื่นเสมอ เช่น ปลาต้องการ น้ำ ดิน ไม้ต้องการน้ำ มนุษย์ต้องการที่อยู่อาศัย

4. สิ่งแวดล้อมจะอยู่กันเป็นกลุ่มเรียกกลุ่มของสรรพสิ่ง (แวดล้อม) นี้ว่าระบบนิเวศหรือระบบสิ่งแวดล้อม ซึ่งภายในระบบนิเวศนี้มีองค์ประกอบหรือหลากหลายชนิดของสิ่งแวดล้อม แต่ละชนิดจะมีหน้าที่เฉพาะ และทำหน้าที่ตามที่ตนมีหน้าที่ภายในระบบนิเวศนั้น ๆ ของตัวมันเอง

5. สิ่งแวดล้อมทั้งหลายมักมีความเกี่ยวเนื่อง และสัมพันธ์ต่อกัน และกันเป็นลูกโซ่ ดังนั้นเมื่อทำลายสิ่งแวดล้อมหนึ่งแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เป็นลูกโซ่เสมอ เช่น การตัดไม้ทำลายป่าจะส่งผลกระทบต่อสภาพดิน ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ เกิดอุทกภัย สูญเสียทรัพยากร และชีวิต

6. สิ่งแวดล้อมแต่ละประเภทจะมีลักษณะทนทาน และความเปราะบางต่อการถูกรบกวนแตกต่างกัน บางชนิดบางประเภทจะมีความคงทนได้ดี บางชนิดเปราะบางง่าย เช่น ดินมักถูกชะล้างได้ง่าย

7. สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาที่เปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงนี้อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบชั่วคราวหรือถาวรก็ได้ เช่น เมืองทุกเมืองจะค่อย ๆ เติบโต การทำลายป่าแล้วเผาจะมีพืชค่อย ๆ ขึ้นทดแทนมนุษย์จะเริ่มตั้งแต่จุดจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่จนสูญหายไปจากโลก

ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ และการกระทำของมนุษย์ควบคู่กันไปสาเหตุของปัญหาเกิดขึ้นได้หลายประการ เช่น

1. ภัยธรรมชาติ ส่วนมากจะทำความเสียหายให้กับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภัยธรรมชาติ ได้แก่

1.1 ไฟป่า เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ เกิดจากฝีมือของมนุษย์ และเกิดจากธรรมชาติจริง ๆ เช่น ไฟผ่า หรือไม้เสียดสีกัน

1.2 ความแห้งแล้ง น้ำท่วม ภัยเหล่านี้ทำให้แหล่งท่องเที่ยวแปรสภาพหรือชำรุดทรุดโทรม

1.3 พายุ ทำให้เกิดลมพัดแรง โกลนล้มทำลายทรัพยากรธรรมชาติทำให้ฝนตกหนัก น้ำท่วม

1.4 แผ่นดินไหว ทำให้ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวหักพัง

2. การพัฒนาประเทศ เช่น การสร้างเขื่อน สร้างถนน หรือสาธารณูปโภคอื่น ๆ บางครั้งกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว เช่น การสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ทำให้เกิดน้ำท่วมหลังสันเขื่อน และทำให้แหล่งท่องเที่ยวจมอยู่ใต้น้ำ การก่อสร้างอาคารสูง ๆ โกดังโบราณสถานทำให้เกิดผลเสียด้านทัศนียภาพ และเป็นการลดคุณค่าของโบราณสถานให้หมดความสำคัญไป

3. การแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว เช่น การลักลอบขุดสิ่งของมีค่าจากโบราณสถาน การลักลอบจำหน่ายโบราณวัตถุ การบุกรุกพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น

4. การขาดงบประมาณ ทำให้การดูแลรักษาไม่ทั่วถึง ก่อให้เกิดปัญหาการบุกรุกแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาขาดการบำรุงรักษา และปัญหาอื่น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ปัญหางบประมาณยังส่งผลกระทบต่ออาคารขาดแคลนเจ้าหน้าที่ซึ่งดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

5. ความไม่เข้าใจ และการขาดจิตสำนึกของประชาชนทำให้ไม่เห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว จึงก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

จากข้อมูลข้างต้นพอสรุปได้ว่า ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสภาพนิเวศวิทยาทางอากาศ น้ำ เสียง ฝุ่นดิน และถนนหนทางทางเดิน โดยมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางใดทางหนึ่งจนเกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมที่เป็นอยู่ของสิ่งแวดล้อม เกิดเป็นสภาพแวดล้อมใหม่อาจก่อให้เกิดผลด้านบวกหรือด้านลบส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบชีวภาพ (สิ่งมีชีวิต) เช่น สัตว์ป่า พืชพันธุ์ สิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ในระบบนิเวศ และองค์ประกอบทางกายภาพ (ไม่มี สิ่งมีชีวิต) เช่น ดิน น้ำ อากาศ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยวในด้านบวก ได้แก่ การเกิดประโยชน์ในการสร้างความตระหนักถึงคุณค่าสิ่งแวดล้อมทำให้คนในพื้นที่เกิดความรักใคร่ ห่วงแหน ตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับผลกระทบอันจะเกิดจากการท่องเที่ยว มีการพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดเพื่อประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มาใช้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ช่วยให้เกิดการฟื้นฟูรักษา และเสริมคุณค่าของสิ่งแวดล้อม อันนำไปสู่การพัฒนา และปรับปรุงหรือสร้างแนวทางในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของผลกระทบทางด้านลบจากการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมนั้น การท่องเที่ยวเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อันจะตามมาซึ่งปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากธรรมชาติ ได้แก่ ปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางชีวภาพ ปัญหาการทรุดตัวของดิน ส่วนปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้นนั้น ได้แก่ ปัญหาการทำลายภูมิทัศน์ทางกายภาพ เช่น การทิ้งขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาการสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การไม่ควบคุมความสะอาดในแม่น้ำ ลำคลอง และทะเล ปล่อยให้มีการทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำคลองหรือทะเล ทำให้น้ำเน่าเสีย เมื่อกระแสน้ำพัดพาขยะมากองบนหาดทราย นอกจากหาดทรายจะไม่สะอาดงดงามแล้ว ยังเกิดมลภาวะเป็นพิษ มีผลกระทบต่อพืชและสัตว์น้ำ การสูญเสียสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ และทางการเกษตรจากการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเกินขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดมลภาวะทางสถาปัตยกรรม (Architectural pollution) คือ ความพยายามในการจัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้น ๆ ให้มีแหล่งบริการต่าง ๆ เช่น

โรงแรมที่ใหญ่โตโดดเด่นแตกต่างกัน รวมทั้งเกิดปัญหาจากบรรดาสาธารณูปโภคต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกันทำให้เกิดทัศนะอูจาด (Visual pollution) ความมดงามสอดคล้องกันทางสถาปัตยกรรมรวมถึง ผลกระทบจากการที่โครงสร้างพื้นฐานรับภาระมากเกินไป (Overloading of infrastructure) เกิดจากแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถให้บริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการแก่นักท่องเที่ยว และคนในท้องถิ่นได้อย่างเพียงพอ จะเกิดมลภาวะในสิ่งแวดล้อม และปัญหาสุขภาพของผู้อยู่อาศัย

คณั บวรเกียรติกุล (2549, หน้า 80-87 อ้างถึงใน ฤดิกร เดชาชัย, 2557, หน้า 77) ได้กล่าวว่า ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ทรัพยากรที่นำใ้ออกจากระบบสิ่งแวดล้อม คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้มีการนำทรัพยากรบางอย่างของระบบสิ่งแวดล้อมไปใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นสินค้า และบริการเพื่อการท่องเที่ยวทั้งนี้เพื่อรองรับความต้องการขั้นพื้นฐาน และความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต และเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยตรง

2. ทรัพยากรที่นำเข้าไปใ้ในระบบสิ่งแวดล้อม คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หลายลักษณะได้ก่อให้เกิดการนำเอาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้น และที่มีอยู่ตามธรรมชาติเข้ามาดำเนินการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติดั้งเดิมที่มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดผลกระทบต่อหน้าที่ของหน่วยต่าง ๆ ในระบบนิเวศได้

3. ทรัพยากรที่ใช้ภายในระบบสิ่งแวดล้อม เป็นที่เข้าใจกันว่าสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีอยู่ตามธรรมชาตินั้น มักจะถูกมนุษย์เข้าไปจัดการเพื่อใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ในบางครั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวอาจไม่ได้เกิดจากการเอาออกของทรัพยากรในระบบหรือนำเข้าทรัพยากรนอกระบบ แต่เป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในระบบเพื่อสนับสนุนกิจการท่องเที่ยวจนเกินกว่าขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying capacity) ของหน่วยทางสิ่งแวดล้อมนั้น อันนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยว

3.1 ผลกระทบต่อพืชพรรณธรรมชาติ พืชพรรณธรรมชาติเป็นทรัพยากรที่สูญเสียได้ง่าย โดยเฉพาะดอกไม้ และต้นไม้บางชนิด เช่น ทุ่งดอกบัวตองบนดอยแม่ฮูดจ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยหากนักท่องเที่ยวที่เข้าไปมีปริมาณมากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ดอกไม้ และต้นไม้ เช่น การเก็บดอกไม้ การหักกิ่งไม้ การเดินย่ำจนถึงการทิ้งขยะ

3.2 ผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ การเดินทางโดยการใ้ยานพาหนะประเภทต่าง ๆ เป็นผลต่อสภาวะอากาศเป็นพิษทั้งสิ้น และส่งผลในชุมชนเมืองมากกว่าชนบท

3.3 ผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ มีการปล่อยสิ่งปฏิกูลลงตามแม่น้ำลำคลองหรือทะเล มากเกินกว่าธรรมชาติจะสร้างความสมดุลได้

3.4 ผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์ป่า

3.5 ผลกระทบต่อสภาพภูมิประเทศ เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วส่งผลในระยะยาว ในด้านลักษณะทางกายภาพ และความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา เช่น การสูบน้ำใต้ดินมาใช้ในการขุดทรายจากแม่น้ำ ส่งผลให้เกิดการทรุดตัวของพื้นดินอันเป็นสาเหตุทำให้น้ำท่วมหรือการทำลายแนวปะการังใต้น้ำ ทำให้กระแสน้ำวนตัวกระทบฝั่งรุนแรงจนทำให้ตลิ่งพังทลาย

ตารางที่ 1 สรุปตัวชี้วัดหรือผลกระทบในมิติต่าง ๆ

ผลกระทบ/ ตัวชี้วัด	นักวิชาการ (ปี)			
	เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ (2551)	นิคม จารุมณี (2544)	รชพร จันทร์สว่าง (2546)	พิมพ์ทิพย์ ยั่งยืน (2558)
				วราณา ศิลปอาษา และคณะ (2547)
				McIntosh and Goeldner (1984)
				ชยาภรณ์ ชันรุ่งโรจน์ (2539)
				เกษม จันทร์แก้ว (2530)
				दनัย บวรเกียรติกุล (2549)
1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ				
1.1 เกิดรายได้ของแหล่งท่องเที่ยว	/			
- มีผลตอบแทนทางการท่องเที่ยว			/	/
- รายได้จากการลงทุนในธุรกิจ			/	
- เกิดการไหลเวียนของเงินตรา			/	/
- การแข่งขันด้านคุณภาพ ราคา หรือสินค้าใหม่ ๆ			/	
- เกิดการขยายตัวของธุรกิจ			/	
- เกิดการกระจายรายได้			/	/
- การลงทุนด้านการท่องเที่ยว			/	
- มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น				/ /
1.2 การจ้างงาน	/		/	/
- มีค่าจ้างจากการจ้างแรงงาน				

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลกระทบ/ ตัวชี้วัด	นักวิชาการ (ปี)								
	เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ (2551)	นิคม จารุมณี (2544)	รชพร จันทร์สว่าง (2546)	พันธ์เทพ ยิ่งดี (2558)	วรรณ ทิลปอชา และคณะ (2547)	McIntosh and Goeldner (1984)	ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539)	เกษม จันทร์แก้ว (2530)	दनัย บวรเกียรติกุล (2549)
1.3 เกิดการพัฒนาาระบบ โครงสร้างพื้นฐาน	/								
- สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ถนน				/		/	/		
ระบบประปา ไฟฟ้า และระบบกำจัดของ				/					
- รายได้ไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี	/			/					
- ขาดคุณภาพของ แรงงานในการบริการ				/					
- ค่าครองชีพสูงขึ้น				/		/	/		
- ราคาสินค้าอุปโภค บริโภค มีราคาแพง						/	/		
2. ผลกระทบด้านสังคม									
1.1 ความเสมอภาค	/								
- มีการสนับสนุนฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น						/			
และเอกลักษณ์ของชุมชน									
- สร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจ						/			
เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้อง									
- การท่องเที่ยวจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ							/		
ของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี									
- ช่วยฟื้นฟูส่งเสริมวัฒนธรรมให้เผยแพร่						/			
ไปทั่วโลก									
- ชุมชนมีความภาคภูมิใจ						/			
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในชุมชน						/	/		
- ช่วยให้เกิดสันติภาพแห่งมวลมนุษย์							/		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลกระทบ/ ตัวชี้วัด	นักวิชาการ (ปี)								
	เดช วัฒนชัยยังเจริญ (2551)	นิคม จารุมณี (2544)	รชพร จันทร์สว่าง (2546)	พันธ์เทพ ยังดี (2558)	วรรณมา ศิลปอาษา และคณะ (2547)	McIntosh and Goeldner (1984)	ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539)	เกษม จันทร์แก้ว (2530)	दनัย บวรเกียรติกุล (2549)
- ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดได้เห็นการ ท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา							/		
- ทักษะที่ดีต่อสถานที่นั้น ๆ							/		
- ลดปัญหาการอพยพหลังไหลเข้าไปแออัด ในเมืองหลวง							/		
- ลดการถูกเอาเปรียบด้านแรงงานในเมือง							/		
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว							/		
- ปัญหาศีลธรรม							/		
- การเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว							/		
- ปัญหาโสเภณี							/		
- ปัญหายาเสพติด							/		
- ปัญหาอาชญากรรม							/		
- ความไม่เป็นธรรมในสังคม							/		
- ชุมชนละทิ้งภาคเกษตรมาอยู่ในภาค บริการ			/				/		
- การทำลายคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม			/						
- การลอกเลียนแบบตามแบบอย่าง นักท่องเที่ยว							/	/	
- คุณภาพสินค้าลดลงโดยไม่คำนึงถึงความ ประณีต							/		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลกระทบ/ ตัวชี้วัด	นักวิชาการ (ปี)								
	เดช วัฒนชัยยังเจริญ (2551)	นิคม อารุณณี (2544)	รชพร จันทร์สว่าง (2546)	พันธ์เทวีช ยั้งดี (2558)	วรรณมา ศิลปอาษา และคณะ (2547)	McIntosh and Goeldner (1984)	ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539)	เกษม จันทร์แก้ว (2530)	คณีย์ บวรเกียรติกุล (2549)
- ปัญหาการทรุดตัวของดิน							/		
- ปัญหาการทำลายภูมิทัศน์ทางกายภาพ							/		
- ปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้							/		
ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางชีวภาพ							/		
- ปัญหาการทรุดตัวของดิน							/		
- ปัญหาการทำลายภูมิทัศน์ทางกายภาพ							/	/	
- การสูญเสียสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ							/		
- การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเกินขีด							/		
ความสามารถในการรองรับได้ของแหล่ง							/	/	
ท่องเที่ยว							/		
- โครงสร้างพื้นฐานรับภาระมากเกินไป							/		
- การให้บริการสาธารณูปโภค และ							/		
สาธารณูปการแก่นักท่องเที่ยว และคนใน							/		
ท้องถิ่นได้อย่างเพียงพอ							/		
- ปัญหาการทิ้งขยะมูลฝอยในแหล่ง							/		
ท่องเที่ยว							/		
- การทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำ							/	/	
คลองหรือทะเล ทำให้น้ำเน่าเสีย เมื่อ							/	/	
กระแสน้ำพัดพาขยะมากองบนหาดทราย							/		
- ปัญหาการสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง							/		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลกระทบ/ ตัวชี้วัด	นักวิชาการ (ปี)							
	เดช วัฒนชัยยังเจริญ (2551)	นิคม จารุมณี (2544)	รชพร จันทร์สว่าง (2546)	พันธ์เทวีช ยังดี (2558)	วรรณา ศิลปอาชา และคณะ (2547)	McIntosh and Goeldner (1984)	ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539)	เกษม จันทร์แก้ว (2530)
- ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว							/	/
1.2 มลพิษทางอากาศ	/							/
- เกิดมลภาวะเป็นพิษ มีผลกระทบต่อพืชและสัตว์น้ำ							/	
- เกิดมลภาวะทางสถาปัตยกรรม							/	

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ความหมายของการส่งเสริมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในประเทศของเราปีหนึ่ง ๆ มีเงินเข้าประเทศกว่า 8 แสนล้านบาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เราได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของเรารวมกัน และการท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญของประเทศไทย เพราะสามารถทำรายได้ให้กับประเทศในลำดับต้น ๆ มีรายได้รองลงมาจากรายได้ที่เราได้รับจากการส่งออกในด้านอุตสาหกรรม มีบทบาทสำคัญต่อการจ้างงาน นอกเหนือจากการจ้างแรงงานแล้ว การท่องเที่ยวยังเป็นตัวทำรายได้ให้กับชุมชน และท้องถิ่นอีกด้วย

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางหรือเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่ง ไปอีกที่หนึ่งด้วยความสมัครใจ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ สนุกสนานหรือจุดประสงค์ใด ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการหารายได้หรือประกอบอาชีพ และไม่เป็นการเดินทางเพื่อย้ายที่พักอาศัยอย่างถาวร โดยจะต้องประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการเป็นอย่างน้อย คือ การเดินทาง การพัก แรม และการรับประทานอาหารนอกบ้าน

สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล (2548, หน้า 5) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็น เรื่องของการเดินทาง ถ้าไม่มีการเดินทางก็ไม่มีการท่องเที่ยว ในพจนานุกรม Webster's Third New International Dictionary ได้ให้ความหมายของคำว่า Tourism และ Tourist ดังนี้ Tourism หมายถึง

1. การท่องเที่ยว
2. การเดินทางเพื่อความสราญใจ
3. การบริหารงานธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว Tourist หมายถึง
 - 3.1 นักท่องเที่ยว
 - 3.2 ผู้ที่เดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเพื่อใฝ่หาสุขารมณ์หรือเพื่อความรู้อันเกี่ยวกับวัฒนธรรมแล้วกลับมา ณ จุดเริ่มต้นท่องเที่ยว

เสรี วงศ์ไพจิตร (2543, หน้า 18 อ้างถึงใน สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล, 2548, หน้า 6) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ และ ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจาก ปฏิสัมพันธ์หรือการกระทำต่อกัน และกันของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ รัฐบาล และชุมชน ผู้เป็นเจ้าของบ้านในกระบวนการดึงดูดใจ และต้อนรับขับสู้ นักท่องเที่ยว และผู้มาเยือน

ศิริ ฮามสุโพธิ์ (2543, หน้า 19 อ้างถึงใน สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล, 2548, หน้า 6) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยตามปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อ ทำการศึกษา และพักผ่อนหย่อนใจหรือก่อให้เกิดการกระทำร่วมกันของมนุษย์ทั้งทางธรรมชาติ และทางสังคมจนเป็นเหตุดึงดูดใจให้เดินทางไปศึกษา และท่องเที่ยวตามแหล่งต่าง ๆ

World Tourism Organization (2013) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจหรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง (Voluntary) ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้แต่เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิงเรีงรมณ์ เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และติดต่อธุรกิจ

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization: IUOTO) ได้เสนอทนิยามว่าด้วยกิจกรรมของผู้เดินทางท่องเที่ยว การทำกิจกรรมในประเทศที่ไปเยือน และมีเหตุจูงใจในการเยือน การเดินทาง และการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศขึ้นว่า “การท่องเที่ยว” เป็นการเดินทางเพื่อความรื่นเริงบันเทิงใจ เยี่ยมญาติ

หรือการไปร่วมประชุมแต่ไม่ใช่การเดินทางเพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักหรือการไปพำนักอยู่อย่างถาวร และยังสามารถให้คำจำกัดความของคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คือ

ผู้มาเยือน (Visitors) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งเดินทางมายังประเทศหนึ่งซึ่งมิใช่การอยู่ถาวรด้วยเหตุจูงใจก็ได้ ซึ่งมีใช่เป็นการไปประกอบอาชีพที่ได้รับค่าจ้างตอบแทน และเข้ามาอย่างน้อย 24 ชั่วโมง และอย่างมากไม่เกิน 6 เดือน (พันธเทวิช ยังดี, 2558)

นอกจากนี้ ยังมีการนิยามให้มี “ผู้มาเยือน” 2 ประเภท คือ “นักท่องเที่ยว” (Tourist) และ “นักท่องเที่ยว” (Excursionist) ดังนี้

1. นักท่องเที่ยว (Tourist) คือ ผู้มาเยือนชั่วคราวที่มาพักอาศัยอย่างน้อย 24 ชั่วโมง เพื่อจุดประสงค์ ดังนี้

1.1 เพื่อการพักผ่อน เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อสุขภาพ เพื่อการศึกษา การกีฬา และการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

1.2 เพื่อการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติเกี่ยวกับครอบครัว และการประชุมต่าง ๆ

2. นักทัศนาจร (Excursionist) คือ ผู้ที่เดินทางมาเยือนชั่วคราว ที่เข้าไปอยู่ใน ประเทศเพียงวันเดียวหรือน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และได้พักค้างคืน รวมทั้งผู้โดยสารพาหนะ และทางเรือสำราญ (Cruise) ด้วย

แนวคิดการวิฤตทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว

ประเภทของการท่องเที่ยว

ประเภทของการท่องเที่ยวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในทางสังคม วิทยาจะช่วยให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงมิติความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในแต่ละสังคมซึ่งมีความแตกต่างกัน จนทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจที่จะเข้าไปท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน

สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล (2548) ว่าประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้ หมายถึง ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวที่จำแนกที่หมายปลายทางของการท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสามารถจำแนกประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (Ethnic tourism) การท่องเที่ยวประเภทนี้ประสงค์ที่สังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรม และแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอน การเข้าร่วมพิธีกรรมรำฟ้อน และเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental tourism) การท่องเที่ยวประเภทนี้คล้ายกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ กล่าวคือ เป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากแดนไกลให้มาท่องเที่ยว

แต่ข้อนี้จะเน้นสิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมากกว่าชาติพันธุ์มนุษย์ ซึ่งจะรวมถึง การถ่ายภาพธรรมชาติ การเดินทางไกล การปีนเขา การตั้งแคมป์ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural tourism) เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัส และเข้าร่วมใช้ชีวิตวิถีเก่า ๆ ที่กำลังสูญหายในบางท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมา การดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตน เช่น การศิลปวัฒนธรรมประเพณี และงานเทศกาล เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (History tourism) เป็นการท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์สถาน และโบราณวัตถุต่าง ๆ ที่เน้นความรู้เรื่องในอดีต อาจเป็นการไปชมอนุสาวรีย์ โบสถ์ วิังต่าง ๆ และการแสดงแสงเสียงเหตุการณ์เด่น ๆ ในอดีต

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business tourism) มีลักษณะเด่น คือ การประชุมหรือการสัมมนาซึ่งมักรวมเอาการท่องเที่ยวเข้ามาไว้ด้วย เมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม แล้วแต่นักท่องเที่ยวจะต้องการอย่างไร

6. การท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ (Recreational tourism) เป็นการร่วมในการแข่งขันกีฬารวมถึง การเข้าชมการแข่งขัน น้ำพุแร่รักษาโรค การอาบแดด และการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่ผ่อนคลายจิตใจ เป็นต้น

การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable tourism)

เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แนวความคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจึงได้รับความนิยมแพร่หลาย โดยเฉพาะในระยะ 5-6 ปี มาแล้ว ในการประชุม G16'90 ณ ประเทศแคนาดา ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้อง และสงวนรักษาโอกาสต่าง ๆ ของอนุชนรุ่นหลัง” การท่องเที่ยวที่มีความ หมายถึง การจัดทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และระบบนิเวศด้วย

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจึงมีหลักการ เซอร์เลย์ อีเบอร์ (1922 อ้างถึงใน สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล, 2548, หน้า 10-11) ดังนี้

1. การอนุรักษ์ และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นแนวทางการทำธุรกิจในระยะยาว (Using resource sustainably)

2. การลดการบริโภคที่มากเกินไปจนเกินความจำเป็น และการลดของเสียจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณค่าของการท่องเที่ยว (Reducing over consumption and waste)

3. การรักษา และส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรม มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว และช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Maintaining diversity)

4. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาประเทศ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว (Integrating tourism into planning)

5. สนับสนุนการท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาด้านราคา และคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัดแต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายด้วย (Supporting local economics)

6. การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นไม่เพียงแต่สร้างผลตอบแทนแก่ประชากร และสิ่งแวดล้อมโดยรวมแต่ยังช่วยกระตุ้นระดับคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวอีกด้วย (Involving local communities)

7. การปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กร หรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นในการที่ร่วมงานไปในทิศทางเดียวกันร่วมแก้ปัญหา และลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน (Consulting stakeholders and the public)

8. การฝึกอบรมบุคลากรโดยสอดคล้องแนวคิด และวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับจะช่วยยกระดับการบริการการท่องเที่ยว (Training staff)

9. การตลาดที่จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารอย่างพร้อมมูลจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ และเคารพในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว (Marketing tourism responsibly)

10. การวิจัย และติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต่อการช่วยแก้ปัญหา และเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน (Undertaking research)

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมท่องเที่ยวจะต้องสามารถดำรงอยู่ได้ มีนักท่องเที่ยวมาเยือนสม่ำเสมอ ทรัพยากรที่ท่องเที่ยวยังคงรักษาความดึงดูดใจไว้ได้ไม่เสื่อมคลาย กิจกรรมการบริการมีกำไร แม้ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้บริการอยู่เสมอ ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมจะต้องไม่มีหรือมีน้อยที่สุด มีแต่การจัดการอย่างยั่งยืนเท่านั้นจึงสามารถคงความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไว้ได้

สนใจ รัชชววัฒนกุล (2548) กล่าวว่า ในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวนั้นมีเหตุในการ
จูงใจหรือมุ่งมั่นในการเดินทาง ดังนี้

1. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำงานหนักซ้ำซากจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
ดังนั้นคนเราจึงต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศเพื่อหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. เพื่อการพักผ่อนหลังจากทำงานหนัก คนเราต้องการการผ่อนคลายความเครียดจาก
การทำงาน ดังนั้นโปรแกรมท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนจึงมักเป็นที่ที่มีอากาศดี ภูมิประเทศสวยงาม
สงบ และมีสิ่งเจริญตาเจริญใจหัวข้อสำคัญ
3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สถานที่ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะ ได้แก่ โบราณสถาน
โบราณวัตถุหรือสถานที่ที่มีประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง
4. เพื่อการกีฬาแบ่งออกเป็นเพื่อการชมกีฬา และเล่นกีฬา เช่น การแข่งรถ ปีนเขา
เล่นเรือใบ เป็นต้น
5. เพื่อธุรกิจ หมายถึง การที่ไปทำธุรกิจ และท่องเที่ยวไปด้วย
6. เพื่อประชุมสัมมนา ปัจจุบันการจัดประชุมสัมมนามักนิยมจัดตามที่ต่าง ๆ รวมทั้ง
ต่างประเทศด้วย จึงเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีโอกาสท่องเที่ยวในประเทศหรือท้องถิ่นนั้น ๆ
7. เพื่อการศึกษา นิยมกันมากในกลุ่มผู้มีฐานะดี เช่น การจัดกลุ่มไปเรียน
ภาษาต่างประเทศ ณ ต่างประเทศ
8. เพื่อเพชรส จากประวัติการท่องเที่ยวจะเห็นว่านับแต่โบราณกาลมาแล้วการ
ท่องเที่ยวของคนบางกลุ่มเป็นไปเพื่อการนี้โดยเฉพาะ แต่มักไม่กระทำโดยโจ่งแจ้ง มักแอบแฝง และ
รู้จักกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้จัดการ

การจัดประเภทธุรกิจ

การจัดประเภทธุรกิจของนิติบุคคลโดย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2556) ตามหลักการจัด
ประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี พ.ศ. 2552 กระทรวงแรงงาน

หมวดใหญ่ A: เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นพืช และสัตว์
ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ของการเพาะปลูกพืชผล การเลี้ยงสัตว์ และการเพาะพันธุ์สัตว์
การตัดไม้ และการเก็บเกี่ยวพืชผลรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากสัตว์ และผลผลิตจากสัตว์จากฟาร์ม
เลี้ยงสัตว์หรือจากที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

หมวดใหญ่ B: การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (Mining and quarrying)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การขุดแร่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติทั้งในสถานะของแข็ง
(ถ่านหินหรือสินแร่)ของเหลว (น้ำมันดิบ) หรือก๊าซ (ก๊าซธรรมชาติ) สามารถกระทำการขุดเจาะ

ดังกล่าวได้ด้วยวิธีการหลายวิธี เช่น การทำเหมืองใต้ดินหรือการทำเหมืองผิวดินหรือการทำเหมืองในทะเล ฯลฯ หมวดใหญ่นี้จะรวมถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองแร่ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อการผลิตวัตถุดิบเพื่อส่งตลาด เช่น การขุด การบด การทำให้สะอาดการทำให้แห้ง การคัดแยก การทำให้สินแร่ เข้มข้น การเปลี่ยนก๊าซธรรมชาติให้เป็นของเหลว และการอัดก้อนเชื้อเพลิงแข็ง การดำเนินงานดังกล่าวนี้ มักจะกระทำโดยหน่วยงานที่ดำเนินการขุดเจาะทรัพยากร และหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน

หมวดใหญ่ C: การผลิต (Manufacturing)

หมวดการผลิตนี้รวมถึง การแปรรูปวัตถุดิบ สสารหรือส่วนประกอบของวัตถุดิบ ทางกายภาพหรือทางเคมีให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่แม้ว่าจะไม่สามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับสากล ในการอธิบายคำว่า “การผลิต” ก็ตาม (ให้ดูหมายเหตุในเรื่องกระบวนการจัดการของเหลือใช้) วัตถุดิบ สสารหรือส่วนประกอบของวัตถุดิบที่นำมาแปรรูปวัตถุดิบเป็นผลผลิตจากการเกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง การทำเหมืองแร่หรือเหมืองหิน รวมทั้งผลผลิตจากกิจกรรมการผลิตประเภทอื่น ๆ การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลง และการนำสินค้ามาประกอบใหม่ จัดอยู่ในหมวดการผลิตนี้ด้วย สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ได้แก่ โรงงาน อุตสาหกรรมหรือโรงสีที่ใช้เครื่องจักรไฟฟ้าในการผลิต และใช้เครื่องมือในการผลิตวัตถุดิบต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม หมวดการผลิตนี้ยังรวมถึง การแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยมือหรือทำเองที่บ้าน และนำออกไปจำหน่ายที่ตลาด เช่น ขนมอบ เสื้อผ้าที่ผลิตตามสั่งรวมทั้งสถานประกอบการที่ดำเนินการผลิตสินค้าหรือทำสัญญากับผู้ผลิตอื่น ๆ ให้ผลิตสินค้าโดยได้รับค่าตอบแทน

หมวดใหญ่ F: การก่อสร้าง (Construction)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การก่อสร้างทั่วไป การก่อสร้างเฉพาะทาง และงานทางด้านวิศวกรรมโยธา ซึ่งรวมงานก่อสร้างใหม่ การซ่อม ต่อเติม และการดัดแปลง การติดตั้งชิ้นส่วนสำเร็จรูปหรือโครงสร้างในเขตก่อสร้าง รวมทั้งการก่อสร้างอาคารชั่วคราวการก่อสร้างทั่วไป หมายถึง การก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั้งหมด อาคารสำนักงาน อาคารคลังสินค้าอาคารสาธารณะ และอาคารด้านสาธารณูปโภค อาคารด้านการเกษตรกรรม ฯลฯ หรือการก่อสร้างทางวิศวกรรมโยธา เช่น ทางพิเศษ ถนน สะพาน อุโมงค์ ทางรถไฟ สนามบิน ท่าเรือ และสิ่งก่อสร้างในน้ำอื่น ๆ ระบบชลประทาน ระบบระบายน้ำ สิ่งอำนวยความสะดวก โรงงานอุตสาหกรรม การวางท่อ และการติดตั้งระบบสายส่งไฟฟ้า สิ่งอำนวยความสะดวกของสนามกีฬา ฯลฯ งานเหล่านี้สามารถดำเนินการโดยเจ้าของกิจการหรือดำเนินการ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้างในบางส่วน

ของงาน ซึ่งอาจเป็นงานเหมารวมหรือใช้ผู้รับช่วงต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยรวมของโครงการก่อสร้างจะจัดอยู่ในหมวดนี้ด้วย และยังรวมถึง การซ่อมอาคาร และงานวิศวกรรม

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การก่อสร้างอาคาร พร้อมส่วนประกอบ งานก่อสร้าง งานวิศวกรรมโยธาพร้อมส่วนประกอบ เช่น เกี่ยวกับกิจกรรมงานก่อสร้างเฉพาะทาง ถ้าดำเนินงาน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการก่อสร้าง การเช่าอุปกรณ์การก่อสร้างพร้อมผู้ปฏิบัติงานถูกจำแนกไว้กับกิจกรรมการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ชนิดนั้น ๆ นอกจากนี้หมวดนี้ยังรวมถึง การพัฒนาโครงการก่อสร้างอาคารหรืองานวิศวกรรมโยธา โดยนำข้อมูลด้านการเงิน เทคนิค และกายภาพ มาพิจารณาประกอบเพื่อนำไปสู่การขาย ถ้ากิจกรรมนี้ไม่ดำเนินไปเพื่อการขายแต่เพื่อใช้งาน (เช่น ให้เช่าพื้นที่ในอาคาร กิจกรรมการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม) จะไม่จัดไว้ในหมวดนี้ แต่จะขึ้นอยู่กับการใช้งานนั้นเป็นหลัก เช่น อสังหาริมทรัพย์โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ

หมวดใหญ่ G: การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์
(Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การขายส่ง การขายปลีก (เช่น การขายโดยไม่มี การเปลี่ยนรูป) ไม่ว่าจะ เป็นสินค้าชนิดใด ๆ และไม่มี การให้บริการเกี่ยวกับสินค้า การขายส่ง และการขายปลีกเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจำหน่ายสินค้า การซื้อ และการขายสินค้ายังเกี่ยวข้องกับการวางแผนการขายด้วย หมวดนี้ยัง รวมถึง การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์อีกด้วย การขายโดยไม่มี การเปลี่ยนรูป พิจารณาที่การดำเนินการ (หรือการกระทำ) ร่วมกับการขาย ตัวอย่าง เช่น การแยกชนิด การคัดเกรด และการประกอบสินค้า การผสมสินค้า (เช่น สุรา ไวน์หรือทราย) การบรรจุขวด (ไม่ว่าจะมีการล้างขวดหรือไม่) การบรรจุหีบห่อ การแยกสินค้าที่มีขนาดใหญ่ให้เป็นขนาดเล็กแล้วบรรจุหีบห่อใหม่เพื่อสะดวกแก่การจำหน่ายจ่ายแจก และการเก็บ (ไม่ว่าเป็นแบบไม่แช่แข็งหรือแช่เย็น) การทำความสะอาด และการตากหรืออบแห้งผลผลิตจากการเกษตร การแปรรูปไม้จากเส้นใยไม้อัดหรือทำแผ่น โลหะที่เป็นกิจกรรมรอง การขายส่ง คือ การขายต่อ (โดยไม่มี การเปลี่ยนรูป) สินค้าใหม่ และสินค้าใช้ แล้วแก่ผู้ขายปลีก โรงงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สถาบันการค้าหรือผู้ใช้ในงานวิชาชีพ หรือแก่ผู้ขายส่งอื่น ๆ หรือเกี่ยวข้องกับตัวแทนจำหน่ายหรือนายหน้าที่ซื้อสินค้าเพื่อการขายต่อบุคคลหรือบริษัท ชนิดหลักของธุรกิจ รวมทั้งผู้ขายส่ง เช่น ผู้ขายส่งซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในสินค้าที่ขาย เช่น สินค้าขายส่งหรืองานเหมา ตัวแทนจำหน่าย ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า สหกรณ์ผู้ซื้อสาขาต่าง ๆ และสำนักงานขาย (แต่ไม่ใช่คลังสินค้า) ซึ่งเก็บรักษาไว้โดยโรงงานผู้ผลิตหรือแหล่งเพาะปลูกเพื่อวัตถุประสงค์ในการตลาดของผลิตภัณฑ์ และไม่เพียงแต่รับใบสั่งซื้อ และส่งตรงไปจากแหล่งเพาะปลูกหรือแหล่งแร่ และยกรวมสินค้า และนายหน้า คำนายหน้า ตัวแทน และผู้ประกอบการค้าที่เกี่ยวข้องกับการตลาดของผลิตภัณฑ์จากไร่ ผู้ขายจะเป็น

ผู้ประกอบการคัดเลือกขนาด และคุณภาพสินค้าที่มีจำนวนมาก แบ่งบรรจุใหม่ และจัดจำหน่ายใหม่ในปริมาณน้อยลง เช่น เวชภัณฑ์จำพวกยา การเก็บ การแช่เย็น การนำส่ง และการจัดวางสินค้า มีส่วนในการส่งเสริมการขายแก่ลูกค้า และการออกแบบฉลาก การขายปลีก คือ การขายใหม่ (ขายโดยไม่มีการแปรรูป) ของสินค้าใหม่ และสินค้าใช้แล้ว ไปยังกลุ่มสาธารณชน เพื่อใช้ส่วนตัวหรือบริโภคในครัวเรือน หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่น โดยร้านค้าห้างสรรพสินค้า ร้านแผงลอย การขายทางไปรษณีย์ การเร่ขายตามบ้าน ผู้เร่ขาย พนักงานเร่ขาย สหกรณ์ผู้บริโภค สถานที่ประมวลการขายทอดตลาด ฯลฯ ส่วนใหญ่ผู้ขายปลีกจะมีกรรมสิทธิ์ในสินค้าที่ขาย แต่บางคนทำหน้าที่ตัวแทนผู้เป็นเจ้าของ และขายตามการส่งมอบหรือตามคำนำหน้าเป็นหลัก

หมวดใหญ่ H: การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (Transportation and storage)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้า ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งตามตารางเวลาหรือไม่ซึ่งเป็นการขนส่งทางรถไฟ ทางระบบท่อลำเลียง ทางถนน ทางน้ำหรือทางอากาศ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน เช่น สถานีขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานีที่จอดรถ การขนถ่ายสินค้า การจัดเก็บสินค้า ฯลฯ นอกจากนี้ยังรวมถึง การให้เช่าอุปกรณ์การขนส่งพร้อมคนขับหรือผู้ควบคุม รวมทั้งกิจกรรมไปรษณีย์ และการรับส่งเอกสาร สิ่งของ

หมวดใหญ่ I: ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การจัดที่พักแรมให้ บริการแบบระยะสั้นสำหรับผู้มาเยือน และนักท่องเที่ยว และการจัดบริการอาหาร และเครื่องดื่มแบบพร้อมบริโภค จำนวน และประเภทของบริการในหมวดนี้ยังมีหลายรูปแบบแต่ไม่รวมถึง การจัดที่พักแรมให้บริการแบบระยะยาวเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งจัดไว้ในหมวด อสังหาริมทรัพย์ และไม่รวมการเตรียมอาหารหรือเครื่องดื่มที่ไม่ใช่แบบพร้อมบริโภคหรือที่ขายผ่านช่องทางจำหน่ายอิสระ เช่น ผ่านผู้ขายส่งหรือผู้ขายปลีก ซึ่งการเตรียมอาหารเหล่านี้จัดอยู่ในหมวดการผลิต

หมวดใหญ่ J: ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร (Information and communication)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการผลิต และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และผลิตผลทางวัฒนธรรมซึ่งรวมถึง การจัดหาวิธีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่ผลิตผลเหล่านี้ และข้อมูลหรือการสื่อสารต่าง ๆ ตลอดจนกิจกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ การประมวลผลข้อมูล และกิจกรรมการบริการด้านข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ กิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบหลักของหมวดนี้ ได้แก่ การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ ซึ่งรวมถึง การผลิตซอฟต์แวร์ กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ และการบันทึกเสียง กิจกรรมการผลิตรายการวิทยุ และโทรทัศน์ กิจกรรมการโทรคมนาคม และกิจกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งกิจกรรมการบริการข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ การพิมพ์ในหมวด

ใหญ่นี้รวมถึง การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ในเนื้อหา (ผลผลิตทางข้อมูล) เพื่อผลิตออกสู่สาธารณะโดยการ
เรียบเรียง และผลิตขึ้นมาใหม่ แล้วเผยแพร่ออกไปในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการจัดพิมพ์ที่สามารถ
กระทำได้(งานพิมพ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเสียงอินเทอร์เน็ต ในรูปแบบมัลติมีเดีย เช่น ซีดีรอม
หนังสืออ้างอิง ฯลฯ) จะจัดรวมไว้ในหมวดใหญ่นี้ด้วย

หมวดใหญ่ K: กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (Financial and insurance activities)

หมวดใหญ่นี้ รวมถึง กิจกรรมบริการทางการเงิน รวมทั้งการประกันภัย การประกันภัย
ต่อ และกิจกรรมกองทุนบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงิน นอกจากนี้
ยังรวมถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการถือครองสินทรัพย์ เช่น กิจกรรมของบริษัท โฮลดิ้ง และ
กิจกรรมของทรัสต์กองทุน และกิจกรรมทางการเงินที่คล้ายกัน

หมวดใหญ่ L: กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การเป็นผู้ให้เช่า ตัวแทนหรือนายหน้าในการซื้อขาย
อสังหาริมทรัพย์ การเช่าอสังหาริมทรัพย์ การให้บริการอื่น ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น การ
ประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการทำสัญญาเช่า กิจกรรมต่าง ๆ
ในหมวดใหญ่นี้สามารถกระทำได้โดยใช้อสังหาริมทรัพย์ของตนเองหรือเช่าจากผู้อื่น และสามารถ
กระทำได้โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง นอกจากนี้ยังรวมถึง การก่อสร้างอาคาร และ
การคงสิทธิการเป็นเจ้าของไว้หรือการให้เช่าอาคารดังกล่าว หมวดใหญ่นี้รวมถึง การเป็นผู้จัดการ
อสังหาริมทรัพย์ด้วย

หมวดใหญ่ M: กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ (Professional, scientific and technical activities)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิทยาศาสตร์ และเทคนิคกิจกรรม
ต่าง ๆ เหล่านี้ต้องการความรู้ความสามารถสูง และให้ความรู้และทักษะพิเศษแก่ผู้ใช้บริการดังกล่าว
กิจกรรมทางกฎหมาย และบัญชี การให้คำปรึกษาด้านภาษี กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรม
การให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ กิจกรรมงานสถาปัตยกรรม และวิศวกรรม การทดสอบ
และวิเคราะห์ทางเทคนิค กิจกรรมงานธรณีฟิสิกส์ธรณีวิทยา และการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้อง
การทดสอบ และการวิเคราะห์ทางเทคนิค การทดสอบ และวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพ เคมี
และชีวภาพ การตรวจสภาพยานยนต์ทางเทคนิค การทดสอบ และการวิเคราะห์ทางเทคนิคอื่น ๆ
ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การวิจัย และพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์ การวิจัย และพัฒนาเชิงทดลอง
ด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ กิจกรรมการถ่ายภาพ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และ
เทคนิคอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น กิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์แพทย์

หมวดใหญ่ N: กิจกรรมการบริหาร และบริการสนับสนุน (Administrative and support service activities)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง กิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายที่สนับสนุนการดำเนินงานทั่วไปทางธุรกิจ ซึ่งแตกต่างไปจากกิจกรรมที่ระบุไว้ในหมวดใหญ่ M (กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค) ตรงที่วัตถุประสงค์เบื้องต้นของหมวดใหญ่นี้มิใช่การถ่ายทอดความรู้เหมือนในหมวดใหญ่ M กิจกรรมการให้เช่า และให้เช่าแบบลีสซิ่ง การให้เช่า และให้เช่าแบบลีสซิ่งของใช้ส่วนบุคคล และเครื่องใช้ในครัวเรือน กิจกรรมการจัดหางาน ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว บริการสำรอง และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัย และการสืบสวน กิจกรรมบริการสำหรับอาคาร และภูมิทัศน์ เช่น บริการที่สนับสนุนการอำนวยความสะดวกแบบหลายบริการให้กับลูกค้า รวมถึง การทำความสะอาดภายใน และภายนอกอาคารทุกประเภท การทำความสะอาดเครื่องจักรอุตสาหกรรม การทำความสะอาดตู้รถไฟ รถโดยสาร เครื่องบิน ฯลฯ การทำความสะอาดภายในรถหรือเรือบรรทุก การฆ่าเชื้อ และการกำจัดหนู สัตว์นำโรคสำหรับอาคาร เรือ รถไฟ ฯลฯ การล้างขวด การกวาดถนนการโยกหิมะ และน้ำแข็งออกจากถนน การดูแลบำรุงรักษาภูมิทัศน์ตลอดจนการให้บริการดังกล่าวไปพร้อมกับการออกแบบภูมิทัศน์ และ หรือ การก่อสร้าง (เช่น การติดตั้ง) ทางเดินเท้า การบำรุงรักษากำแพง คาดฟ้า รั้วสระน้ำ และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่คล้ายกัน การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงาน และบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่น ๆ กิจกรรมการถ่ายเอกสาร การเตรียมเอกสาร และกิจกรรมเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่สนับสนุนสำนักงาน กิจกรรมศูนย์บริการลูกค้าทางโทรศัพท์ การจัดประชุม และการแสดงสินค้า กิจกรรมของหน่วยงานตัวแทนที่ทำหน้าที่เรียกเก็บเงิน และข้อมูลเครดิต กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบรรจุภัณฑ์

หมวดใหญ่ O: การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (Public administration and defence; compulsory social security)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง กิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งดำเนินการในรูปของการบริหารราชการ รวมถึง การออกพระราชบัญญัติ และการตีความทางกฎหมายของกฎหมายต่าง ๆ และกฎระเบียบอื่น ๆ รวมทั้งการบริหารจัดการ โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้กิจกรรมเกี่ยวกับนิติบัญญัติการจัดเก็บภาษีอากร การป้องกันประเทศความมั่นคงปลอดภัย และความเป็นระเบียบของรัฐ บริการคนเข้าเมือง กิจกรรมต่างประเทศ และการบริหารจัดการ โปรแกรมต่าง ๆ ของรัฐบาล หมวดใหญ่นี้ยังรวมถึง กิจกรรมกองทุนประกันสังคมภาคบังคับอีกด้วยสถานะหรือสถาบันทางกฎหมาย ใช้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดไว้ในหมวดนี้แต่จะหมายถึง กิจกรรมที่ระบุไว้ในย่อหน้าข้างต้น ซึ่งหมายความว่ากิจกรรมที่จัดไว้ในที่อื่น ๆ ในการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากลจะไม่อยู่ในหมวดใหญ่นี้แม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะเป็นฝ่ายดำเนินการก็ตาม

เช่น การบริหารจัดการระบบโรงเรียน (เช่น กฎระเบียบข้อบังคับ การตรวจสอบ หลักสูตร) จะบรรจุไว้ในหมวดใหญ่นี้แต่การสอนจะบรรจุไว้ในหมวดใหญ่หมวดอื่น และโรงพยาบาลทหาร หรือโรงพยาบาลเรือนจำจะบรรจุไว้ในหมวดสุขภาพ นอกจากนั้นกิจกรรมอื่น ๆ บางกิจกรรมก็ยัง จัดไว้ในหมวดใหญ่นี้ด้วย แม้ว่าหน่วยงานที่มีใช้ของรัฐจะเป็น ฝ่ายดำเนินการก็ตาม การกำหนด กฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการทางสุขภาพ การศึกษา วัฒนธรรม และการบริการทางสังคม อื่น ๆ ยกเว้น การประกันสังคม

หมวดใหญ่ P: การศึกษา (Education)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การศึกษาทุกระดับ และทุกวิชาชีพ โดยผ่านทางช่องทางการสื่อสาร ต่าง ๆ ทั้งการพูดการเขียน วิทยุโทรทัศน์หรือช่องทางอื่น ๆ เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นในระดับต่าง ๆ ทั้งในระบบโรงเรียน การศึกษาผู้ใหญ่โปรแกรมการรู้หนังสือ ฯลฯ รวมทั้ง โรงเรียน สถาบันทางการ ทหาร สถานศึกษาในเรือนจำ ฯลฯ หมวดใหญ่นี้ครอบคลุมทั้งการศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน การศึกษาในแต่ละระดับประกอบด้วยการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนผู้พิการทางกาย และทางสมอง การแบ่งหมวดหมู่ในประเภทนี้อยู่บนพื้นฐานการจัดจำแนกระดับการศึกษาของ ISCED 1997 หมวดใหญ่นี้ยังรวมถึง การศึกษาด้านกีฬา และกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เช่น บริดจ์กอล์ฟ และ กิจกรรมส่งเสริมการศึกษาอื่น ๆ การศึกษาด้านกีฬา และนันทนาการ การศึกษาด้านวัฒนธรรม กิจกรรมการเรียนการสอนภาษา กิจกรรมการกวาดวิชาทั่วไป กิจกรรมการเรียนการสอนตัดเสื้อผ้า และเสริมสวย กิจกรรมการเรียนการสอนสปาบำบัด กิจกรรมการเรียนการสอนนวด

หมวดใหญ่ Q: กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ (Human health and social work activities)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง การจัดกิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ซึ่งครอบคลุม ถึงกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การดูแลสุขภาพโดยบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาล และจากหน่วย บริการสุขภาพอื่น ๆ ตลอดจนการจัดหาที่พักสำหรับการดูแลสุขภาพ การสังคมสงเคราะห์โดยไม่ ต้องใช้บุคลากรทางการแพทย์ กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พัก และมีคนดูแลประจำ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย

หมวดใหญ่ R: ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (Arts entertainment and recreation)

หมวดใหญ่นี้รวมถึง กิจกรรมต่าง ๆ ในวงกว้าง ซึ่งตอบสนองความสนใจที่หลากหลาย ของประชาชนทั่วไปในด้านวัฒนธรรม ความบันเทิง การนันทนาการ ตลอดจนการแสดงมหรสพ การจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ การเลี้ยงโชคกีฬา และกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ กิจกรรมการ สร้างสรรค์ศิลปะ และความบันเทิง ห้องสมุด หอจดหมายเหตุพิพิธภัณฑ์ และกิจกรรมทางด้าน วัฒนธรรมอื่น ๆ สวนพฤกษศาสตร์ และสวนสัตว์ และกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ กิจกรรมการพนัน

และการเลี้ยงโชค กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิง และนันทนาการ กิจกรรมด้านสโมสรมกีฬา กิจกรรมสวนพักผ่อนหย่อนใจ และชายหาด รวมถึง การให้เช่าสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องอาบน้ำ ตู้เก็บของ เก้าอี้ ฯลฯ กิจกรรมการแสดงโชว์เพื่อความบันเทิง และการนันทนาการ การดำเนินงานเกี่ยวกับการแสดงโชว์ดอกไม้ไฟ แสง และเสียง การดำเนินงานเกี่ยวกับการแสดงมอเตอร์ไซค์ไต่ถัง การสู่วิวกระทิง การแสดงความสามารถในการขี่ม้า และใช้ห่วงเชือกคล้องวัว และการแสดงอื่น ๆ เพื่อความบันเทิง และการนันทนาการ กิจกรรมของผู้ผลิต และผู้จัดการ แสดงโชว์ (ซึ่งนอกเหนือไปจากการจัดงานทางศิลปะหรือการแข่งขันกีฬาทุกชนิด) ที่มีหรือไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก

หมวดใหญ่ S: กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ (Other service activities)

หมวดใหญ่นี้ (ถือเป็นประเภทที่เหลือ) รวมถึง กิจกรรมขององค์กรที่มีสมาชิก การซ่อมคอมพิวเตอร์ และสินค้าประเภทของใช้ส่วนบุคคล ของใช้ในครัวเรือน รวมทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับการบริการส่วนบุคคล ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในหมวดใด ๆ กิจกรรมขององค์กรสมาชิก กิจกรรมขององค์กรสมาชิกอื่น ๆ การซ่อมคอมพิวเตอร์ และของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน การซ่อมคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสาร การซ่อมของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ส่วนบุคคล ในหมวดย่อยนี้รวมถึง กิจกรรมบริการทั้งหมดซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น ซึ่งรวมถึง กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ บริการซักรีด และซักแห้งผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และขนสัตว์การแต่งผม และการบำรุงรักษาความงามอื่น ๆ การทำศพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง การให้บริการด้านสุขภาพยกเว้นกิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นการรวมกิจกรรมการให้บริการทางด้านสุขภาพ เช่น การทำผม และการรักษาความงาม กิจกรรมการอาบน้ำ อบ นวด ห้องอบชาวน้ำ และสปา ห้องอบแดด สถานที่ลดน้ำหนัก และรักษาทรดตรงสถานที่นวด และสปา กิจกรรมโหราศาสตร์ และไสยศาสตร์

หมวดใหญ่ T: กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน (Activities of households as employers; undifferentiated goods-and services-producing activities of households for own use) กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล

ข้อมูลเมืองพัทยา และนโยบายด้านการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

เมืองพัทยาได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์เมืองพัทยา ดังนี้ “นครศูนย์กลางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน ยั่งยืน และน่าอยู่สำหรับทุกคน” มีพันธกิจในการพัฒนาเมืองน่าอยู่และยั่งยืนครอบคลุมทั้งเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งแวดล้อม เสริมสร้าง

ขีดความสามารถของเมืองพัทยาสู่การเป็นเมืองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงในภูมิภาค และพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิตของประชากรโดยการมีส่วนร่วม และเป็นธรรม

เมืองพัทยาถือเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ดังนั้น จึงมีนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างครอบคลุมในทุกด้าน มุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในด้านมาตรฐาน และความปลอดภัยของเมือง เพื่อดึงดูดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากนักท่องเที่ยว ผู้มาเยือน และนักลงทุน เข้าสู่พื้นที่เมืองพัทยาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน มีความสมดุล และสอดคล้องกับความต้องการของทุกภาคส่วน การเตรียมความพร้อมของเมืองพัทยาในทุกมิติให้สามารถเป็นเมืองศูนย์กลางการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย และเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว และการลงทุนในระดับ World class การเห็นความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่เมืองพัทยาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพสูงสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน มีคุณภาพชีวิตที่ดี รายได้ และการดำรงชีวิตที่มั่นคง ได้รับการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม เพื่อพัฒนาองค์กรเมืองพัทยาสู่การเป็นองค์กรประสิทธิภาพสูง (High performance organization) สามารถบริหารจัดการ และดูแลมหานครขนาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางภาคตะวันออก และรองรับนักท่องเที่ยว ผู้มาเยือนในปริมาณมาก และหลากหลายวัฒนธรรมความต้องการ และให้เมืองพัทยาเป็นเมืองศูนย์กลางภูมิภาค และเป็นเมืองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นไปตามแนวนโยบาย และมีการกำหนดยุทธศาสตร์แผน 3 ปีของเมืองพัทยา (พ.ศ. 2559-2561) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างศักยภาพการรองรับอย่างยั่งยืนของพิชามมหานครสู่การเป็นเมืองนำอยู่ของทุกคน แนวทางการพัฒนา/ กลยุทธ์ ข้อ 1.5 การขยายศักยภาพการรองรับ (Carrying capacity) การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสู่การเป็นเมืองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวระดับโลก และมหานครศูนย์กลางภูมิภาค(Innovation) แนวทางการพัฒนา/ กลยุทธ์ ข้อ 2.2 สร้างพลวัตกิจกรรม และสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ประสบการณ์แปลกใหม่ หลากหลาย ข้อ 2.3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการ และกีฬาทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ข้อ 2.4 เสริมสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะแหล่งท่องเที่ยว สถานที่รองรับการจัดประชุมสัมมนา ที่พักอาศัย ศูนย์กลางด้านการแพทย์ หรือแหล่งลงทุนระดับ World class ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชากรอย่างต่อเนื่อง (Human/ Social capital) แนวทางการพัฒนา/ กลยุทธ์ ข้อ 3.2 พัฒนาคุณภาพชีวิต ศักยภาพ เสริมสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ พัฒนาฝีมือ กระจายรายได้ ความเป็นธรรมสู่ประชากรพิชามทุกช่วงวัย ข้อ 3.7 ส่งเสริม อนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี

ศาสนา วัฒนธรรม ความรักความผูกพันต่อเมืองพัทยา จิตสำนึก บทบาท หน้าที่พลเมือง (เมืองพัทยา, 2559)

นอกจากนี้ เมืองพัทยายังมุ่งเน้นการพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ เริ่มต้นจากการพัฒนา และปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงแข็งแรงให้กับเมือง คุณภาพชีวิตที่ดีของชาวพัทยา และความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อต้อนรับการมาเยือนของนักท่องเที่ยว โดยต้องเพิ่มมาตรฐานให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน เริ่มจากปัจจัย 4 เรื่องของอาหารการกินมีความพร้อมต่อการรองรับ มีร้านอาหารหลากหลาย และรสชาติดี อาหารอร่อย สะอาดถูกสุขอนามัย ด้านการดูแลสุขภาพมีโรงพยาบาลพร้อมทีมแพทย์ และพยาบาลเพียงพอ เรื่องการศึกษาสำหรับเยาวชนต้องมีโรงเรียนที่มีความพร้อมรองรับ และมีมาตรฐาน เรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง เรื่องระบบขนส่งมวลชน รถประจำทางที่ใช้ในการเดินทางในชีวิตประจำวัน ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา บนเกาะล้านต้องแล้วเสร็จ เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน และรองรับการขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ คือ พื้นฐานที่ทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองที่น่าอยู่ เป็นการวางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเข้ามาประกอบอาชีพ และใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองพัทยา ซึ่งความจริงแล้ว ปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพัทยาก็มีให้เห็นในรูปแบบนี้ เริ่มจากมาเที่ยวแล้วมาอยู่แบบ Long stay จากนั้นเริ่มมีส่วนลงทุนทำธุรกิจตลอดจนเป็นเจ้าของกิจการเอง และขณะนี้ทางเมืองพัทยาก็กำลังดำเนินการตาม 14 นโยบายเร่งด่วนซึ่งครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนาเพื่อความเป็นอยู่พื้นฐาน

การที่พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ ซึ่งหมายความว่าพัทยาจะเป็นมากกว่าเมืองท่องเที่ยว แต่จะเป็นเมืองที่เมื่อมาเที่ยวครั้งแรกแล้วพอใจ อยากมาเที่ยวอีก และเมื่อมาเที่ยวครั้งต่อไป ก็รู้สึกว่ามีเมืองนี้ที่อยู่ก็ดี บ้านเมืองก็ดี ผู้คนก็ยิ้มแย้มแจ่มใส (Service mind) เมื่อมาอยู่เป็นระยะเวลานานขึ้น ก็จะเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ทำธุรกิจหรือค้าขายก็สามารถทำได้ การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ทำโรงแรม อพาร์ทเมนท์หรือคอนโดมิเนียมก็ได้ องค์กรประกอบเหล่านี้มีผลต่อแนวความคิดในการที่จะผลักดันให้นักท่องเที่ยวย้ายมาอยู่ที่เมืองพัทยา โดยเริ่มจากการเป็นนักท่องเที่ยวแต่ต่อไปก็จะกลายเป็นพลเมืองของเมืองนี้ เป้าหมายการพัฒนาเมืองพัทยาจะพัฒนาไปสู่จุดนั้น

ส่วนเป้าหมายในระยะสั้น คือ การทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เป็น 1 ใน 3 อันดับในใจของผู้ที่คิดจะเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ด้วยธรรมชาติ หาดทราย หมู่เกาะ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศูนย์กลางแห่งศิลปะ ประเพณีพื้นบ้าน และวัฒนธรรมร่วมสมัย เมืองภาพยนตร์ ดนตรี และกีฬา รีสอร์ท ที่พักผ่อนนำธรรมชาติระดับ ศูนย์การประชุมสัมมนา ระดับนานาชาติ การบริการด้านสุขภาพที่ได้คุณภาพมาตรฐาน กิจกรรมชายหาดที่สนุกสนาน

ปลอดภัย การท่องเที่ยวผจญภัยที่ตื่นเต้นท้าทาย เทศกาล และกิจกรรมระดับนานาชาติที่ต่อเนื่อง ตลอดทั้งปี การลิ้มลองรสชาติความอร่อย และสดของอาหารทะเล คีโมดำ และสัมผัสบรรยากาศของสี่ล้นยามราตรี จังหวะของเสียงดนตรียามค่ำคืน เอกถัักษณ์การแสดงที่สร้างสรรค์อย่างเหนือจินตนาการ เพลิดเพลินกับการจับจ่ายใช้สอย พิธีสมรส และฉลองฮันนีมูนที่แสนโรแมนติกครบทุกเชื้อชาติ ศาสนา

นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดกิจกรรม Event ต่าง ๆ ในเขตพื้นที่แล้ว ในปัจจุบันเมืองพัทยายังได้มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้ “โครงการพัฒนาต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลในพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา และพื้นที่เชื่อมโยง” (Tourism for all) โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 18 องค์กร

ความร่วมมือครั้งนี้เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา และพื้นที่เชื่อมโยงให้ก้าวสู่การเป็นต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) ให้สถานประกอบการ สถานบริการ และแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงพื้นที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมด้านอารยสถาปัตย์ (Friendly design) อันเป็นหลักการออกแบบที่เป็นสากล ทันสมัย และเป็นธรรมกับคนทั้งมวล และเพื่อให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย สามารถเข้าถึง ใช้ประโยชน์ และใช้บริการได้สะดวก และปลอดภัย อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มเศรษฐกิจให้กับประเทศ

แนวทางการดำเนินงานขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. คือ การใช้กลไกการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นเครื่องมือพัฒนาชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความสุข ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคม ถือเป็นแนวทางการทำงานที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และเพื่อต่อยอดแนวทางการทำงาน องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับคนทั้งมวล จึงเกิดแนวคิดที่ตรงกันของ 18 องค์กร ทั้งภาครัฐ และเอกชน ที่เป็นภาคีด้านการท่องเที่ยว จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าว มีเป้าหมายเพื่อรองรับรองรับสังคมผู้สูงวัย และคนพิการ นำมาซึ่งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เมืองพัทยา สู่เป้าหมาย “เมืองท่องเที่ยวอารยสถาปัตย์ของประเทศไทย”

อย่างไรก็ตามเครือข่ายความร่วมมือของภาคีในโครงการต้องเร่งพัฒนาตัวเอง สร้างความรู้ความเข้าใจ และจัดให้มีการจัดการการท่องเที่ยวที่มีความพร้อมด้านอารยสถาปัตย์ (Friendly design) เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) ในสถานที่ของตนเอง และเครือข่าย พร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริม

สนับสนุน และผลักดันให้สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก (Active beach) มีความพร้อมด้านอารยสถาปัตย์ (Friendly design) เช่นกัน

ทั้งนี้ ในส่วนขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ยังให้การสนับสนุนชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง เพื่อรองรับกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการซึ่งในพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา และพื้นที่เชื่อมโยง จังหวัดชลบุรี จะมีชุมชน ผู้ประกอบการ และ โรงแรม อาทิ 1) ชุมชนตะเคียนเตี้ย นำเสนอการเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนภาคกลาง ถ่ายทอดวิถีชาวบ้านท้องถิ่น 2) ชุมชนบ้านซากแก้ว นำเสนอความโดดเด่นเรื่องวัฒนธรรมของชุมชนจีน โบราณที่เคยเจริญสูงสุด ก่อนเกิดเมืองพัทยา 3) ผู้ประกอบการ โรงแรมอวานี นำเสนอห้องพักรับรองแบบ (Friendly design) 4) ผู้ประกอบการปราสาทสัจจะธรรม สวนเสื่อศรีราชา เป็นต้น และยังได้มีการจัดทำแอปพลิเคชันบนมือถือทั้ง iOS และ Android ชื่อ สมาร์ทพัทยา (Smart Pattaya) ที่มีเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว เพื่อคนทั้งมวล เป็นเครื่องมือช่วยอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้ผู้สูงอายุ และคนพิการได้ใช้ประโยชน์ตามความจำเป็นต่อไป

สำหรับรายชื่อ 18 องค์กร ประกอบด้วย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) มูลนิธิอารยสถาปัตย์เพื่อคนทั้งมวล เมืองพัทยา สายการบินไทยแอร์เอเชีย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุม และ นิทรรศการ (สสปน.) สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จ.ชลบุรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานพัทยา สมาคมผู้บริหารงานอาหาร และเครื่องดื่มภาคตะวันออกแห่งประเทศไทย สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก สมาคมนักธุรกิจ และการท่องเที่ยวเมืองพัทยา สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดชลบุรี สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดชลบุรี สมาคมแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี สหกรณ์เดินรถพัทยา สวนนงนุชพัทยา ชุมอารยสถาปัตย์ จังหวัดชลบุรี

สำหรับสถิติ ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น 10.24 ล้านคน เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 698,048 คน ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศไทยรองจากกรุงเทพมหานคร มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ 5.85 % เป็นอันดับที่ 3 ของประเทศรองจาก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ กรุงเทพมหานคร และในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี จำนวน 1,502,545 คน เพิ่มขึ้น 0.20% จากปี พ.ศ. 2561 คิดเป็นรายได้กว่า

21,735.03 ล้านบาท โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 775,628 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 726,917 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา, 2562)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรันยา พรหมจิโน, ชูเกียรติ ชัยบุญศรี และอนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่ออำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่ม จำนวน 400 ตัวอย่าง จากประชากรที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบบังเอิญถึงผลที่มีก่อนการท่องเที่ยว และผลกระทบหลังเกิดการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่า ในด้านเศรษฐกิจ มีการเจริญเติบโตมากขึ้น มีความหลากหลายทางอาชีพมากขึ้น เกิดการลงทุนในชุมชนมากขึ้น แต่ส่งผลให้ค่าใช้จ่าย และค่าครองชีพในพื้นที่สูงขึ้นด้วย เช่นกัน ด้านสังคม เกิดการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น เกิดการขัดแย้งขึ้นบ้าง สาเหตุจากการขาดการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชนชน ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างมองว่า เป็นผลดี และเป็นประโยชน์มากกว่า เนื่องจาก การส่งเสริม และเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานจำนวนมาก ในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติ ก็มีหน่วยงานราชการเข้ามาดูแล ประชาชนหวงแหน และอนุรักษ์ธรรมชาติเนื่องจาก เป็นจุดเด่นในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ก็มีผลเสียอยู่บ้างในเรื่องของการขยายตัวของชุมชนอย่างไม่เป็นระเบียบ และการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะในขณะที่ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรมเกิดขึ้นไม่มากนัก ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม แต่กลับเกิดการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นสู่นักท่องเที่ยวมากขึ้น ก่อให้เกิดความรักความหวงแหนต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

นาฎวดี เจือจันทร์, สุนันทา เลาวณิชย์ศิริ และวีระพล ทองมา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ: กรณีศึกษาตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาถึงความมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ จากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และเสนอแนวทางการป้องกัน และแก้ไข ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ทำการศึกษาในประชากร 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้ประกอบการบริการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย จำนวน

5 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ จำนวน 5 คน และกลุ่มผู้แทนครัวเรือน จำนวน 400 คน จากการ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มี โครงสร้าง ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และชุดที่ 3 แบบสอบถามผู้แทนครัวเรือน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด พบว่า การดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงผจญภัยในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ส่งผลกระทบต่าง ๆ ทั้งด้านบวก และด้านลบที่แตกต่างกันไปตามมุมมองของกลุ่มตัวอย่าง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทาง เศรษฐกิจ ผลกระทบทางวัฒนธรรม และผลกระทบทางสังคม ผลกระทบเชิงบวกประกอบไปด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ สร้างรายได้ให้กับ ประชาชน เกิดการจ้างงานภายในชุมชนมากขึ้น สาธารณูปโภคต่าง ๆ ในชุมชนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น ชุมชนให้ความสำคัญของ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมากขึ้น ผลกระทบในแง่ลบ คือ สินค้าราคาแพง เกิดการซื้อขายที่ดิน และเกร็งกำไรราคาที่ดินจากนายทุนต่างถิ่น เกิดการขัดแย้งในชุมชน เกิดความขัดแย้งซึ่งกัน และกัน การเชื่อฟังผู้อาวุโสลดลง ปัญหาในเรื่องของปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างประเทศ เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การแก้ไขปัญหา สามารถทำได้โดย ควบคุมราคาสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน เสริมสร้างความสามัคคี ในชุมชน การรณรงค์ให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวทั้งขยะให้เป็นที่ ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแล อนุรักษ์ ไม่ทำลายควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ เรื่องการอนุรักษ์สัตว์ป่า และร่วมมือกับชาวบ้านในการอนุรักษ์ป่า ให้ความรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และหวงแหน และสร้างจิตสำนึกการประหยัด พลังงาน รักษา สิ่งแวดล้อม ปลูกจิตสำนึกวัฒนธรรมไทย

จันทร์ระ จันทเสนา และศักดิ์ชาย นาคนก (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการ ท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพชีวิตชาวเกะ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อคุณภาพชีวิต และเพื่อศึกษาผลกระทบจาก การท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อองค์ประกอบคุณภาพชีวิตจาก การรับรู้ของชาวเกะ ทำการศึกษาประชากรของเกะซ้าง เกะเต่า เกะพงัน เกะสมุย และเกะ ภูเก็ด ในช่วงเวลา 3 เดือน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน ในสถิติ อนุมานวิเคราะห์ด้วยตัวแบบสมการ โครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป WrapPLS ผลการศึกษาพบว่า

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านบวก ได้แก่ การสร้างโอกาสในการจ้างงานเพิ่มขึ้น นักท่องเที่ยวท่องเที่ยวแอบนำเข้าสิ่งของผิดกฎหมายเข้ามาในพื้นที่ การท่องเที่ยวทำให้ มีนักลงทุน

มาลงทุน ก่อให้เกิดรายได้ และภาษีมาสู่ทุกระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านลบ ได้แก่ การท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าแพงขึ้น ราคาที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์แพงขึ้น

ผลกระทบด้านสังคมด้านบวก ได้แก่ การท่องเที่ยวช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของชาวเกาะ การยกระดับความเจริญด้านถนน ไฟฟ้า ประปา และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ผลกระทบด้านสังคมด้านลบ ได้แก่ ชาวเกาะได้รับผลกระทบจากการบริหารงานจากภาครัฐ เช่น การขนส่ง โรงพยาบาล ไฟฟ้า ประปา ปัญหาเสพติด โสเภณี และอาชญากรรมเป็นต้น

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านบวก ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสะอาด เพราะไม่ต้องมีโรงงานที่ปล่อยมลพิษของเสีย ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านลบ ได้แก่ การท่องเที่ยวสามารถสร้างมลพิษได้เช่นกัน

ผลกระทบด้านวัฒนธรรมด้านบวก ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวช่วยให้มีการอนุรักษ์วัตถุ และสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวช่วยให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยว และชาวเกาะเพิ่มขึ้น ผลกระทบด้านวัฒนธรรมด้านลบ ได้แก่ การท่องเที่ยวก็อาจนำมาซึ่งวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสมบางอย่าง เช่น การดื่มสุรา และเสพยาเสพติด

ฤดีกร เดชาชัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากการท่องเที่ยว โดยชุมชน ของชุมชนชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย และเพื่อวิเคราะห์วิธีการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะกรณีศึกษา (Case study) โดยทำการศึกษาพื้นที่ 6 หมู่บ้านจากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนในชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน และผู้นำทางศาสนา กลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาว ต่างประเทศ ที่เดินทางเข้าสู่พื้นที่วิจัยจำนวน 6 หมู่บ้าน ตลอดทั้งปี (ทั้งนอก และในฤดูกาล ท่องเที่ยว) และกลุ่มที่ 3 คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว คือ ภาครัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ได้แก่ มัคคุเทศก์บริษัทนำเที่ยว สมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่ สมาคม อาข่า จังหวัด เชียงราย และตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แบบบันทึกการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม 2) แบบสำรวจข้อมูลประเพณี พิธีกรรมในรอบปี ของชนเผ่าอาข่า 3) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น 4) แบบบันทึกการประชุม 5) กล้องถ่ายภาพ

กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว เครื่องบันทึกเสียง และทำการศึกษาผลกระทบ 4 ด้าน คือ

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 2) ผลกระทบด้านสังคม 3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม 4) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม และพิธีกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบด้านเศรษฐกิจทางบวก คือ รายได้ที่เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร และการให้บริการทางการท่องเที่ยว ค่าตอบแทนจากการเป็นแรงงานในแหล่งท่องเที่ยว เกิดอาชีพใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ผลประโยชน์จากการให้บริการการท่องเที่ยวกลับ คือ ผู้การปรับปรุงบ้านพักให้ดีขึ้น รายได้จากเงินบริจาคของนักท่องเที่ยวประเภทอาสาสมัคร รายได้จากการท่องเที่ยวนำมาบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน และสนับสนุนการศึกษาของเยาวชนในชุมชน

ด้านลบ คือ ความไม่แน่นอนของรายได้จากการท่องเที่ยว การกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง และเป็นธรรมต่อชุมชนมากนัก การขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงเศรษฐกิจไม่มีความต่อเนื่อง การส่งเสริมให้ชุมชนพัฒนาการให้บริการบ้านพักในรูปแบบโฮมสเตย์ทำให้เกิดการซื้อสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า และสุขภัณฑ์ในครัวเรือนมีอัตราเพิ่มขึ้น การกระจุกตัวของผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยว ขาดการบันทึกการจัดเก็บรายได้จากการท่องเที่ยว

ผลกระทบด้านสังคม ด้านบวก คือ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของชุมชน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเคารพสิทธิของชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภายนอก การท่องเที่ยวทำให้เกิดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยองค์ความรู้ของชุมชน บทบาทผู้นำชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น การพัฒนาด้านปัจจัยพื้นฐาน สาธารณูปโภค และเทคโนโลยี จากการเปิดหมู่บ้านสู่การท่องเที่ยว ด้านลบ คือ ความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ทางการค้าขายจากการที่กลุ่มคนบางกลุ่มในชุมชนมุ่งแสวงหากำไรจากการขายสินค้าให้แก่นักท่องเที่ยว การแทรกตัวเข้ามาของบริการทางการท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชีพจากการท่องเที่ยว และการเปลี่ยนแปลงในวิถีคิดหารายได้ของชาวบ้านในชุมชน ชาวบ้านมีส่วนร่วมน้อยในการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชน การท่องเที่ยวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพ และการออกจากบ้านของชายหนุ่ม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบทบาททางสังคม การเปลี่ยนแปลงอาชีพ และสถานะทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบทบาททางสังคม การปรับตัวของชาวบ้านในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในชุมชน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนเพิ่มมากขึ้นจากการเลียนแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว การเอารัดเอาเปรียบของนักท่องเที่ยว ทัวร์ป่าก่อให้เกิดปัญหาเพศพาณิชย์ และปัญหายาเสพติด

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ด้านบวก คือ การใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อรองรับการ
ท่องเที่ยว การกำหนดขอบเขตการใช้พื้นที่เพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน พฤติกรรม
นักท่องเที่ยวมีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติในชุมชน และความร่วมมือในการรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติ การท่องเที่ยวทำให้เกิดมาตรการในการควบคุมการใช้ประโยชน์ของทรัพยากร
การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการใช้พลังงานทดแทน ทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ และพัฒนา ด้านลบ คือ การใช้สารเคมีในการทำการเกษตรบนพื้นที่สูง
มีผลกระทบต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว การบุกรุกพื้นที่ป่าจากคนภายนอกชุมชนภายหลังจากการ
เปิดหมู่บ้านสู่การท่องเที่ยว การนำพื้นที่ทางการเกษตรมาใช้เพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวมีผลต่อ
สุขภาพของนักท่องเที่ยว การขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในฤดูกาลท่องเที่ยว ขาดการจัดการขยะ และ
การรักษาความสะอาด ปริมาณขยะที่มาจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

ผลกระทบด้านวัฒนธรรม และพิธีกรรม ด้านบวก คือ การใช้กฎระเบียบ ข้อห้าม จาก
ความเชื่อเป็นภูมิคุ้มกัน เพื่อป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว การถ่ายทอดประเพณีโดยอาศัยการ
ท่องเที่ยวเป็นสื่อในการถ่ายทอดจากผู้อาวุโสไปยังเยาวชน และนักท่องเที่ยว การสร้างมูลค่า และ
คุณค่าจากภูมิปัญญาของชุมชนการนำภูมิท้องถิ่นเข้ามาประยุกต์เป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การ
ท่องเที่ยวทำให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรม และพิธีกรรม การท่องเที่ยวทำให้เกิดการ
เผยแพร่ และการยอมรับวัฒนธรรม กิจกรรมการท่องเที่ยวสร้างความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่า
ของวัฒนธรรม และพิธีกรรมของอาข่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดกระแสการอนุรักษ์วัฒนธรรมของ
ชนเผ่าอาข่า ด้านลบ คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการนำวัฒนธรรมอาข่าสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
พฤติกรรมการเลียนแบบการบริโภคของเยาวชน และชาวบ้าน พฤติกรรมของเยาวชนที่เลียนแบบ
การแต่งกายของนักท่องเที่ยว ขาดการสืบทอดตำแหน่งทางวัฒนธรรม และปัญญา วัฒนธรรม
พิธีกรรม การเปลี่ยนแปลงบทบาท และหน้าที่ของครอบครัว การลดคุณค่าของวัฒนธรรม และ
การทำงานศิลปะวัตถุของชุมชน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของบ้านพัก
ความไม่เท่าเทียมของชาวบ้านต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยวมีผลต่อวิถีชีวิตของชุมชน

อัสมา สิมาธิ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการ
เปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในเมืองฮอยอัน ประเทศเวียดนามภายหลังได้รับการประกาศ
ให้เป็นเมืองมรดกโลก” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเป็นมา และสภาพความเป็นอยู่ดั้งเดิม
ของเมืองฮอยอัน ก่อนที่จะได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก เพื่อศึกษาถึงกระบวนการ
การเข้าเป็นเมืองมรดกโลกของเมืองฮอยอัน เพื่อศึกษาผลกระทบด้านบวก และด้านลบที่เกิดขึ้นต่อ
สังคมจากการท่องเที่ยวภายหลังเมืองฮอยอัน ได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก และเพื่อ
ศึกษาผลกระทบด้านบวก และด้านลบที่เกิดขึ้นต่อวัฒนธรรมจากการท่องเที่ยวภายหลังเมืองฮอยอัน

ได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตอนุรักษ์เมืองมรดกโลก เมืองฮอยอัน ประเทศเวียดนาม กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาจะมุ่งเน้นไปยังบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่ดูแลเมือง ฮอยอันในการดูแลรักษาเมืองมรดกโลก เช่น คณะกรรมการประชาชน Hoi An center for monuments management and preservation รวมถึง มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการร้านค้า และประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์มรดกโลก เมืองฮอยอัน เครื่องมือที่ช่วยใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งย่อยได้เป็นสองรูปแบบ คือ การจดบันทึก เป็นลายลักษณ์อักษร และการบันทึกเสียง บันทึกภาพ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลด้วยการวิเคราะห์บทสนทนาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary analysis) การเก็บข้อมูลภาคสนามจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) การสังเกตการณ์ (Observation) ทั้งแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การเก็บข้อมูลภาคสนาม และการสังเกตการณ์มาประมวลวิเคราะห์กับแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา โดยจะใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และวิเคราะห์เชิงอธิบาย (Explanatory analysis) ทำการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ทั้งด้านบวก และด้านลบ โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

ผลกระทบทางสังคมด้านบวก ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวสร้างความเจริญสู่ท้องถิ่น การคมนาคมสะดวกสบายมีบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น 2) การสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน เช่น มัคคุเทศก์นำเที่ยว พนักงานบริการในโรงแรม และร้านค้าต่าง ๆ เป็นต้น 3) ชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น 4) เกิดการย้ายถิ่นเข้ามาของคนนอกเพื่อมาทำงานในด้านบริการ ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ผลกระทบทางสังคมด้านลบ ได้แก่ 1) เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนใน ครอบครัว ที่ทำงานในภาคการท่องเที่ยว และเห็นห่างครอบครัว 2) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น เช่น การลักเล็กขโมยน้อย และการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน 3) เกิดการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยว และโรงแรม 4) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมีแผงขายสินค้ายื่นออกมาเกาะเกาะทางเดิน และการจุดซอมน้ำมันอยู่เป็นประจำ 5) มีร้านขายสินค้าเปิดมากเกินไป 6) มาตรฐานในการครองชีพสูงขึ้น

ผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านบวก ได้แก่ 1) ทำให้เกิดการอนุรักษ์โบราณสถาน และการฟื้นฟูงานศิลปหัตถกรรม 2) เกิดงานเทศกาลที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสัมผัส 3) คนหนุ่มสาวเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านลบ ได้แก่ 1) เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมด้านการแต่งกาย การบริโภคนิยมความทันสมัย 2) ด้านความเชื่อดั้งเดิมของชุมชน 3) การลดคุณภาพของงานศิลปหัตถกรรม

ตารางที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวของนักวิชาการต่าง ๆ พบว่ามีผลกระทบทางบวกและทางลบ ดังตารางต่อไปนี้

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา		
							ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
ศรัณยา พรหมจิโน , ซูเกียรติ ชัยบุญศรี และ อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ (2558)	1. ผลกระทบ การท่องเที่ยวที่ มีต่อชุมชนใน อำเภอปาย จังหวัด แม่ฮ่องสอน	เพื่อศึกษาถึงผล กระทบของการ ท่องเที่ยวที่มีต่อ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	ประชากรในอำเภอ ปาย 31,360 คนทำ การสุ่มหากลุ่ม ตัวอย่างของ YAMANE ประชากรที่อาศัย อยู่ใกล้กับสถานที่ ท่องเที่ยว เก็บ ข้อมูลจากการสุ่ม ตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 400 คน	สัมภาษณ์ สุ่มแบบ บังเอิญ ในผลกระทบ 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม	พฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว	ผลกระทบ จากการ ท่องเที่ยว	(+) เศรษฐกิจมีการ เจริญเติบโต (+) มีความ หลากหลายทาง อาชีพมากขึ้น (+) มีการลงทุนใน ชุมชนมากขึ้น (-) ค่าใช้จ่ายครอง ชีพสูงขึ้น	(-)เกิดการอพยพ ย้ายถิ่นของ แรงงานในพื้นที่ (-)เกิดการขัดแย้ง จากการขาดการทำ กิจกรรมร่วมกัน	(+)เกิดการปรับปรุง พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานจำนวนมาก (+) มีหน่วยงาน ราชการเข้ามาดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ (+)ประชาชนหวง แหนอนุรักษ์ ธรรมชาติเนื่องจาก เป็นจุดเด่นในเรื่อง ของการส่งเสริมการ ท่องเที่ยว (-)การขยายตัวของ ชุมชนไม่เป็น ระเบียบ (-)เกิดการรุกคืบ พื้นที่สาธารณะ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา		
							ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
นฤญาติ เตือนจันทร์, สุนันทา เลาวัฒน์ ศิริ และ วีระพล ทองมา (2555)	2.ผลกระทบ จากการ ท่องเที่ยวเชิง ผจญภัยต่อ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคมและ เศรษฐกิจ: กรณีศึกษา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ (2555)	1.เพื่อศึกษาการ ดำเนินกิจกรรม ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ 2.ศึกษาถึงความมี ส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบผจญ ภัยในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ 3.ศึกษาผลกระทบ ทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ	1.กลุ่มผู้ประกอบการ กิจการบริการ ท่องเที่ยวผจญภัย 5 คน 2.กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในพื้นที่ 5 คน ผู้ตัวอย่างแบบ เจาะจง 3.กลุ่มผู้แทน ครัวเรือน 400 คน	1.แบบสัมภาษณ์ แบบไม่มี โครงสร้าง เชิงคุณภาพ 2.แบบสอบถาม แบบปลายเปิด เชิงปริมาณ ใน ผลกระทบ 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม	ประชาชน ผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผลกระทบ จากการ ท่องเที่ยว	(+)กระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างรายได้ให้ ประชาชน (+)เกิดการจ้างงาน ในชุมชน (-)สินค้าราคาแพง (-)เกิดการซื้อขาย ที่ดิน และเก็งกำไร ราคาที่ดินจากนัก ลงทุนต่างถิ่น	(-)มีการพัฒนา สาธารณสุขไปกดต่าง ๆ (+)ชุมชนให้ ความสำคัญกับ สิ่งแวดล้อมใน ท้องถิ่นมากขึ้น (-)ปริมาณขยะ เพิ่มขึ้น (-)เกิดการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย(ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา	
							ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม
ถันระ จันทเสนา และ ศักดิ์ชัย นาคนก (2018)	3-ผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพชีวิตชาวเกาะ	1.ศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อคุณภาพชีวิต	ประชากรของเกาะช้าง เกาะเต่า เกาะพะงัน เกาะสมุย และเกาะภูเก็ต โดยใช้สูตรของ Lindeman, Merenda & Gold ใช้กลุ่มตัวอย่าง 335 ตัวอย่าง	แบบสอบถาม การเก็บข้อมูลเจาะจง เฉพาะผู้ที่ไปเป็นชาวเกาะเมื่อพบโดยบังเอิญ	คุณภาพชีวิต ชาวเกาะ	1.ผลกระทบจากการท่องเที่ยว 2.สุขภาพหรือรายได้และภาษีเข้าสู่ท้องถิ่นและประเทศ	(+)สร้างโอกาสในการจ้างงาน (+)มีนักลงทุนมาลงทุน ก่อให้เกิดเกาะ	(+) เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว (+)ความเจริญของถนน ไฟฟ้า ประปา และสาธารณูปโภคต่าง ๆ
		2.ศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อองค์ประกอบคุณภาพชีวิตจากการรับรู้ของชาวเกาะ	ใน ผลกระทบ4 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม	คุณภาพที่ดีและปลอดภัย อัตราเงินเฟ้อ ค่าครองชีพ ค่าเช่าที่พักอาศัย ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าสุขภาพ ค่าการศึกษา ค่าความปลอดภัย	คุณภาพชีวิต	เช่น การขนส่ง การพยาบาล ไฟฟ้า ประปา ปัญหาสุขภาพจิต สุขภาพ ความปลอดภัย อสังหาริมทรัพย์ แฟชั่น	ปัญหาสุขภาพจิต สุขภาพ ความปลอดภัย อสังหาริมทรัพย์ แฟชั่น	(-)ก่อให้เกิดมลพิษ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย(ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา	
							ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม
ฤติกร เดชาชัย (2557)	4.การศึกษา การจัดการ ผลกระทบ จากการ ท่องเที่ยวโดย ชุมชนของชน เผ่าอาข่า จังหวัด เชียงราย	1.เพื่อวิเคราะห์ พัฒนาการจัดการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน ของชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย 2.เพื่อวิเคราะห์ ผลกระทบจากการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน เผ่าอาข่า จังหวัด เชียงราย	จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนใน ชุมชนผู้นำ หมู่บ้าน และผู้นำ ทางศาสนา กลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยว ที่ นักท่องเที่ยวผู้พื้นที่ เดินทางเข้าสูพื้นที่ วิจัยจำนวน 6 หมู่บ้าน ตลอดทั้ง ปี	1.แบบบันทึกการ สังเกตการณ์แบบมี ส่วนร่วม 2.แบบสำรวจข้อมูล 3.แบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็น 4.แบบบันทึกการ ประชุม 5.กล้องถ่ายภาพ กล้องบันทึกภาพ เคลื่อนไหว เครื่องบันทึกเสียง	ชุมชนเผ่าอาข่า การท่องเที่ยว ผลกระทบ การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว	ผลกระท การท่องเที่ยว ชุมชนเข้าใจอัน การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว	ด้านสังคม ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม	ด้านสิ่งแวดล้อม (+) การใช้ ประโยชน์จากที่ดิน (+) การกำหนด ขอบเขตการใช้พื้นที่ อย่างชัดเจน (+) พฤติกรรม นักท่องเที่ยวมีผลต่อ การอนุรักษ์ ทรัพยากรทาง ธรรมชาติในชุมชน และความร่วมมือใน การศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติ (+)เกิดมาตรการ ควบคุมการใช้ ประโยชน์ของ ทรัพยากร

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อวิจัย	งานวิจัย(ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ด้านเศรษฐกิจ	ผลการศึกษา ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
				(-) ขาดการจัดการ ขยะและการรักษา ความสะอาด		(+) เกิดการทำงาน ร่วมกันระหว่าง ชุมชนกับ หน่วยงาน ภายนอก	(+) เกิดการใช้ พลังงานทดแทน (+) เกิดการทำงาน ร่วมกันระหว่าง หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการ อนุรักษ์และพัฒนา		
				(-) ปริมาณขยะที่มาก จากปริมาณ น้ำทิ้งที่เพิ่ม มากขึ้น		(+) เกิดการพัฒนา กระบวนการ เรียนรู้โดยอาศัย องค์ความรู้ของ ชุมชน (+) บทบาท ผู้นำชุมชนได้รับ การพัฒนา ศักยภาพในการ จัดการท่องเที่ยว มากขึ้น	(-) การใช้สารเคมี ในการทำการเกษตร บนพื้นที่สูงมี ผลกระทบต่อ กิจกรรมการ ท่องเที่ยว (-) การบุกรุกพื้นที่ ป่าจากคนภายนอก ชุมชน		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย(ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ผลการศึกษา	ด้านสิ่งแวดล้อม
							(+) การพัฒนาด้าน ปัจจัยพื้นฐาน สาธารณสุขโลก และเทคโนโลยี จากการเปิด หมู่บ้านสู่การ ท่องเที่ยว	(-) การพัฒนาด้าน ปัจจัยพื้นฐาน สาธารณสุขโลก และเทคโนโลยี จากการเปิด หมู่บ้านสู่การ ท่องเที่ยว	(-) การนำพื้นที่ ทางการเกษตรมาใช้ เพื่อกิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่มีผลต่อ สุขภาพ (-) ขาดการจัดการ ขยะและการรักษา ความสะอาด (-) ปริมาณขยะที่มา จากปริมาณ นักท่องเที่ยวที่เพิ่ม มากขึ้น	
							(-) ความขัดแย้ง ด้านผลประโยชน์ ทางการ	(-) การ เปลี่ยนแปลงอาชีพ และวิถีคิดหา รายได้ของ ชาวบ้านในชุมชน (-) ชาวบ้านมีส่วน ร่วมน้อย		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	งานวิจัย(ปี)	วัตถุประสงค์	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ผลการศึกษา	ด้านสิ่งแวดล้อม
									<p>(-) การออกกจากบ้าน ของชายหนุ่ม ทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลง บทบาททางสังคม (-) การเปลี่ยนแปลง อาชีพและสถานะ ทางเศรษฐกิจทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลง บทบาททาง (-) การเอารัดเอา เปรียบของ นักท่องเที่ยว (-) ทีวีปักข้อให้เกิด ปัญหาเพศพาณิชย์ และปัญหาสุขภาพจิต</p>	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ทำการสำรวจด้วยแบบสอบถามกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา และผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา ดังนี้

1. ประชากร คือ 1) ประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ตำบลนาเกลือ ในหมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ตำบลหนองปรือ ในหมู่ที่ 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 ตำบลหนองปลาไหล ในหมู่ที่ 6, 8 และตำบลห้วยใหญ่ ในหมู่ที่ 4 รวมจำนวน 17 หมู่บ้าน 24,075 ครัวเรือน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเมืองพัทยา, 2562) โดยทำการเก็บข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือน 2) ผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 1,934 ราย (สำนักการสาธารณสุขเมืองพัทยา, 2562) โดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนเจ้าของกิจการ

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ

2.1 ประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ซึ่งทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น ± 0.05 ประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา มีจำนวน 24,075 ครัวเรือน ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่เป็นประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ซึ่งมีจำนวน 394 ครัวเรือน ตัวอย่าง ดังแสดงวิธีคำนวณ

$$\begin{aligned}n &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ &= \frac{24,075}{1+24,075(0.05^2)} \\ &= \frac{24,075}{61.19}\end{aligned}$$

$n = 393.45$ หรือประมาณ 394 ครั้วเรือน

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรการวิจัย

e คือ ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (Sampling error) กำหนดที่ระดับ 0.05 ที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ ± 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่น 95%

ดังนั้นจึงควรใช้จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประมาณอย่างน้อย 394 ครั้วเรือน จึงจะยอมรับได้ วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ด้วยการแบ่งตามหมู่บ้านซึ่งมี 17 หมู่บ้าน จากนั้นทำการคำนวณขนาดหน่วยตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional to size) แต่ละหมู่บ้านได้ ดังตาราง

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในกลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา
รายครั้วเรือน

ลำดับที่	หมู่บ้าน	ประชากร (ครั้วเรือน)	ตัวอย่าง (ครั้วเรือน)
1	หมู่ 1 นาเกลือ	91	1
2	หมู่ 2 นาเกลือ	916	15
3	หมู่ 3 นาเกลือ	199	3
4	หมู่ 4 นาเกลือ	1,222	20
5	หมู่ 5 นาเกลือ	2,602	43
6	หมู่ 6 นาเกลือ	2,594	42
7	หมู่ 7 นาเกลือ	641	10
8	หมู่ 5 หนองปรือ	1,171	19
9	หมู่ 6 หนองปรือ	168	3
10	หมู่ 9 หนองปรือ	3,619	59
11	หมู่ 10 หนองปรือ	3,212	53
12	หมู่ 11 หนองปรือ	1,805	30
13	หมู่ 12 หนองปรือ	4,391	72
14	หมู่ 13 หนองปรือ	882	14

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	หมู่บ้าน	ประชากร (ครัวเรือน)	ตัวอย่าง (ครัวเรือน)
15	หมู่ 6 นองปลาไหล	135	2
16	หมู่ 8 นองปลาไหล	399	7
17	หมู่ 4 ห้วยใหญ่	29	1
รวม	17 หมู่	24,075	394

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทธา โดยใช้หน่วยนับเป็นครัวเรือน จึงมีจำนวน 394 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประเภทประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทธา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) จากประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละหมู่ของเมืองพัทธาใน 4 ตำบล คือ ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลหนองปลาไหล และตำบลห้วยใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน โดยใช้วิธีการกำหนดลำดับให้กับกรอบของประชากรเรียงตามลำดับ เป็นการกำหนดลำดับแบบแยกหมู่บ้าน และมีการกำหนดคให้ในทุก ๆ ลำดับที่ 60 จะตกเป็นตัวอย่าง ในกรณีที่ทำกรสุ่มตัวอย่างแล้วผู้ให้ข้อมูลไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลหรือไม่อยู่ในพื้นที่พักอาศัยในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากครัวเรือนที่อยู่ข้างเคียง เพื่อตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ และความคิดเห็นต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูล

2.2 ผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการอยู่ในบริเวณพื้นที่เมืองพัทธา ซึ่งมีจำนวน 1,934 ราย ทำการคำนวณด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น ± 0.05 ดังนั้นจำนวนตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการอยู่ในบริเวณพื้นที่เมืองพัทธา ซึ่งมีจำนวน 332 ตัวอย่าง ดังแสดงวิธีคำนวณต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$= \frac{1,934}{1+1,934(0.05^2)}$$

$$= \frac{1,934}{5.84}$$

$n = 331.16$ หรือประมาณ 332 ตัวอย่าง

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรการวิจัย

e คือ ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (Sampling error) กำหนดที่ระดับ 0.05 ที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ ± 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่น 95%

ดังนั้น จึงควรใช้จำนวนตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา ในการวิจัยครั้งนี้ประมาณอย่างน้อย 332 ราย จึงจะยอมรับได้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ด้วยการแบ่งตามประเภทสถานประกอบการ จากนั้นทำการคำนวณขนาดหน่วยตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional to size) แต่ละประเภทได้ ดังตาราง

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

ลำดับ	ประเภทกิจการ	ประชากร	ตัวอย่าง
1	ประเภทกิจการที่เป็นที่พักแรม	509	88
2	ประเภทกิจการอาหาร และเครื่องดื่ม	997	171
3	ประเภทกิจการสถานบันเทิง และนันทนาการ	66	11
4	ประเภทกิจการอื่น ๆ	362	62
รวม		1,934	332

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่เมืองพัทยา คือ จำนวน 332 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประเภทผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยใช้วิธีการกำหนดลำดับให้กับกรอบของประชากรเรียงตามลำดับ เป็นการกำหนดลำดับแบบแยกประเภทกิจการ ซึ่งมีการกำหนดให้ในทุก ๆ ลำดับที่ 5 จะตกเป็นตัวอย่าง ในกรณีที่ทำการสุ่มตัวอย่างแล้วผู้ให้ข้อมูลไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลหรือไม่อยู่ในพื้นที่ที่จะสามารถให้ข้อมูลได้ ในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากกิจการในประเภทเดียวกันกับที่ทำการสุ่มลำดับได้ และอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกัน เพื่อตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ และความคิดเห็นต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลกับประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงหนึ่ง คำตอบ (Checklist)
2. ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายปิด (Close ended question)
3. ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended question)

กลุ่มผู้ประกอบการที่ตั้งกิจการในพื้นที่เมืองพัทยา โดยเป็นคำถามเชิงประชากรศาสตร์ และเป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว จากการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยว จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว และมีการให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

มากที่สุด = 5

มาก = 4

ปานกลาง = 3

น้อย = 2

น้อยที่สุด = 1

ทั้งนี้ ในแบบสอบถามได้มีการตั้งข้อคำถามเชิงบวก และเชิงลบ ตามรายละเอียด ดังนี้
ด้านเศรษฐกิจ มีข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก ได้แก่ ข้อที่ 1 ข้อที่ 2
ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 ข้อที่ 5 ข้อที่ 6 และข้อที่ 7 ข้อคำถามเชิงลบ 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 8

ด้านสังคม มีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ข้อที่ 2
ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 ข้อที่ 5 ข้อที่ 6 ข้อที่ 10 และข้อที่ 11 ข้อคำถามเชิงลบ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7 ข้อที่ 8 และ
ข้อที่ 9

ด้านสิ่งแวดล้อม มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5
ข้อที่ 6 ข้อที่ 7 และข้อที่ 8 ข้อคำถามเชิงลบ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 และข้อที่ 9
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ
ที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา โดย
ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการขออนุญาตนายกเมืองพัทยา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา
2. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 394 ชุด ให้กับ
ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา และแบบสอบถามจำนวน 332 ชุด ให้กับผู้ประกอบการในเขต
พื้นที่เมืองพัทยาดังที่ได้มีการสุ่มตัวอย่างไว้ โดยขอความร่วมมือจากประธานชุมชน ผู้นำชุมชน
หรือคณะกรรมการชุมชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยาทั้ง 42 ชุมชน ในการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้อำนาจ
การชี้แจง และทำความเข้าใจกับประธานชุมชน ผู้นำชุมชนหรือคณะกรรมการชุมชนก่อนทำการ
เก็บข้อมูล โดยทำการชี้แจงขอบเขตในการเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามให้เข้าใจว่า เป็น
การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา
ใน 3 กิจกรรม คือ 1) เทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา Pattaya international fireworks festival

2) เทศกาลดนตรีเมืองพัทยา Pattaya music festival และ 3) งานพัทยาเคาท์ดาวน์ Pattaya countdoen เท่านั้น

3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนจากประชาชน ชุมชน ผู้นำชุมชนหรือคณะกรรมการชุมชน ผู้เก็บข้อมูล พร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามในแต่ละตอน

4. เมื่อได้สอบถามคืนมา ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หากยังไม่ครบถ้วนก็ให้ กลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามไปประมวลผล ลงรหัสข้อมูลแบบสอบถามในเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลจากข้อมูลในแบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย ในการประมวลผลค่าทางสถิติ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือ ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการท่องเที่ยว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. จัดทำแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาให้ สอดคล้องกับแนวคิด ความมุ่งหมายของงานวิจัย เนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย และนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่

- | | |
|-------------------------------|--|
| 1. ดร.ชนิด โตคติเทพย์ | ประธานหลักสูตรไทยศึกษามหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 2. ผศ. ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ | อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 3. นายเสรี จำปาเงิน | หัวหน้าส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว และกีฬา รักษาการแทนผู้อำนวยการ สำนักส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองพัทยา |

เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา และครอบคลุมเนื้อหาของ การวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์แนะนำ จากนั้นนำแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นมาทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ให้มีความถูกต้องของภาษา ความตรง และครอบคลุมเนื้อหา

3. การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยจะได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ ภาคสนาม (Try-out) เพื่อหาข้อบกพร่อง และทบทวนความชัดเจนของข้อคำถาม รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ ของชุดคำถามก่อนดำเนินการรวบรวมข้อมูลจริงโดยการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 30 คน โดยมีวิธีการทดสอบเครื่องมือ คือ แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และมีการสอบถามถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม และการทดสอบความเชื่อมั่นของตัวแปร และข้อคำถาม เลือกวิธีการทดสอบความเชื่อมั่นด้วยวิธีทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวรวม 3 ด้าน ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 0.847 ซึ่งอยู่ในระดับดี

4. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากรพื้นที่เมืองพัทยา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ซึ่งประกอบไปด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ทั้งนี้ สูตรอัตราภาคขึ้น = $\frac{\text{ค่าสูงสุด}-\text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.80$

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.61 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

ค่าเฉลี่ย 2.62-3.42 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.43-4.23 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวมาก

ค่าเฉลี่ย 4.24-5.00 หมายถึง มีที่การเปลี่ยนแปลงเกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การท่องเที่ยวมากที่สุด



บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา โดยทำการเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ประชาชน จำนวน 394 ตัวอย่าง และผู้ประกอบการ จำนวน 332 ตัวอย่าง ในพื้นที่เมืองพัทยา

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นกลุ่มประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ประเภทของสถานประกอบการ และรายได้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวท่องเที่ยวท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบไปด้วย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ สัญลักษณ์ที่ใช้ในนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มี ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
กลุ่มตัวอย่างประชาชนพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอาชีพ (n = 394)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/ พนักงานจ้าง, ลูกจ้างทางราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	20	5.08
พนักงานบริษัทเอกชน	162	41.12
รับจ้างทั่วไป	147	37.31
เกษตรกร	39	9.90
อื่น ๆ	26	6.60
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 41.12) รองลงมา คือ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (คิดเป็นร้อยละ 37.31) และประกอบอาชีพเกษตรกร (คิดเป็นร้อยละ 9.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามเพศ (n = 394)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	200	50.76
หญิง	194	49.24
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายมากที่สุด (คิดเป็น ร้อยละ 50.76) รองลงมา คือ เพศหญิง (คิดเป็น ร้อยละ 49.24) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอายุ (n = 394)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 20 ปี	-	-
20-30 ปี	98	24.87
31-40 ปี	155	39.34
41-50 ปี	108	27.41
51-59 ปี	33	8.38
60 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 39.34) รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (คิดเป็นร้อยละ 27.41) และมีอายุระหว่าง 20-30 ปี (คิดเป็นร้อยละ 24.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 394)

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-
ประถมศึกษา	7	1.78
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	0.51
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	58	14.72
ปวส./ อนุปริญญา	49	12.44
ปริญญาตรี	272	69.04
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.52
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชน เป็นผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ

69.04) รองลงมา คือ มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. (คิดเป็นร้อยละ 14.72) และมีการศึกษาในระดับ ปวส./ อนุปริญญา (คิดเป็นร้อยละ 12.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกรายได้ต่อเดือน (n = 394)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า และไม่เกิน 15,000 บาท	68	17.26
15,001-25,000 บาท	216	54.82
25,001-35,000 บาท	61	15.48
35,001 บาทขึ้นไป	49	12.44
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชาชน จำแนกตามรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชน เป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-25,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 54.82) รองลงมา คือ มีรายได้ต่ำกว่า และไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 17.26) และ มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาทต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 15.48) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทกิจการ (n = 332)

ประเภทกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทกิจการที่เป็นที่พักแรม	88	26.51
ประเภทกิจการอาหาร และเครื่องดื่ม	171	51.51
ประเภทกิจการสถานบันเทิง และนันทนาการ	11	3.31
ประเภทกิจการอื่น ๆ	62	18.67
รวม	332	100.00

จากตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า เป็นสถานประกอบการประเภทกิจการอาหาร และเครื่องดื่ม มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ

51.51) รองลงมา คือ สถานประกอบการประเภทกิจการที่เป็นที่พักแรม (คิดเป็นร้อยละ 26.51) และสถานประกอบการประเภทกิจการอื่น ๆ (คิดเป็นร้อยละ 18.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกรายได้ต่อเดือน (n = 332)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50,000 บาท	69	20.78
50,001-100,000 บาท	142	42.77
100,001-150,000 บาท	61	18.37
150,001 บาทขึ้นไป	60	18.07
รวม	332	100.00

จากตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ เป็นผู้ที่มีรายได้ 50,001-100,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 42.77) รองลงมา คือ ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 20.78) และ 100,001-150,000 บาทต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 18.37) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา

ตอนที่ 2 นี้ เป็นการนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา และสถานประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา เกี่ยวกับผลกระทบผลกระทบการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ใน 3 ด้าน ประกอบไปด้วย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ (n = 394)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
1. คนในพื้นที่มีอาชีพเสริมมากขึ้น เช่น ขายของ ขั้วมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	32 (8.12)	222 (56.35)	118 (29.95)	10 (2.54)	12 (3.05)	- (-)	3.64	0.79	มาก	6
2. คนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้น จากการขายของหรือ ขั้วมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	23 (5.84)	251 (63.71)	90 (22.84)	21 (5.33)	9 (2.28)	- (-)	3.65	0.77	มาก	5
3. เกิดเงินหมุนเวียนในพื้นที่มากขึ้น เช่น การซื้อสินค้า บริการของที่ระลึก เป็นต้น	25 (6.35)	192 (48.73)	148 (37.56)	26 (6.60)	3 (0.76)	- (-)	3.53	0.74	มาก	7
4. อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี	65 (16.50)	239 (60.66)	69 (17.51)	21 (5.33)	- (-)	- (-)	3.88	0.74	มาก	2

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ			ความคิดเห็น	ลำดับ
5. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ถนนหนทาง ทางเดินเท้า การเดินทาง ระบบขนส่งมวลชน ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร เป็นต้น	61 (15.48)	177 (44.92)	133 (33.76)	20 (5.08)	3 (0.76)	- (-)	3.69	0.82	มาก	4
6. มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้า ร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น	41 (10.41)	219 (55.58)	111 (28.17)	23 (5.84)	- (-)	- (-)	3.71	0.73	มาก	3
7. มี พ่อค้าแม่ค้า ขاجر/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น	126 (31.98)	179 (45.43)	89 (22.59)	- (-)	- (-)	- (-)	4.09	0.73	มาก	1
8. ท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าน้ำดื่ม ค่าเช่าที่พัก เป็นต้น (-)	82 (20.81)	166 (42.13)	120 (30.46)	23 (5.84)	3 (0.76)	- (-)	2.24	0.87	น้อย	8

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อยากให้จัดกิจกรรม ๆ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี และ มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ซึ่งทั้งสองความคิดเห็นนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.74 และ $\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.73 ตามลำดับ)

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาด้านสังคม (n = 394)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่รู้จักรู้จัก				
1. ท่านมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ เช่น วางแผนการจัดงาน ค้าขายสินค้าในงาน เป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครภายในงาน เป็นต้น	11 (2.79)	94 (23.86)	116 (42.13)	96 (24.37)	27 (6.85)	- (-)	2.91	0.93	ปานกลาง	8
2. ท่านรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินจากมิจฉาชีพ เช่น ล้วงกระเป๋า ขโมยของ เป็นต้น	8 (2.03)	125 (31.73)	189 (47.97)	48 (12.18)	24 (6.09)	- (-)	3.11	0.87	ปานกลาง	5

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
3. มีการสนับสนุน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของ ชุมชนท้องถิ่นจากการ จัดกิจกรรม	22 (5.58)	187 (47.46)	143 (36.29)	33 (8.38)	9 (2.28)	- (-)	3.46	0.82	มาก	1
4. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจ ในท้องถิ่นของท่าน	18 (4.57)	163 (41.37)	181 (45.94)	25 (6.35)	7 (1.78)	- (-)	3.41	0.75	ปานกลาง	2
5. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น	23 (5.84)	180 (45.69)	130 (32.99)	58 (14.72)	3 (0.76)	- (-)	3.41	0.84	ปานกลาง	3
6. การจัดกิจกรรมทำให้ท่านเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวกมากขึ้น เช่น มีรถโดยสารไว้บริการอย่างเพียงพอ มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน เป็นต้น มากกว่าก่อนการจัดกิจกรรม	47 (11.93)	110 (27.92)	156 (39.59)	56 (14.21)	25 (6.35)	- (-)	3.25	1.05	ปานกลาง	4

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ รู้จัก				
7. การจัดกิจกรรมฯ ทำให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างคนพื้นที่กับ นักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือ การใช้ชีวิตประจำวัน ที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พัก อาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น (-)	22 (5.58)	172 (43.65)	144 (36.55)	53 (13.45)	3 (0.76)	- (-)	2.60	0.82	น้อย	9
8. การจัดกิจกรรมทำให้ เกิดการเอารัดเอาเปรียบ นักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ฉวยโอกาส ขึ้นราคาสินค้า และ บริการ เป็นต้น (-)	69 (17.51)	191 (48.48)	91 (23.10)	35 (8.88)	8 (2.03)	- (-)	2.29	0.93	น้อย	11
9. การจัดกิจกรรมทำให้ เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่ มากขึ้น เช่น ปัญหา โสเภณี ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น (-)	87 (22.08)	105 (26.65)	145 (36.80)	46 (11.68)	11 (2.79)	- (-)	2.46	1.05	น้อย	10
10. มีการจัดสรร แบ่งปันพื้นที่ และ ผลประโยชน์ที่เสมอภาค และยุติธรรม	7 (1.78)	86 (21.83)	236 (59.90)	34 (8.63)	31 (7.87)	- (-)	3.01	0.83	ปาน กลาง	7

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ รู้จัก				
11. หากเกิดเหตุการณ์ หรือปัญหาสังคม ท่านรู้สึกเชื่อมั่น กระบวนการจัดการ และ การแก้ไขปัญหาของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การลิกขโมย ยาเสพติด การขอทาน ค้าบริการทางเพศ สาธารณสุข เป็นต้น	34 (8.63)	87 (22.08)	171 (43.40)	69 (17.51)	33 (8.38)	- (-)	3.05	1.04	ปาน กลาง	6

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.82) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความรู้สึภภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.75) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และการจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.84) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของประชาชน
ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา
ด้านสิ่งแวดล้อม (n = 394)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
1. น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ (-)	55 (13.96)	140 (35.53)	149 (37.82)	47 (11.93)	3 (0.76)	- (-)	2.50	0.90	น้อย	5
2. เกิดมลพิษทางเสียง เพิ่มมากขึ้น (-)	83 (21.07)	195 (49.49)	90 (22.84)	25 (6.35)	1 (0.25)	- (-)	2.15	0.83	น้อย	6
3. เกิดมลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น เช่น ฝุ่น คิววัน จากท่อไอเสียรถ เป็นต้น (-)	120 (30.46)	182 (46.19)	64 (16.24)	27 (6.85)	1 (0.25)	- (-)	2.00	0.88	น้อย	8
4. มีปริมาณขยะในชุมชน และพื้นที่ใกล้เคียงเพิ่มขึ้น (-)	108 (27.41)	211 (53.55)	71 (18.02)	3 (0.76)	1 (0.25)	- (-)	1.93	0.71	น้อย	9
5. คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเอง มากขึ้น	84 (21.32)	210 (53.30)	100 (25.38)	- (-)	- (-)	- (-)	3.96	0.68	มาก	1
6. ให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้น	34 (8.63)	185 (46.95)	167 (42.39)	6 (1.52)	2 (0.51)	- (-)	3.62	0.69	มาก	3

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ			ความคิดเห็น	ลำดับ
7. อยากรีบบทบาทในการเรียกร้อง / ขับเคลื่อน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนเอง	10 (2.54)	152 (38.58)	151 (38.32)	69 (17.51)	12 (3.05)	- (-)	3.20	0.86	ปานกลาง	4
8. รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง	36 (9.14)	217 (55.08)	138 (35.03)	1 (0.25)	2 (0.51)	- (-)	3.72	0.65	มาก	2
9. สภาพภูมิทัศน์ภายหลังการจัดงาน มีความไม่สะอาดและเสื่อมโทรมลง เช่น มีน้ำเน่าเสีย มีขยะบริเวณชายหาด หรือมีขยะสิ่งปฏิกูลบริเวณสถานที่จัดงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น (-)	62 (15.74)	237 (60.15)	87 (22.08)	6 (1.52)	2 (0.51)	- (-)	2.11	0.69	น้อย	7

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.68) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

รองลงมา คือ รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสีงแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.65) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาด หรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.69) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก ตามลำดับ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ (n = 332)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
1. คนในพื้นที่มีอาชีพเสริมมากขึ้น เช่น ขายของ ขั้วมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	27 (8.13)	192 (57.83)	104 (31.33)	- (-)	9 (2.71)	- (-)	3.69	0.74	มาก	4
2. คนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากการขายของหรือขั้วมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	16 (4.82)	215 (64.76)	90 (27.11)	3 (0.90)	8 (2.41)	- (-)	3.69	0.69	มาก	5
3. เกิดเงินหมุนเวียนในพื้นที่มากขึ้น เช่น การซื้อสินค้า บริการของที่ระลึก เป็นต้น	- (-)	185 (55.72)	124 (37.35)	19 (5.72)	4 (1.20)	- (-)	3.48	0.66	มาก	7
4. อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี	55 (16.57)	185 (55.72)	68 (20.48)	24 (7.23)	- (-)	- (-)	3.82	0.79	มาก	2

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ ตอบ				
5. มีระบบโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อรองรับ กิจกรรมการท่องเที่ยว มากขึ้น เช่น ถนน หนทาง ทางเดินเท้า การเดินทาง ระบบ ขนส่งมวลชน ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร เป็นต้น	51 (15.36)	149 (44.88)	110 (33.13)	18 (5.42)	4 (1.20)	- (-)	3.68	0.84	มาก	6
6. มีการขยายตัวของ ธุรกิจท่องเที่ยว ในพื้นที่ เช่น มีที่พัก เพิ่มขึ้น ร้านค้า ร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น	39 (11.75)	192 (57.83)	82 (24.70)	19 (5.72)	- (-)	- (-)	3.76	0.73	มาก	3
7. มีพ่อค้าแม่ค้า ขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่ มากขึ้น	100 (30.12)	136 (40.96)	96 (28.92)	- (-)	- (-)	- (-)	4.01	0.77	มาก	1
8. ท่านมีค่าใช้จ่าย เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าน้ำดื่ม ค่าเช่าที่พัก เป็นต้น (-)	58 (17.47)	146 (43.98)	104 (31.33)	20 (6.02)	4 (1.20)	- (-)	2.30	0.87	น้อย	8

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง คือ มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.77) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมา คือ อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.79) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และมีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.73) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม (n = 332)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
1. ท่านมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมฯ อยู่เสมอ เช่น วางแผนการจัดงาน ค้าขายสินค้าในงาน เป็นเจ้าหน้าที่ อาสาสมัครภายในงาน เป็นต้น	5 (1.51)	77 (23.19)	126 (37.95)	103 (31.02)	21 (6.33)	- (-)	2.83	0.91	ปานกลาง	9
2. ท่านรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินจาก มิจฉาชีพ เช่น ล้วงกระเป๋า ขโมยของ เป็นต้น	5 (1.51)	86 (25.90)	181 (54.52)	39 (11.75)	21 (6.33)	- (-)	3.05	0.83	ปานกลาง	7

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ				
3. มีการสนับสนุน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของ ชุมชนท้องถิ่นจากการ จัดกิจกรรม	-	173	120	34	5	-	3.39	0.73	ปานกลาง	3
4. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจ ในท้องถิ่นของท่าน	10 (3.01)	142 (42.77)	154 (46.39)	26 (7.83)	- (-)	- (-)	3.41	0.68	ปานกลาง	2
5. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำ กิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น	23 (6.93)	133 (40.06)	132 (39.76)	39 (11.75)	5 (1.51)	- (-)	3.39	0.73	ปานกลาง	4
6. การจัดกิจกรรมทำให้ท่านเดินทางสัญจร ไปมาได้สะดวกมากขึ้น เช่น มีรถ โดยสารให้บริการอย่าง เพียงพอ มีป้ายบอก ทางที่ชัดเจน เป็นต้น มากกว่าก่อนการจัด กิจกรรม	36 (10.84)	91 (27.41)	140 (42.17)	41 (12.35)	24 (7.23)	- (-)	3.22	1.04	ปานกลาง	5

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ			ความ คิดเห็น	ลำดับ
7. การจัดกิจกรรมฯ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น (-)	2	33	81	142	74	-	3.76	0.93	มาก	1
8. การจัดกิจกรรมทำให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าและบริการ เป็นต้น (-)	47	175	77	24	9	-	2.32	0.90	น้อย	11
9. การจัดกิจกรรมทำให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่มากขึ้น เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น (-)	60	78	141	40	13	-	2.60	1.04	น้อย	10
10. มีการจัดสรรแบ่งปันพื้นที่และผลประโยชน์ที่เสมอภาค และยุติธรรม	5	72	198	29	28	-	2.99	0.84	ปานกลาง	8

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ			ความคิดเห็น	ลำดับ
11. หากเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาสังคม ท่านรู้สึกเชื่อมั่นกระบวนการจัดการ และการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การลักขโมย ยาเสพติด การขอทาน ค้าบริการทางเพศ สาธารณภัย เป็นต้น	30	78	145	48	31	-	3.08	1.05	ปานกลาง	6

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.93) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.68) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และมีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.73) และการจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.73) โดยทั้งสองด้านเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ความคิดเห็นของ
 ผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
 เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม (n = 332)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ ตอบ				
1. นำเพื่อการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ (-)	42 (12.65)	105 (31.63)	140 (42.17)	41 (12.35)	4 (1.20)	- (-)	2.58	0.90	ปาน กลาง	6
2. เกิดมลพิษทางเสียง เพิ่มมากขึ้น (-)	1 (0.30)	3 (0.90)	50 (15.06)	198 (59.64)	80 (24.10)	- (-)	4.06	0.67	มาก	2
3. เกิดมลพิษทาง อากาศเพิ่มมากขึ้น เช่น ฝุ่น ควัน ควัน จากท่อไอเสียรถ เป็นต้น (-)	85 (25.60)	166 (50.00)	59 (17.77)	20 (6.02)	2 (0.60)	- (-)	2.06	0.85	น้อย	8
4. มีปริมาณขยะใน ชุมชน และพื้นที่ ใกล้เคียงเพิ่มขึ้น (-)	81 (24.40)	184 (55.42)	62 (18.67)	3 (0.90)	2 (0.60)	- (-)	1.98	0.72	น้อย	9
5. คุณภาพอากาศ บริเวณพื้นที่หน้าบ้าน ของตนเองมากขึ้น	91 (27.41)	235 (70.78)	6 (1.81)	- (-)	- (-)	- (-)	4.26	0.48	มาก ที่สุด	1
6. ให้ความดูแลเอาใจ ใส่ความสะอาดพื้นที่ บริเวณชายหาดหรือ พื้นที่สาธารณะ มากขึ้น	26 (7.83)	150 (45.18)	152 (45.78)	3 (0.90)	1 (0.30)	- (-)	3.59	0.66	มาก	4

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ			ความคิดเห็น	ลำดับ
7. อยากมีบทบาทในการเรียกร้อง/ขับเคลื่อนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนเอง	9	117	143	53	10	-	3.19	0.84	ปานกลาง	5
8. รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง	23	185	122	1	1	-	3.69	0.62	มาก	3
9. สภาพภูมิทัศน์ภายหลังการจัดงานมีความไม่สะอาดและเสื่อมโทรมลง เช่น มีน้ำเน่าเสีย มีขยะบริเวณชายหาดหรือมีขยะสิ่งปฏิกูลบริเวณสถานที่จัดงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น (-)	43	177	97	13	2	-	2.26	0.75	น้อย	7

หมายเหตุ (-) หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในด้านการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.48) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมากที่สุดรองลงมา คือ เกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.67) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และรู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.62) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบ

ภาพรวม และรายด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างประชาชนกับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่เมืองพัทยา โดยพิจารณารายชื่อ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน (n = 394) และผู้ประกอบการ (n = 332) ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ จำแนกรายข้อ

ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ประชาชน			ผู้ประกอบการ		
	\bar{X}	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	ระดับ	อันดับ
1. คนในพื้นที่มีอาชีพเสริมมากขึ้น เช่น ขายของ ขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	3.64	มาก	6	3.69	มาก	4
2. คนในพื้นที่มีรายได้ เพิ่มมากขึ้นจากการขายของหรือขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นต้น	3.65	มาก	5	3.69	มาก	5
3. เกิดเงินหมุนเวียนในพื้นที่มากขึ้น เช่น การซื้อสินค้า บริการ ของที่ระลึก เป็นต้น	3.53	มาก	7	3.48	มาก	7
4. อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี	3.88	มาก	2	3.82	มาก	2
5. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ถนนหนทาง ทางเดินเท้า การเดินทาง ระบบขนส่งมวลชน ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร เป็นต้น	3.69	มาก	4	3.68	มาก	6
6. มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้า ร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น	3.71	มาก	3	3.76	มาก	3

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ประชาชน		อันดับ	ผู้ประกอบการ		อันดับ
	\bar{X}	ระดับ		\bar{X}	ระดับ	
7. มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามา ค้าขายในพื้นที่มากขึ้น	4.09	มาก	1	4.01	มาก	1
8. ท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าน้ำดื่ม ค่าเช่า ที่พัก เป็นต้น	2.24	น้อย	8	2.30	น้อย	8

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่ได้รับระหว่างกลุ่ม
ประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายข้อ โดยทำการจัดลำดับ พบว่ามีรายละเอียด ดังนี้
สามลำดับแรก มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

ลำดับที่ 1 ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า “มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/
นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ลำดับที่ 2 ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า “อยากให้จัดกิจกรรมฯ
อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ลำดับที่ 3 ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า “มีการขยายตัวของธุรกิจ
ท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น”
และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน (n = 394) และผู้ประกอบการ (n = 332) ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม จำแนกรายข้อ

ผลกระทบ ด้านสังคม	ประชาชน			ผู้ประกอบการ		
	\bar{X}	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	ระดับ	อันดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมฯ อยู่เสมอ เช่น วางแผนการจัดงาน ค้าขายสินค้าในงาน เป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครภายในงาน เป็นต้น	2.91	ปานกลาง	8	2.83	ปานกลาง	9
2. ท่านรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินจากมิจฉาชีพ เช่น ล้วงกระเป๋า ขโมยของ เป็นต้น	3.11	ปานกลาง	5	3.05	ปานกลาง	7
3. มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น จากการจัดกิจกรรม	3.46	มาก	1	3.39	ปานกลาง	3
4. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของท่าน	3.41	ปานกลาง	2	3.41	ปานกลาง	2
5. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น	3.41	ปานกลาง	3	3.39	ปานกลาง	4
6. การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวกมากขึ้น เช่น มีรถโดยสารไว้บริการอย่างเพียงพอ มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน เป็นต้น มากกว่าก่อนการจัดกิจกรรม	3.25	ปานกลาง	4	3.22	ปานกลาง	5
7. การจัดกิจกรรมฯ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น	2.60	น้อย	9	3.76	มาก	1

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ผลกระทบ ด้านสังคม	ประชาชน		อันดับ	ผู้ประกอบการ		อันดับ
	\bar{X}	ระดับ		\bar{X}	ระดับ	
8. การจัดกิจกรรมทำให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าและบริการ เป็นต้น	2.29	น้อย	11	2.32	น้อย	11
9. การจัดกิจกรรมทำให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่มากขึ้น เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น	2.46	น้อย	10	2.60	น้อย	10
10. มีการจัดสรร แบ่งปันพื้นที่ และผลประโยชน์ที่เสมอภาค และยุติธรรม	3.01	ปานกลาง	7	2.99	ปานกลาง	8
11. หากเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาสังคม ท่านรู้สึกเชื่อมั่นกระบวนการจัดการ และการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การลักขโมย ยาเสพติด การขอทาน ค้าบริการทางเพศ สาธารณภัย เป็นต้น	3.05	ปานกลาง	6	3.08	ปานกลาง	6

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม ที่ได้รับระหว่างกลุ่มประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายข้อ โดยทำการจัดลำดับ พบว่ามีรายละเอียด ดังนี้ ลำดับที่ 1 ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา “ทำให้เกิดการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ในขณะที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา “ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่น เดียวกัน

ลำดับที่ 2 ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา “ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

ลำดับที่ 3 ประชาชนมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา “ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

ในขณะที่ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม และการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และระดับ ความคิดเห็นของประชาชน (n = 394) และผู้ประกอบการ (n = 332) ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกรายข้อ

ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	ประชาชน		อันดับ	ผู้ประกอบการ		อันดับ
	\bar{X}	ระดับ		\bar{X}	ระดับ	
1. น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ	2.50	น้อย	5	2.58	น้อย	6
2. เกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น	2.15	น้อย	6	4.06	มาก	2
3. เกิดมลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น เช่น ฝุ่น ควัน ควันจากท่อไอเสียรถ เป็นต้น	2.00	น้อย	8	2.06	น้อย	8
4. มีปริมาณขยะในชุมชน และพื้นที่ใกล้เคียงเพิ่มขึ้น	1.93	น้อย	9	1.98	น้อย	9
5. คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น	3.96	มาก	1	4.26	มากที่สุด	1
6. ให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้น	3.62	มาก	3	3.59	มาก	4
7. อยากมีบทบาทในการเรียกร้อง / ขับเคลื่อนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนเอง	3.20	ปานกลาง	4	3.19	ปานกลาง	5

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อม	ประชาชน		อันดับ	ผู้ประกอบการ		อันดับ
	\bar{X}	ระดับ		\bar{X}	ระดับ	
8. รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง	3.72	มาก	2	3.69	มาก	3
9. สภาพภูมิทัศน์ภายหลังการจัดงาน มีความไม่สะอาด และเสื่อมโทรมลง เช่น มีน้ำเน่าเสีย มีขยะบริเวณ ชายหาด หรือมีขยะ สิ่งปฏิกูลบริเวณ สถานที่จัดงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น	2.11	น้อย	7	2.26	น้อย	7

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับระหว่างกลุ่ม
ประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายข้อ โดยทำการจัดลำดับ พบว่ามีรายละเอียด ดังนี้
ลำดับที่ 1 ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริม
การท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา “ทำให้เกิดการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเอง
มากขึ้น” เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และในระดับมากที่สุด

ลำดับที่ 2 ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
เมืองพัทยา “ทำให้รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง” และเป็นการ
เปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ในขณะที่ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
เมืองพัทยา “ทำให้เกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ลำดับที่ 3 ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
เมืองพัทยา “ทำให้เกิดการให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่
สาธารณะมากขึ้น” และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

ในขณะที่ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
เมืองพัทยา “ทำให้รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง” และเป็นการ
เปลี่ยนแปลงในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ทำการสำรวจด้วยแบบสอบถามกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลหนองปลาไหล และตำบลห้วยใหญ่ โดยทำการเก็บข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือน จำนวน 394 คน จากนั้น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยใช้วิธีการกำหนดลำดับให้กับกรอบของประชากรเรียงตามลำดับ เป็นการกำหนดลำดับแบบแยกหมู่บ้าน และมีการกำหนดให้ในทุก ๆ ลำดับที่ 60 จะตกเป็นตัวอย่าง

2. ผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 332 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยใช้วิธีการกำหนดลำดับให้กับกรอบของประชากรเรียงตามลำดับ เป็นการกำหนดลำดับแบบแยกประเภทกิจการ ซึ่งมีการกำหนดให้ในทุก ๆ ลำดับที่ 5 จะตกเป็นตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวรวม 3 ด้าน ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 0.847 ซึ่งอยู่ในระดับดี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ตามความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้วิจัยสรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ย 15,001-25,000 บาท ต่อเดือน

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา ที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ในภาพรวมและรายทุกด้านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ สำหรับผลการศึกษารายด้านสรุปได้ ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามผลกระทบด้านบวก พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลให้ มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี และมีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านบวก ในขณะที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลให้ มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี และมีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ตามลำดับ เช่นกันกับความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านบวก

2.2 ด้านสังคม ในภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และการจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสามัคคีที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ตามลำดับ

ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านบวก ในขณะที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านสังคมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านลบ ขณะที่รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และมีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม ตามลำดับนั้น เป็นผลกระทบในทางบวก

2.3 ด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เกิดความรู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง และเกิดการให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านบวก ในขณะที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง และเกิดความรู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง ซึ่งเป็นผลกระทบในด้านบวก ในขณะที่ผลกระทบด้านลบ คือ การเกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น

2.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างประชาชน และผู้ประกอบการที่มีต่อผลกระทบฯ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านภาพรวมของผลกระทบ อยู่ในระดับมาก เช่น เดียวกัน

และเมื่อพิจารณาผลกระทบเป็นรายด้านทั้งกลุ่มตัวอย่างประชาชน และผู้ประกอบการ ต่างก็มีความคิดเห็นว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เช่น เดียวกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ที่ได้ทำในพื้นที่ และความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ พบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ภาพรวมของผลกระทบ ($\bar{X} = 3.12$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ภาพรวมของผลกระทบ ($\bar{X} = 3.24$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่นกัน และผลกระทบภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.18$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นทั้งในระบบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สามารถก่อให้เกิดผลประโยชน์ หรือผลเสียอันตรายจะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบัน และอนาคต หรือทั้งทางตรงและทางอ้อม กับกลุ่มเป้าหมายหรือมิใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ วรรณาศิลปอาษา และคณะ (2547 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 73) ที่ให้ความหมายของคำว่าผลกระทบ คือ การเปลี่ยนแปลงทางขนาด และทิศทางจากสภาพเดิม ส่วนผลกระทบทางการท่องเที่ยว คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งขนาด และทิศทางจากสภาพเดิมในระบบทาง สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และกลไกการทำงาน

และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ (2551, หน้า 49 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 73) ที่ให้ นิยามของผลกระทบ (Impact) ว่า หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำที่เกิดจากแหล่งกำเนิดเคลื่อนตัว โดยตรง ไปกระทบกับผู้รับผลกระทบแล้วเกิดปฏิกิริยาตอบโต้ ผลกระทบทั้งที่เป็นบวกหรือลบเรียกว่าผลกระทบโดยตรง (Direct impact) แล้วผู้รับผลกระทบหรือสิ่งแวดล้อมรับผลกระทบแล้วส่งผ่านผลกระทบนั้นต่อไปยังบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมต่อไปเกิดเป็นผลกระทบโดยอ้อม (Indirect impact) การที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือส่งผ่านจากแหล่งรับผลกระทบนี้อาจส่งผลกระทบเดิมหรือส่งผลกระทบใหม่เกิดขึ้นตามมา และหากมีการส่งผ่านผลกระทบไปเรื่อย ๆ เรียกว่า ผลกระทบต่อเนื่อง (Consequence impact) และสามารถเกิดผลกระทบสะสม (Cumulative impact)

นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเมืองพัทยา ที่มีความต้องการให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันของชุมชนด้านการท่องเที่ยวสร้างความรู้

ความเข้าใจในมิติด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม 3 เป้าหมาย คือ 1) พัฒนาฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 2) เพื่อนำนักท่องเที่ยวเดินทางสู่พื้นที่เชื่อมโยงของเมืองพัทยา 3) ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล โดยจากการวางเป้าหมายในเบื้องต้น ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาก่อให้เกิดผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

2. ความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ ที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาภาพรวมรายด้าน พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ตามความคิดเห็นของประชาชน ($\bar{X} = 3.55$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.55$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่นกัน

แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในระบบทางเศรษฐกิจ ทั้งกระบวนการผลิต และกระบวนการกระจายสินค้าหรือบริการ การค้าขาย การสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ทำให้เกิดการเกิดการไหลเวียนของเงินตรา เกิดการขยายตัวของธุรกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ นิคม จารุมณี (2544, หน้า 244-252 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 86) ที่ได้กล่าวถึง ผลกระทบการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจไว้ว่า ผลกระทบการท่องเที่ยวด้านบวก คือ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพิเศษไว้รองรับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นสามารถประกอบการ และเป็นเจ้าของกิจการได้ด้วยตนเองทำให้ออกสู่ตลาดรายได้ต่อชุมชน

และสอดคล้องกับแนวคิดของ รชพร จันทรสว่าง (2546, หน้า 169 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 86) ที่ได้กล่าวว่า ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจ คือ การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจบริการที่ต้องพึ่งพาการเข้ามาของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการเมืองระดับท้องถิ่น ก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวขึ้นในพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ และการนำรายได้เข้าสู่ภูมิภาค

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วรรณมา ศิลปอาษา และคณะ (2547, หน้า 172-177 อ้างถึงใน ฤดีกร เดชาชัย, 2557, หน้า 87) ศึกษา ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และตัวชี้วัดที่สำคัญ โดยได้กล่าวถึง ผลกระทบทางตรงว่า หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว โดยตรงเกี่ยวกับการซื้อสินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยวจากผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว และผลกระทบทางอ้อม หมายถึง ผลกระทบลำดับต่อ ๆ ไปที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลใน

ธุรกิจท่องเที่ยวหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจในรอบแรกจากการท่องเที่ยว นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อผลิตสิ่งของหรือบริการมารองรับการท่องเที่ยว เช่น ภาคการเกษตรที่ผลิตพืชผัก หรือเนื้อสัตว์มาขายให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร เป็นต้น อันหมายถึง เกิดการหมุนเวียนของเงินตราในระบบเศรษฐกิจนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ชยากรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539, หน้า 32-41) อ้างถึงใน อัสมา สิมารักษ์, 2551, หน้า 32-37) กล่าวถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้น โดยส่งผลให้มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นดีขึ้น สืบเนื่องจาก ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ และกระจายโอกาสการจ้างงานไปสู่คนในท้องถิ่นมากขึ้น

ในขณะที่ ความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ ที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาพหุรายด้าน พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม ($\bar{X} = 3.00$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.05$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง เช่นกัน

นอกจากนี้ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาพหุรายด้าน พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 2.80$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.07$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง เช่นกัน

โดยจากผลการศึกษาดังกล่าว ยังมีความสอดคล้องกับการดำเนินยุทธศาสตร์ของเมืองพัทยาที่มีความต้องการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้เมืองพัทยา ใช้เป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพในการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจทางด้านการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และเพื่อการจับจ่ายต่อหัว ภายใต้นโยบาย Pattaya city definitely more หรือ พัทยามีมากกว่าที่คุณคิด โดยเปิดแพคเกจการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 4 More for your style เพื่อเสนอมุมมองใหม่ ๆ ที่มีความโดดเด่น 4 ด้าน ได้แก่

More nature: สัมผัสธรรมชาติได้มากกว่า ทั้งท้องทะเลหมู่เกาะ ชายหาด

More color: พบกับความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรมดนตรี กีฬา อาหารรสเลิศ และสีสันยามค่ำคืน

More business: ทุกเจราจรธุรกิจเป็นไปได้เสมอที่เมืองพัทยา

More life: ตอบสนองความต้องการของการพักผ่อนได้ทั้งครอบครัว

3. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ ที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.09$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และ ($\bar{X} = 4.01$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่น เดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนยา พรหมจิโน ชูเกียรติ ชัยบุญศรี และอนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน” พบว่า ในด้านเศรษฐกิจ มีการเจริญเติบโตมากขึ้น มีความหลากหลายทางอาชีพมากขึ้น

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฎวดี เจือจันทร์ สุันทา เลาวัฒน์ศิริ และวีระพล ทองมา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ: กรณีศึกษา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ที่พบว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงบวกประกอบไปด้วย การมีส่วนร่วมช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ สร้างรายได้ให้กับประชาชน แต่ทั้งนี้ ผลการวิจัยที่กล่าวว่า เกิดการจ้างงานภายในชุมชนมากขึ้นนั้น ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่ชัด เนื่องจาก ตามที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลที่ได้มา มิได้ระบุชี้ว่า พ่อค้าแม่ค้าขายที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว นั้น เป็นประชาชนหรือผู้ประกอบการในชุมชน หรือเป็นประชาชนนอกพื้นที่ มากน้อยเพียงใด

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤดีกร เดชาชัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย” ที่พบว่า ผลกระทบด้านเศรษฐกิจทางลบ คือ การกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง และเป็นธรรมต่อชุมชนมากนัก และเกิดการกระจุกตัวของผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยว เนื่องจาก ผลการศึกษาของผู้วิจัยที่พบว่า ประชาชน และผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่ามีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น แสดงให้เห็นว่า การเข้าถึงการจัดพื้นที่ หรือการสนับสนุนให้เกิดอาชีพ และการค้าขายของประชาชนทั้งใน และนอกพื้นที่ จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยานั้น เกิดการกระจายตัว เปิดโอกาสให้กับทั้งผู้ที่อยู่ในชุมชน และนอกชุมชน และจากการที่ประชาชน และผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่ามีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น แสดงว่า มีพ่อค้าแม่ค้าหรือผู้ประกอบการหน้าใหม่ หมุนเวียนเข้ามาค้าขายสินค้าหรือบริการมากกว่า พ่อค้าแม่ค้าหรือผู้ประกอบการหน้าเดิม หรือมากกว่าการกระจุกตัวของพ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่ นอกจากนี้ การเข้ามาของพ่อค้าแม่ค้าขายนอกพื้นที่นั้น ยังมองได้ถึงการก่อให้เกิดรายได้จากการขายสินค้าและบริการต่าง ๆ ให้กับกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าขายได้ เช่นกัน และยังทำให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย เกิดการกระจายเม็ดเงิน และรายได้ในพื้นที่ไปยังบริการต่าง ๆ ได้เช่นกัน

และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพัทยา ที่มีความต้องการเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน และเป็นการยกระดับให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว และการลงทุนในระดับนานาชาติ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยจะเน้นการประสานงานการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนทุกภาคส่วนในเมืองพัทยาจึงต้องร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิง บูรณาการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว และการลงทุน ชัยนำของโลก ตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองพัทยา 10 ปี (พ.ศ. 2554-2563) ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)

4. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการ ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ด้านสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x} = 3.46$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก น่าจะเป็นผลมาจาก ความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และผู้นำชุมชนที่มองว่า จุดเด่นซึ่งถือว่าเป็นจุดขายในเรื่องของการท่องเที่ยวซึ่งนอกเหนือจากสินค้า และบริการนั้น คือ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และอาหารการกิน ที่เปิดโอกาสให้สามารถนำเสนอผ่านการ จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และสามารถใช้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้าสู่พื้นที่ เมืองพัทยาได้อย่างต่อเนื่อง เป็นไปในลักษณะของแรงเสริม ที่มีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดผลทาง เศรษฐกิจได้ จากผลการศึกษาดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฤดีกร เดชาชัย (2557) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัด เชียงราย” ที่พบว่า ผลกระทบด้านสังคม ทางบวก คือ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยน ระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยว และ เจ้าของชุมชน ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความเข้าใจอันดีนี้ หมายรวมไปถึง การแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางสังคม ประเพณี และวัฒนธรรมได้ เช่นกัน

ในขณะที่ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสี่ยงที่ต้อรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x} = 3.76$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จากผลการศึกษาในข้อนี้อาจเป็น ผลสืบเนื่องมาจาก สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นผู้ประกอบกิจการที่พักแรม ซึ่งมี

ความต้องการความเงียบสงบ เพื่อให้ผู้รับบริการหรือลูกค้าได้รับการพักผ่อนที่เงียบสงบ และมีความเป็นส่วนตัว แต่อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในข้อนี้ ยังมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรีนยา พรหมจิโน ,ชูเกียรติ ชัยบุญศรี และอนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน” ที่พบว่า ผลกระทบทางสังคม เกิดการขัดแย้งขึ้นบ้าง จากการขาดการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นาฎวดี เจือจันทร์, สุนันทา เลาวัลย์ศิริ และวีระพล ทองมา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ: กรณีศึกษา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ที่พบว่า หนึ่งในผลกระทบในแง่ลบของการท่องเที่ยว คือ เกิดการขัดแย้งในชุมชน เกิดความขัดแย้งซึ่งกัน และกัน

สำหรับสาเหตุของความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองปาย คาดว่ามาจากการขาดการมีส่วนร่วมหรือการรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ที่อาจจะยังขาดความเข้าใจถึงเหตุผล วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองปาย

5. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองปาย ด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้เกิดการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.96$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และ ($\bar{X} = 4.26$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ประชาชน และผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับเรื่องของความสะอาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสะอาดของหน้าบ้านหรือหน้าร้านของตนในระดับมาก และมากที่สุด น่าจะเป็นผลมาจาก การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีการร่วมกลุ่มของมวลชนขนาดใหญ่ เป็นสาเหตุให้เกิดการทิ้งขยะหรือเกิดการสร้างขยะจำนวนมาก จนอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสุขอนามัยความสะอาดของที่พักอาศัยของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการ ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งในการทำรายได้ให้กับผู้ประกอบการด้วย เช่นกัน

และจากผลการศึกษาดังกล่าว มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรีนยา พรหมจิโน, ชูเกียรติ ชัยบุญศรี และอนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน” ที่พบว่า ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างจากการศึกษามองว่า เป็นผลดี และเป็นประโยชน์มากกว่า ในการที่ประชาชนหวงแหนและอนุรักษ์ธรรมชาติเนื่องจาก เป็นจุดเด่นในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งน่าจะ

หมายรวมถึง การดูแลรักษาความสะอาดพื้นที่หน้าบ้าน พื้นที่หน้าร้านหรือกิจการของตนเอง ซึ่งเปรียบเสมือนจุดขายของการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาด้วย เช่นกัน

และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นาฎวดี เจือจันทร์, สุนันทา เลาวัฒน์ศิริ และวีระพล ทองมา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ: กรณีศึกษา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ที่พบว่าผลกระทบในแง่ลบจากการท่องเที่ยว คือ ปัญหาในเรื่องของปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฤดีกร เดชาชัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัดเชียงราย” ที่พบว่าผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านลบ ที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ขาดการจัดการขยะ และการรักษาความสะอาด ปริมาณขยะที่มาจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างประชาชน และผู้ประกอบการต่อผลกระทบ ภาพรวมรายด้านจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนกับผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ตามความคิดเห็นของประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เช่นกัน

ในขณะที่ เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนกับผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม ตามความคิดเห็นของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) เช่นกัน

และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนกับผู้ประกอบการต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า ภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมตามความคิดเห็นของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$) และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) เช่นกัน

จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาคือกิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์ในเชิงของการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นหลัก ดังนั้นผลกระทบในด้านสังคม และผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่องที่เมืองพัทยาให้ความสำคัญรองลงมา สาเหตุหนึ่ง อาจมาจากมุมมองว่า เมืองพัทยาคือเมืองหลักทางด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน มีความผูกพันในทางธุรกิจเป็นปัจจัยหลัก ดังนั้น เมืองพัทยาคงมุ่งเน้นการส่งเสริมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น ๆ

ประกอบกับ การที่ประชาชน ภาคธุรกิจหรือภาครัฐสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์หรือผลผลิตจาก เม็ดเงินในระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น ย่อมจะทำให้ภาครัฐสามารถอัดฉีดงบประมาณในการพัฒนา ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมได้ เช่นกัน ในขณะที่ภาคประชาชนมองว่าเรื่องของปากท้องเป็นเรื่อง สำคัญ หากสามารถเก็บเกี่ยวเม็ดเงินหรือผลผลิตจากการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ ก็จะสามารถพัฒนา คุณภาพชีวิตของตน และพัฒนาคุณภาพสังคมรวมไปถึงสิ่งแวดล้อมได้ เช่นกัน จึงเป็นสาเหตุให้ ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และผู้ประกอบการ ให้ความสำคัญกับมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจ มากกว่า มาตรการส่งเสริมทางด้านสังคมหรือสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่ได้รับระหว่าง กลุ่มประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายชื่อ พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีพ่อค้าแม่ค้าอาจารย์/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น ($\bar{X} = 4.09$) เป็นการเปลี่ยนแปลงใน ระดับมาก และ ($\bar{X} = 4.01$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่น เดียวกัน

แสดงให้เห็นการเคลื่อนย้ายของกลุ่มคนที่ต้องการเข้ามาหารายได้จากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา จากผลการศึกษาดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบ เชิงบวก และผลกระทบในเชิงลบของปรากฏการณ์ข้างต้น ดังนี้ ผลกระทบเชิงบวก คือ เกิดการ หมุนเวียนของเม็ดเงินจากการที่มีพ่อค้าแม่ค้าเข้ามาในพื้นที่ เกิดการใช้จ่ายในการซื้อสินค้า และ บริการในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการกระจายรายได้ให้กับประชาชนในวงกว้าง นอกจากนี้ ประชาชน และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นตรงกันว่า อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่อง จนเกิด เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี ($\bar{X} = 3.88$) และ ($\bar{X} = 3.82$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เช่น เดียวกันแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีนั้น ก่อให้เกิดผลดี ทางด้านเศรษฐกิจ เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจสามารถทำให้เกิดการหมุนเวียนของเม็ดเงินภายในพื้นที่ ได้เป็นอย่างดี มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหาร เพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบเชิงบวกจากการจัดกิจกรรม เช่นเดียวกัน

แต่ผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้น คือ เกิดการแข่งขัน แย่งชิงตลาดผู้ซื้อหรือนักท่องเที่ยว มากขึ้น ส่งผลให้พ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่ ขาดรายได้ และโอกาสในการจำหน่ายสินค้าของคนในพื้นที่ จนบางครั้งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างพ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่กับนอกพื้นที่ขึ้นได้

และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคมที่ได้รับ ระหว่าง กลุ่มประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายชื่อ พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริม

การท่องเที่ยวทำให้เกิดการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.46$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.41$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง เป็นลำดับที่ 2 และมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.41$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง เป็นลำดับที่ 3 เช่นเดียวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ที่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.41$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และการจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.41$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี ซึ่งประชาชนมองว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าว นั้น สามารถต่อยอด และสนับสนุนให้เกิดการแสดงออกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ ผ่านการจัดกิจกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรมทางด้านการแสดง วัฒนธรรมทางดนตรี วัฒนธรรมความเป็นอยู่ รวมไปถึงวัฒนธรรมทางอาหาร ส่งผลให้ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน นอกจากนี้ยังมองว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวสามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในชุมชนได้ น่าจะเป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรม รวมไปถึงบรรยากาศการท่องเที่ยวที่มีความคึกคักมากขึ้นกว่าช่วงเวลาปกติที่ไม่ได้มีการจัดกิจกรรม รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการเข้าชมการแสดงดนตรี การชมพลูดอกไม้ไฟ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องในวันสงกรานต์ เทศกาลปีใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะของครอบครัว หรือกิจกรรมทางชุมชน เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบเชิงบวก ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวดังกล่าว

ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการ ก็ยังมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไป ทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.76$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก มากเป็นลำดับที่ 1 ด้วย น่าจะเป็นผลมาจาก ผู้ตอบแบบสอบถามนั้น ประกอบกิจการที่พักรวม หรือกิจการอื่น ๆ ที่มิได้รับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว และน่าจะได้รับผลกระทบในเชิงลบจากการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาเรื่องของที่จอดรถ ปัญหาการใช้เสียงจากการแสดงดนตรีภายในกิจกรรมดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบในเชิงลบจากการจัดกิจกรรมดังกล่าว

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับระหว่างกลุ่มประชาชน และกลุ่มผู้ประกอบการจำแนกรายชื่อ พบว่า ผลกระทบเชิงบวก จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ ประชาชน และผู้ประกอบการ มีการดูแลความสะอาดบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น ($\bar{X} = 3.96$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และ ($\bar{X} = 4.26$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมากที่สุด ประชาชน และผู้ประกอบการเกิดความรู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง ($\bar{X} = 3.72$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก และ ($\bar{X} = 3.69$) เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รวมถึง ประชาชนให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ($\bar{X} = 3.62$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก น่าจะเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นการกระตุ้นให้ประชาชน และผู้ประกอบการหันมาสนใจสภาพความสะอาด และสิ่งแวดล้อมที่ดีในพื้นที่ของตนเองมากขึ้น โดยมองว่า การรักษาความสะอาดในช่วงของการจัดกิจกรรมจะสามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ นอกจากนี้ยังสามารถขายสินค้า และบริการได้มากขึ้นหากหน้าบ้านหรือหน้าสถานประกอบการ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่มีความสวยงามสะอาดตา ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบเชิงบวกจากการจัดกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจาก ผลจากการลงมือทำความสะอาด และความตระหนักในเรื่องของความสะอาดของประชาชน และสถานประกอบการนั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจกันรักษาความสะอาด และความเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นด้วย เช่นกัน

ในขณะเดียวกัน ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงลบ ตามที่ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นนั้น คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.06$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก เนื่องจาก การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้ง 3 กิจกรรมอันประกอบไปด้วย เทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา Pattaya international fireworks festival เทศกาลดนตรีเมืองพัทยา Pattaya music festival และ งานพัทยาเกาท์ดาวน์ Pattaya countdown เป็นกิจกรรมที่มีการแสดงดนตรี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เสียงอันดัง อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาพักผ่อนด้วยความสงบ สะท้อนความคิดเห็น ไปยังผู้ประกอบการ โรงแรม หรือห้องพักในละแวกพื้นที่ของการจัดกิจกรรม จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความไม่พอใจในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสงบในการพักผ่อน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยานั้น ถึงแม้วัตถุประสงค์หลักจะเป็นเรื่องของการมุ่งเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในพื้นที่ก็ตาม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น จากผลการศึกษาพบว่า ระดับภาพรวมของผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่า ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ยังขาดมิติของการให้ความสำคัญด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังมีจุดอ่อนด้านการบูรณาการ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคธุรกิจเท่าที่ควร การมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคธุรกิจเป็นไปในลักษณะของการนั่งเฉย รอคอยเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมแต่เพียงอย่างเดียว มิได้มีการแสดงออกถึงความคิดเห็นในมุมมองของประชาชน และผู้ประกอบการ ในด้านความต้องการ และผลกระทบทางสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในกลุ่มของประชาชน เมืองพัทยาคควรเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้นำ ชุมชน ประชาชนทั่วไป การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนด นโยบาย ทิศทางการดำเนินงาน รวมไปถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมของการจัดกิจกรรม การให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนในการกำหนดผลประโยชน์อันพึงได้ พึงเสียของตน ซึ่งได้จากการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา รวมไปถึงการมอบรางวัลยกย่องบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ให้ความร่วมมือหรือแสดงการมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นต้น

ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการ ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนด วางแผนนโยบายในการดำเนินกิจกรรม เช่น เดียวกัน เพื่อที่จะสามารถดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน ทุกมิติ และก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกให้มากที่สุด ลดการเกิดผลกระทบทางลบให้เหลือน้อยที่สุด อันเนื่องมาจากการดำเนินนโยบายสาธารณะใดก็ตามมักส่งผลกระทบทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และภาครัฐรวมถึง ระดับประเทศ ยกตัวอย่างผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น มากเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.76$) และเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก สะท้อนถึงความไม่เข้าใจในบริบทของการดำเนินธุรกิจของผู้ที่ประกอบกิจการที่พักแรม กับผู้จัดกิจกรรมนั้น คือ เมืองพัทยา และผู้ที่สะท้อนความคิดเห็นผ่านผู้ประกอบการนั้น คือ นักท่องเที่ยวที่ยังขาดความเข้าใจซึ่งกัน และกัน ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่พักแรม ที่อาจจะยังขาด

ความเข้าใจถึงเหตุผล วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่ของเมืองพัทยาในการที่จะแก้ไขจุดอ่อนในด้านนี้ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมผ่านเวที แสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง การเชิญผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมเป็น Partner ร่วมกันในการจัดกิจกรรม หรือการจัดโปรโมชั่นดึงดูดนักท่องเที่ยวหรือเหิวยานักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรม หรือมาตรการทางภาษีสำหรับผู้ประกอบการที่พักแรมหรือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการหรือประชาชน ได้เป็นกระบอกเสียงหรือดำเนินในการทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยว หรือเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมของเมืองพัทยา และเป็นหน้าที่ของเมืองพัทยาในการช่วยประชาสัมพันธ์และสร้างบรรยากาศให้การท่องเที่ยวของเมืองพัทยา มีบรรยากาศที่ดีมากขึ้นได้ เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้น และสร้างการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ในการจัดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยานั้น ถือเป็นแนวทางที่ดีในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพิ่มเม็ดเงินในพื้นที่ให้กับภาคธุรกิจ ภาคประชาชน และภาครัฐ แต่เนื่องจาก ในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ มักเกิดผลกระทบตามมาทั้งผลกระทบเชิงบวก ผลกระทบเชิงลบ ผลกระทบทางตรง และผลกระทบทางอ้อม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมของภาครัฐ การมีส่วนร่วมหรือการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการในทุกภาคส่วนจึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี เมืองพัทยาในฐานะเป็นผู้จัดกิจกรรม จึงควรให้ความสำคัญกับหน่วยงานภายในสังกัด และหน่วยงานภายนอก รวมถึง ภาคประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินงานนั้น สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างครอบคลุมทุกมิติ ทุกด้าน และทุกภาคส่วน ด้วย เช่น ก่อนการดำเนินกิจกรรม ควรมีการเชิญหน่วยงานทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ประกอบไปด้วย พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเจ้าท่าสาขาเมืองพัทยา สาธารณสุขอำเภอบางละมุง สรรพากร สรรพสามิต ฝ่ายปกครอง อำเภอบางละมุง ท้องถิ่นข้างเคียงที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานด้านวัฒนธรรม ประชาสัมพันธ์จังหวัดชลบุรี สำนักพัฒนาสังคมเมืองพัทยา สำนักการคลังเมืองพัทยา สำนักการสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา สำนักการช่างเมืองพัทยา ฝ่ายกิจการพิเศษหรือเทศกิจเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เมืองพัทยา และพื้นที่ใกล้เคียง โรงเรียนต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้นำชุมชน ผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยา ตัวแทนสถานประกอบการ และผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากการจัดกิจกรรม ในพื้นที่เมืองพัทยา สื่อมวลชน เป็นต้น เพื่อเข้าร่วมการประชุมวางแผน และ

มีส่วนร่วมดำเนินการในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง กับการจัดกิจกรรมใน กระบวนการต่าง ๆ ทุกขั้นตอน น่าจะเป็นการดำเนินกิจกรรมได้อย่างครอบคลุมทุกมิติ และเกิดการ มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากคนในสังคม ทุกกลุ่ม ทุกระดับ ทุกภาคส่วน และยังเป็นการสร้าง ความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ ความเป็นเจ้าบ้าน ให้เกิดกับประชาชนในพื้นที่ได้อีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ ก่อนการดำเนินงาน ควรมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมในแง่มุมมอง ของการมีส่วนร่วมในการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ความสะอาด ความปลอดภัย การเป็นเจ้าบ้านที่ดี การเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี รวมไปถึงวัฒนธรรม วิถีปฏิบัติตามบริบทท้องถิ่น ที่ต้องดำเนินการให้เกิด ความเข้าใจร่วมกันของทั้งนักท่องเที่ยว และเจ้าของพื้นที่ ในขณะที่หลังการดำเนินกิจกรรม แล้วเสร็จ ควรมีการทำความสะอาด พื้นที่ สภาพแวดล้อมให้กลับมามีความสวยงาม สะอาดตา ดังเดิม หรือมากกว่าเดิม และควรมีการประเมินการจัดงาน สอบถามความคิดเห็นถึงผลของการ จัดกิจกรรมในประชาชน สถานประกอบการ นักท่องเที่ยวหรือผู้ได้รับผลกระทบทุกกลุ่มถึง ความพึงพอใจ และสิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุง รวมไปถึงข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มีการเพิ่มเติม ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไปด้วย เช่นกัน โดยการเข้าร่วมประเมินผลการจัดกิจกรรมนั้น ควรเป็น มีหน่วยงานภายนอกสังกัด หน่วยงานภายในสังกัดของเมืองพัทยาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วม การประเมินด้วย เช่น หน่วยงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรร่วมกับกรมเจ้าท่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง ผู้แทนชุมชน กลุ่มองค์กร ภาคประชาชน และเมืองพัทยา ในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในการจัดงานทั้งก่อน และหลังการจัดงาน หน่วยงาน ด้านความปลอดภัย ตำรวจ หน่วยกู้ภัย สาธารณสุข โรงพยาบาล พัฒนาสังคม และความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดชลบุรี ฝ่ายปกครองอำเภอบางละมุง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง ผู้แทนชุมชน กลุ่มองค์กร ภาคประชาชน และเมืองพัทยา ควรร่วมกันประเมินผลกระทบด้านสังคม ทั้งก่อนการจัดงาน และหลังการจัดงาน ในขณะที่การประเมินผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ควรมี หน่วยงานของเมืองพัทยา ร่วมกับ สรรพากรสรรพสามิต ผู้ประกอบการ ในพื้นที่เมืองพัทยา องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง ในการร่วมกันประเมินผลการจัดกิจกรรมทั้งก่อนการจัด และ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมเป็นต้น

นอกจากนี้ ควรมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วน ในการจัดสรรผลประโยชน์ ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมด้วย เช่น การกำหนด และจัดสรรพื้นที่ในการขายสินค้า ประเภท ของสินค้า สัดส่วนของผู้ค้ารายย่อยทั้งจากในพื้นที่ และนอกพื้นที่ การกำหนดราคา มาตรการ ในการดูแลรักษาความสะอาด มาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมไปถึงการต้อนรับ นักท่องเที่ยวเป็นต้น ในขณะที่ภาคประกอบการ ถือว่าเป็นอีกหนึ่งกลุ่มที่จะสามารถขับเคลื่อนการ ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์

ได้ เช่นกัน เมืองพัทยาจึงสามารถช่วยให้การสนับสนุนผู้ประกอบการต่าง ๆ ได้ด้วยการเป็นตัวกลางในการดึงกลุ่มนักท่องเที่ยว และกระจายนักท่องเที่ยวไปยังสถานประกอบการ หรือให้นักท่องเที่ยวได้รับสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้ตรงตามความต้องการ เช่น การประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ การจัดทำเว็บไซต์ แพนเพจ หรือแอปพลิเคชันการจัดกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้ อย่างเป็นสะดวกมากขึ้น การให้ส่วนลด หรือช่วยจ่ายส่วนต่างให้กับนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรม เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. เนื่องจาก งานวิจัยนี้เป็นการการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ในรูปของการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ในการเก็บข้อมูล ทำให้อาจมีข้อจำกัด หรือขาดข้อมูลเชิงลึกจากประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเสนอให้ควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มาร่วมในการวิจัย จะทำให้ได้ผลสรุปที่มีคุณภาพจากความคิดของประชาชน และผู้ประกอบการมากขึ้น และเพื่อให้มีข้อมูลที่ครอบคลุม อีกทั้งยังเป็นการยืนยันข้อมูลให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง

2. การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน และผู้ประกอบการในเขตพื้นที่เมืองพัทยาเท่านั้น ทั้งที่ในทางปฏิบัติแล้ว การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยานั้น มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างกว่านั้น ทั้งนักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไป ประชากรแฝง และผู้ประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงกับเมืองพัทยาด้วย เช่นกัน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไป ประชากรแฝง และ ผู้ประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงกับเมืองพัทยา เพื่อนำผลที่ได้มาทำการเปรียบเทียบกับการวิจัยชิ้นนี้ เพื่อให้ทราบผลกระทบ และประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

3. งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษาการจัดกิจกรรม เทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา Pattaya international fireworks festival เทศกาลดนตรีเมืองพัทยา Pattaya music festival และงานพัทยาเคาท์ดาวน์ Pattaya countdown ซึ่งมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นในเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองพัทยาเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรทำการศึกษากิจกรรมอื่น ๆ ของเมืองพัทยาที่มีความเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม พัฒนาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย หรือเป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนในเมืองพัทยาที่มีต่อกิจกรรมการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมการส่งเสริมด้านสังคม และกิจกรรมการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม ว่าเป็นเช่นไร

4. การวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาถึงประโยชน์ ความคุ้มค่า และการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของเมืองพัทยาเพื่อที่จะสามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเมืองพัทยา



บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2556). เข้าถึงได้จาก http://www.dbd.go.th/download/PDF_/book_business_man.pdf
- เกษม จันทร์แก้ว. (2530). *วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรรยาพงศ์ นวลสิงห์. (2554). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเรวดีศึกษา*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉันทะ จันทเสนา และศักดิ์ชาย นาคนก. (2561). ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพชีวิตชาวเกาะ The Impact of Tourism on Quality of Life. *WMS Journal of Management* 7(1), 103–17.
- ณัฐพิชญ์ วงษ์สง่า. (2562). *ท่องเที่ยว 2562 ปีมรยได้ 3.4 ล้านล้าน-ประชาชาติ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/columns/news-274434>
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2557). การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสุราษฎร์ธานี การวิจัยฐานทรัพยากรการเกษตรสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์* 3(54), 202-220.
- ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2562). *เปิดแผนแม่บทพัฒนาพัทยา; พลิกชูการท่องเที่ยว และการลงทุน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/east/1538951>
- นาฎวดี เจือจันทร์, สุนันทา เลาว์ณย์ศิริ และวีระพล ทองมา. (2555). ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ: กรณีศึกษา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิจัย และพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 7(22), 97-108.
- พันธ์เทวีช ยังดี. (2558). ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของชุมชนรอบปราสาทหินเขาพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ. *รมยสาร*, 13(3), 123-135.
- มณีนรัตน์ เอี่ยมอำไพ. (2549). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของพนักงานส่งเสริมธุรกิจลูกค้าของ ช.ก.ส.ที่มีต่อการส่งเสริม และสนับสนุนสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ช.ก.ส. จำกัด*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เมืองพัทยา. (2559). *แผนยุทธศาสตร์เมืองพัทยา 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/document/standard/capter02/02a.pdf>

- ฤดีกร เดชาชัย. (2557). *การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชนเผ่าอาข่า จังหวัด เชียงราย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วริษฐา พันธุ์มณี. (2558). *ผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อการค้าขายภายในตลาดร่มหุบจังหวัด สมุทรสงคราม*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐ และ เอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศรันยา พรหมจิโน, ชูเกียรติ ชัยบุญศรี และอนุภาค เสาร์เสาวภาคย์. (2558). *ผลกระทบของการท่องเที่ยว ที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สนใจ รัชตวัฒน์กุล. (2548). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพรรณรัตน์ ดวงวิมล. (2548). *บทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการส่งเสริม การท่องเที่ยว กรณีศึกษา: ชายหาดบางแสน*. งานค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชา การพัฒนาชุมชน, คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสริมพันธ์ สาริมาณ. (2544). *การศึกษาคำคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว และ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพริ้ว จังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย บูรพา.
- สำนักงานสาธารณสุขเมืองพัทยา. (2562). *ผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา. (2562). *สถานการณ์ท่องเที่ยว เดือนกุมภาพันธ์ 2562*. เข้าถึงได้จาก https://www.mots.go.th/old/more_news.php?cid=499&filename=index
- สำนักทะเบียนท้องถิ่นเมืองพัทยา. (2562). *ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/>
- อัสมา สิมาร์กัย. (2551). *ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม และ วัฒนธรรมในเมืองฮอยอัน ประเทศเวียดนาม ภายหลังได้รับการประกาศให้เป็นเมือง มรดกโลก*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภูมิภาคศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Feldman, M. P. (1971). *Psychology in the industrial environment*. London: Butter Worth.

Goeldner, C., & Ritchie, J. R. B. (2006). *Tourism: principles, practices, philosophies* (10th ed.). Hoboken: Wiley.

World Tourism Organization. (2013). *UNWTO Tourism highlights*. Retrieved from <https://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284415427>





ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่เมืองพัทยา: กรณีศึกษาประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานนิพนธ์ของการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เมืองพัทยา รวมถึง ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้น จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา และนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เมืองพัทยา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง

ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องหน้าข้อความที่ท่านต้องการตอบ หรือเติมข้อความใน ช่องว่างตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน ด้วยการกาเครื่องหมาย ลงในช่องระดับเพียงช่องเดียว การแสดง ความเห็นแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ 5 มากที่สุด ระดับ 4 มาก ระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 2 น้อย และ ระดับ 1 น้อยที่สุด

มากที่สุด หมายถึง ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

มาก หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ปานกลาง หมายถึง ท่านไม่สามารถตัดสินใจว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

น้อย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง

อนึ่ง ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริงข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และผู้วิจัยจะนำข้อมูล เพื่อใช้ในการศึกษา และนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่ได้นำเสนอเป็นรายบุคคล

จึงขอความกรุณาจาก ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ตอบทุกข้อตามความจริง ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ท่านให้ความอนุเคราะห์สละเวลาในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง มา ณ โอกาสนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ตามข้อมูล และสภาพที่เป็นจริงลงในช่องว่าง

1.ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

() ประชาชนในพื้นที่ หมู่ที่.....ตำบล.....

1.1 ท่านประกอบอาชีพใด

- () 1. รับราชการ/พนักงานจ้าง,ลูกจ้างทางราชการ/รัฐวิสาหกิจ
() 2. พนักงานบริษัทเอกชน
() 3. รับจ้างทั่วไป
() 4. เกษตรกรรม
() 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

() ผู้ประกอบการในพื้นที่

1.2 ท่านประกอบกิจการใด

- () 1. ประเภทกิจการที่เป็นที่พักรวม
() 2. ประเภทกิจการอาหาร และเครื่องดื่ม
() 3. ประเภทกิจการสถานบันเทิง
และนันทนาการ
() 4. ประเภทกิจการอื่น ๆ
(โปรดระบุ).....

1.1.1 เพศ

() 1. ชาย () 2. หญิง

1.1.2 อายุ

- () 1. อายุต่ำกว่า 20 ปี () 2. อายุ 20-30 ปี () 3. อายุ 31-40 ปี
() 4. อายุ 41-50 ปี () 5. อายุ 51-59 ปี () 6. อายุ 60 ปี ขึ้นไป

1.1.3 ระดับการศึกษา

- () 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ () 2. ประถมศึกษา
() 3. มัธยมศึกษาตอนต้น () 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
() 5. ปวส. / อนุปริญญาตรี () 6. ปริญญาตรี
() 7. สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.4 รายได้เฉลี่ย (ต่อเดือน)

- () 1. ต่ำกว่า และไม่เกิน 15,000 บาท
() 2. 15,001-25,000 บาท
() 3. 25,001-35,000 บาท
() 4. 35,001 บาทขึ้นไป

1.2.1 รายได้เฉลี่ย (ต่อเดือน)

- () 1. ต่ำกว่า 50,000 บาท
() 2. 50,001-100,000 บาท
() 3. 100,001-150,000 บาท
() 4. 150,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ					
1) คนในพื้นที่มีอาชีพเสริมมากขึ้น เช่น ขายของ ขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เป็นต้น					
2) คนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากการขายของหรือขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เป็นต้น					
3) เกิดเงินหมุนเวียนในพื้นที่มากขึ้น เช่น การซื้อสินค้า บริการ ของที่ระลึก เป็นต้น					
4) อยากให้จัดกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปี					
5) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น ถนนหนทาง ทางเดินเท้า การเดินทาง ระบบขนส่งมวลชน ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร เป็นต้น					
6) มีการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น มีที่พักเพิ่มขึ้น ร้านค้าร้านอาหารเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น					
7) มีพ่อค้าแม่ค้าขาย/ นอกพื้นที่ เข้ามาค้าขายในพื้นที่มากขึ้น					
8) ท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าน้ำดื่ม ค่าเช่าที่พัก เป็นต้น					
2) ผลกระทบด้านสังคม					
1) ท่านมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมฯ อยู่เสมอ เช่น วางแผนการจัดงาน ค้าขายสินค้าในงาน เป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครภายในงาน เป็นต้น					
2) ท่านรู้สึกมีความสุขในชีวิต และทรัพย์สินจากมีอาชีพ เช่น ล้างกระเป๋า ขโมยของ เป็นต้น					
3) มีการสนับสนุนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม					
4) การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของท่าน					
5) การจัดกิจกรรมนี้ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน เช่น มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น					
6) การจัดกิจกรรมนี้ทำให้ท่านเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวกมากขึ้น เช่น มีรถโดยสาร ใ้บริการอย่างเพียงพอ มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน เป็นต้น มากกว่าก่อนการจัดกิจกรรม					
7) การจัดกิจกรรมฯ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนพื้นที่กับนักท่องเที่ยว เช่น เสียงที่ดังรบกวนหรือการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้พักอาศัยในพื้นที่ไม่พอใจ เป็นต้น					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8) การจัดกิจกรรมทำให้เกิดการเอาใจเขามาใส่ใจเราเพิ่มขึ้น เช่น ฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าและบริการ เป็นต้น					
9) การจัดกิจกรรมทำให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่มากขึ้น เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น					
10) มีการจัดสรร แบ่งปันพื้นที่ และผลประโยชน์ที่เสมอภาค และยุติธรรม					
11) หากเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาสังคม ท่านรู้สึกเชื่อมั่นกระบวนการจัดการ และการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การลักขโมย ยาเสพติด การขมขทานค่าบริการทางเพศ สาธารณภัย เป็นต้น					
3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม					
1) นำเพื่อการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ					
2) เกิดมลพิษทางเสียงเพิ่มมากขึ้น					
3) เกิดมลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น เช่น ฝุ่น คิววัน คิววันจากท่อไอเสียรถ เป็นต้น					
4) มีปริมาณขยะในชุมชน และพื้นที่ใกล้เคียงเพิ่มขึ้น					
5) คุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่หน้าบ้านของตนเองมากขึ้น					
6) ให้ความดูแลเอาใจใส่ความสะอาดพื้นที่บริเวณชายหาดหรือพื้นที่สาธารณะมากขึ้น					
7) อยากมีบทบาทในการเรียกร้อง/ ขับเคลื่อนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนเอง					
8) รู้สึกตื่นตัวในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง					
9) สภาพภูมิทัศน์ภายหลังการจัดงาน มีความไม่สะอาด และเสื่อมโทรมลง เช่น มีน้ำเน่าเสีย มีขยะบริเวณชายหาด หรือมีขยะ สิ่งปฏิกูลบริเวณสถานที่จัดงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....